

BEŞER VE KÂİNAT İLİŞKİSİ

«Büyük Ruh'un Sevgisini neşredenlerin sayısı çok değil, daima az olacak. Gerçek iş, çok kişiler tarafından değil, her zaman az kişi tarafından yapılacak. En büyük hizmeti yapabilmiş olanlar, her zaman, garip kişiler, önden gidenler, inkılâpçılar olmuştur. Sevgi gücü ile canlanmış ve onu daha da büyük ölçülerde belli etmeğe istekli olanlarla çalışınız. Büyük Ruh, sizin olduğunuz gibi, aceleci değildir. Büyük Ruh, çok uzun bir zamandan beri, Kâinatın idaresinden mesul bulunuyor.»

Yüksek Rehber Ruh Silver Birch

Celse - 1... 6-11-1970... Cilt - 7

P: Evet, merhaba, soracağınız bir şey var mı?

S: Şu anda soracağımız bir şey yok. Önceki celsede, bahsetmiş olduğunuz konuya girmek isteriz (1).

P: Bugün için medyomunuzun daha kuvvetli bir gerilim göstermesi mümkün olamamıştır. Bunu bir dahaki haftaya başlatalım. Bugün gene aynı mevzua hazırlık olmak üzere, değişik şekilde yapalım.

Medyom: Şimdi ben konuşuyorum. Şu anda bir başka varlık var. Kendisine muhatap olmaya çalışınız. Benimle tam irtibatta değil ama, fikirlerini alabiliyorum. 'Kantarma, kantarma' deyip duruyor. Süvari midir nedir?

S: Acaba bizimle konuşmak ister mi?

Medyom: Evet.

S: Peki kendisiyle tanışalım öyleyse.

V: İsmail oğlu Murat.

S: Biz de sizinle tanışmaktan zevk duyan bir çalışma grubuyuz. Bize söylemek istedikleriniz var mı?

V: Var.

S: Dinleriz sizi buyrun.

V: Kantarmayı gevşek vurunca düştüm.

S: Ya, nerde oldu bu olay?

TTT

△✶♠//

V: Edirne'de.
S: Asker miydiniz?
V: Yok be yahu, çiftçiydim.
S: Şimdi nerdesiniz?
V: Elimde kantarma, atı kovalayıp dururum.
S: Herhalde çok huysuz, bir türlü tutamıyorsunuz.
V: Yelesinden tutuyorum, amma takamıyorum tekrar.
S: Ne yapacaksınız tuttuğunuz zaman tekrar, çiftliğe mi döneceksiniz?
V: Hey, atı, yazık be yahu ata, götüreceğiz tabi.
S: Çok mu kıymetli bir at bu?
V: Herkesin atı kendisine kıymetlidir. İşimi görür.
S: Edirneli misiniz?
V: Civarından işte..
S: Benim de orada tanıdıklarım vardır, akrabalarım. Memnun oldum sizinle karşılaştığıma.
V: İyi.
S: Neresindensiniz Edirne'nin, civarından mı, hangi köy?
V: Köyden değiliz biz. Edirne'nin dışlarında bizim yerimiz var.
S: Çok güzel.
V: Siz ne yaparsınız?
S: Biz işte böyle, karşılaştığımız dostlarla konuşuruz. Sohbet ederiz, onların bazen fikirlerinden, bilgilerinden istifade ederiz.
V: Yahu ben bu atı zaptedemiyorum, napacağız?
S: Ne yapalım bilmem ki, sizin aklınıza bir şey geliyor mu?
V: İşte tutmuşuz kantarmayı, vurmak lâzım, o kadar. Naparsın başka, bıraksan gider?
S: Peki bırakın gitsin onu, herhalde kıyamıyorsunuz?
V: Olur mu be yahu, atımız.
S: Ama nihayet at bir gün sizden ayrılacak, bir gün gelecek ölecek.
V: O başka. Diri diri de bırakılmaz ya! Her işin bir şeyi var.
S: Peki, siz kement kullanmasını bilmiyor musunuz İsmail dostum?

V: Yok bilmem.

S: Bilmezsiniz tabi. Atı okşayın biraz, sizi dinler, anlamasa bile. Sahibisiniz tatlı sözler söyleyin uvsallaşır.

V: Neler söyledik be yahu, 'huysuzlandı bir defa. Bakalım siniri ne vakit geçer. Altı senelik hayvanım o.

S: Ya, çok güzel, attan düştüğünüz zaman canınız epey yanmıştır herhalde?

V: E... yandı ya.. Sağ omuzum ağırır, biraz da boynum ağırır. Onu düşünmüyorum. Zaptedemiyorum ki, kantarmayı takmak lâzım, gideceğiz. Uğraşırım burda.

S: Etrafta sana yardım edecek kimse yok mu?

V: Yok. Kır be. Hemen gideyim bari... Hadi eyvallah.

S: Güle güle, Allah yardım etsin.

Medyom: Biraz sonra bir varlık daha bir irtibat kuracak. Öyle hissediyorum.

V: Tü... tü... Allah kahretsin.

S: Ne oldu?

V: Ulan yakalandık.

S: Yâ.. ne oldu?

V: Ne ne oldu be, kim o?

S: Ben senin arkadaşını.

V: Kimmişsin sen?

S: Beni tanımıyor musun?

V: Nerden bilirim?

S: O zaman ben söyleyeyim: Benim adım Adnan. Unuttun sen tanımıyorsun.

V: Boş versene sen, sen polissin.

S: Polis değilim, herhangi bir vatandaşım.

V: Hadi, kızdırma insanı.

S: Bak, ara üzerimi, hüviyet var mı, tabanca var mı?

V: Ne tabancası be, tabanca bizde.

S: Gördünüz mü ben polis değilim. Herhangi bir vatandaşım. Ben sizi uzaktan tanırım. Fakat adınızı bilemiyorum.

V: Nerden tanırmışsın?... Beni mandepsiye bastıramazsın, yürü..

S: Hadi canım, sen nerede oturuyorsun söyle bakalım?..

V: Hiç bir şey söylemem ben.

S: Peki arkadaşım nasıl istersen. Yani, selam verdik, sen bizi suçladın.

V: O inekler... İtoğlu itler.. Ulan bu yapılır mı be?.. Şurada üç beş kuruş kazanalım dedik, kalleşlik ettiler.

S: Nasıl para kazanmanıza mâni oldular?

V: Ne olacak, kim nasıl kazanıyor? İşte, kazandık. Şuradan üç beş silah yürütelim dedik, geçinelim dedik, başımıza bela oldular.

S: Kaçakçılık mı yapıyordunuz?

V: Gelmişini satacaktık işte.

S: Nasıl silahlar, ne marka?

V: Brovning.

S: Çok güzel.

V: Tabi.

S: Ama doğru bir hareket mi? Ben olsam bu hareketi yapmam, korkarım.

V: Biz korkmuyoruz kardeşim. Doğrusunu eğrisini de miğden bilir.

S: Her mide kabûl etmez.

V: Bizimki öyle, eder. Böyle doğduk.

S: Ama siz dürüst, mert bir adama benziyorsunuz.

V: Evet, erkekliğimizden yedik bu kazığı zaten.

S: Ama bu yaptığınız da iyi bir iş değil.

V: Hinoğlulin olmak lâzımmış. Ne bilirsin birader. Oniki senedir arkadaşım.. hıh hı...

S: Polise mi ihbar etti, ne yaptı?

V: Delikteyiz be.. Tam on sene yedik.

S: Eh belki bir af çıkar kurtulursun.

V: O Kâzım yok mu o Kâzım; herif tabancayla üzerimize hücum etti be koğuşta. İyi savuşturduk ama ha... Nerden saktular tabancayı içeriye anlamadık ki...

S: Desenize orada da rahat yok!

V: Yok ya...

S: Hangi hapishaneye attılar seni arkadaşım?

V: Edirne. Belâ mı belâ..

S: Berbat bir yer...

V: Ühhh.. Nasıl çıkarız burdan belli değil?

S: Belki bir af çıkar.

V: Af geçti.

S: Peki, dürüst hareket ederseniz, günleriniz kısaltılmaz mı? İki gününüzü bir gün sayarlar.

V: Hiç bir şey bilmiyorum arkadaş. Başım ağır, kurşun gibi, hep uyumak istiyorum... Hiç kimseye güvenmeyin. Milletin huyu değişmiş. En emin olduğun adam bile sonunda sana oyun ediyor. Ha bu işte, ha başka işte aynı şey... Eyvallah..

S: Güle güle, geçmiş olsun.

Medyom: Şimdi bir başka kişi daha var. Bu, küçük bir, mektepli kız. Bir şeyler söylüyor ama alamıyorum. Bir sürü tekerlemeler söylüyor. Sekiz, dokuz yaşlarında bir kız. Beyaz kurdeleleri var. Yuvarlak yüzlü, elâ gözlü iyi bir kızcağız. Konuşayım bakayım.. İsmi Ayşe imiş. Çocuk felcinden ölmüş. Cerrahpaşa'da ölmüş, 1962 yılında, diyor.

S: Şimdi orada ne yapıyormuş acaba?

Medyom: Hıh, üzerinde önlüğü var. Hâlâ mektepçilik oynuyor. Hadi güle güle. Dilini çıkarttı giderken. Çok zeki bir tip. Ama ne yazık ki dezenkarne. Bunun hakkında bazı intibalar geliyor. Bu kızcağız vazifeli olarak doğmuş. Sonradan doğmuş başka kardeşleri de varmış. Annesi ile babası ayrılmak istemişler, çok şiddetli bir geçimsizlik olmuş ve haki katen yaşam plânlarının icabında ayrılmak gibi bir durum belirmiş. Fakat bu, kardeşleri ve diğer insanlar için hiç de hayırlı olmayacakmış. Ve bu varlık, bir aşk meleği gibi çalışarak kadının hamile kalmasına sebep olmuş ve kendisi doğmuş. Böylece aileyi tekrar bağlamış. Sonra, bilhassa babası olacak adamın katı tarafını yumuşatmak üzere iki sene kadar çocuk felci hastalığı ile yaşamış. Bu yaşama süresince, babası çok ızdırap duymuş, madden, manen. Sonra bu kız bedenini terketmiş. Onun bu görünüşü hâlâ bu vazifeyi çok benimsediğinden, yoksa..

S: Teşevvüşünden değil.

Medyom: Değil. Çok hoşuna gidiyor bu şekilde gezmek, öyleymiş.

S: Peki bu durumu, ebeveynlerinin böyle bir ayrılmak gibi bir karmik durumları varsa, bir müdahale sayılmaz mı?

Medyom: Hayır. Kendi ef'alleri bunu temin ettiği için, gene başka bir cehit aynı şeyi tashih edebiliyor. Bu hadise bu ayrılma hadisesi, bu hayatlarının yanlış tutumundan meydana gelmiş bir sonuç, karmik değil.

S: O halde bir yardım telakki edeceğiz bunu..

Medyom: Şüphesiz.

P: Evet. Burada gördüğünüz, medyomun size naklettiği hususlar, büyük bir ehemmiyeti haiz değildir sizler için. Tamamen medyomusal bir idmandan ibarettir. Fakat, bu arada sizler de bazı varlıklardan tesir alıp, onlara tesirde bulundunuz. Konuşmalarınız, o andaki zihnî imajlarınız, bilhassa duygularınız bu varlıklar üzerinde iyi neticeler hâsıl edecek noktalar meydana getirmiştir. Bu bakımdan, celselerinizde daima, sözlerinizle beraber zihnî imajlarınızı ve hislerinizi bir arada, müştereken yollamaya çalışınız. Ve üstün halde kalınız. Celse teknikleri hakkında daha derin bilgilere ihtiyacınız vardır. Bir çok hususları sistematik olarak bilmiyorsunuz. Ve bazı kalıplaşmış tezahürat ve fikrî ifadeleri belli bir şekil altında isimlendiriyorsunuz. Ve böylece elde edeceğiniz netice, değişik bir istikamette inkişaf ediyor, ve çoğu zaman da verimsiz kalıyor. Medyomunuz, bugünkü bu üç değişik tip karşısında fevkalâde bir elastikiyet gösterebilmiştir. Bu üç varlık aslında, çok değişik spatyom vibrasyonlarını taşıyorlardı. Adeta medyom, bir sürgünün bir başından bir sonuna, bir başından bir ortasına ânî iniş çıkışlar gösterebilmiştir. Onun böyle bir gerilim farklılığına, gerilim tahammülüne ihtiyacı vardı. Kendi medyomluk hayatı içerisinde böyle temrinleri biz ona birkaç defa yaptırдық.

Kâinat manzumesinin kozmik yapısı hakkında şimdiye kadar insanlığın elde etmiş olduğu bilgiler, hasselerinin yetiştirdiği ve daima izafî bilgiler içerisinde kalan malûmatlardan öteye geçmemiştir. Bu itibarla, kâinat manzumesinin kendisi hakkında, bizlerin sizlere ifade etmeye çalışacağımız hususlar, normal kitaplarınızın satırları arasında bulunmayabilir. Ve şüphesiz, normal bilgi yollarından, normal kıyasla bunların gerçekliği üzerinde bir kanaate ulaşamadığınız için, mütereddit ve hatta birçoğunda itiraz ile hareket edebilirsiniz. Biz bunları size önceden bildiriyoruz.

Sizlere ifade edeceğimiz bilgiler, şu tertipte alınıp verilecektir: Bir kısmı doğrudan doğruya Plânımız vasıtasıyla, bir kısmı bu bilgilerin maddî tatbikatını yapan bir varlıklar zümresinin umumî bilgi avrasından almak suretiyle, bir kısmını doğrudan doğruya medyomun gayrişuur muhtevâsından almak suretiyle meydana getireceğiz. Bunların tefrikini yapmanız, sizin için güçtür. Fakat unutmayınız ki, her ne olursa olsun, siz bir bilginin kabûlünde veya reddinde, anlaşılıp anlaşılmamasında tamamen hürsünüz. Mümkün olduğu kadar, anlayışınız seviyesinde ifadeler ve diyagramlar meydana getirilmeye çalışılacaktır.

S: Bu bilgilerin Sayın Plânınız tarafından bizlere iletilmesinde üçüncü şık olarak, medyomun gayrişuuruna müracaattan bahsedildi. Böyle bir müracaata acaba hangi sebeple ihtiyaç hissedilmiştir, bir mahzur yoksa söyler misiniz?

P: Bu müracaattan maksat, sizin kozmik ve astronomik anlayışınıza uygun düşecek bazı materyelleri almaktır. Kelime bakımından, tasavvur bakımından. Anlaşılmış mıdır?

S: Evet efendim. Bize verilecek bu bilgilere ilişkin, çoklukla elimizde bir kıyas unsuru olamayacağına göre, çeşitli soruları serbestçe sorabilir miyiz?

P: Evet. Hürsünüz demiştik.

S: Çünkü, böyle bilgileri ancak bir entüisyon yolu ile düşünebiliriz, kıyas unsuru olmayacağına göre..

P: Söylediğimiz gibi.

Celse - 2... 13-11-1970... Cilt - 7

P: Sormak istediğiniz bir şey var mı?

S: Şu anda sorumuz yok efendim. Buyurduğunuz gibi konuya girmek isteriz.

P: İnsan, kâinatın hangi noktasında ve neye göre mevcut bulunmaktadır? İnsanın mevcudiyet şartları, kâinat düzeninin en büyük harikasıdır. Ve insanın meydana gelişindeki hasletler ve güçler, hiçbir varlığın tasavvur edemeyeceği kadar muğlak, fakat Tanrılık bilgi içerisinde, o nispette sade ve biriciktir. Varlığın, varlık-üstü bir âleme mensup olduğunu hiçbir zaman hatırdan çıkarmadan onu mütalaa ve tas-

vir etmek zarureti vardır. Varlık-üstü âlem dediğimiz zaman, [bu], onun madde ile koordinasyona girişmeden evvel hakikî mevcudiyetini ifade eder. Varlığın, madde-üstünde ve madde-dışında mevcudiyeti hakkında size ancak lafzî olarak bilgi verebiliriz. Zira, şu andaki vasıtanız olan vücut ve vücudun idare mekanizmasının yerleştiği dimağınız, madde-dışı veyahut madde-üstü varlık hakkında bir tasavvura ulaşamaz. Tasavvura ulaşmak için kendini zorlarsa, birçok noktalarından teşevvüğe uğrayıp, yanılmalar içerisine düşer. Bu bakımdan, sizinle 'varlık' sözü üzerinde önce bir tarif olarak anlaşmaya varmamız lâzım. Muhakkak ki, sizlerin varlık olarak her birinizin birer tasavvuru ve düşüncesi mevcut olmalıdır. Bu itibarla, şimdi, yapılacak olan genel tarife kılavuzluk etmek maksadı ile, zihninizde mevcut olan varlık hakkındaki tarifleri münasip bir sıra ile ifade ediniz.

S: Ben şöyle tarif edeyim müsaade ederseniz.

P: Buyurun.

S: İlâhî Murad'ın istediği İlâhî Maket'in inşasında çalışan bir işçidir varlık.

P: Evet, aksiyon bakımından onun her zaman devam etmesi gerekli bir şartını ifade ettiniz. Şüphesiz bu bütün varlık anlamını kapsamıyor. Fakat, onunla ilgili bir bahsi izah ediyor. Başka?

S: Yaradan'ın Murad'ının kâinatlardaki yansıması veya izdüşümü şeklinde düşünüyorum.

P: Evet, bu tarifinizin içinde şümûllü olan bir mana gizli, fakat bunun farkında mısınız? Eğer farkında iseniz, bu cümlenizi açıklayınız.

S: Yaradan'ın iradesinin kâinatlardaki izdüşümü derken, o kâinatlara yönetici veyahut idareci olarak kendi suretinde yarattığı şeklinde izah etsem olur mu?

P: Bu suali kendinize sorunuz.

S: Ben bu şekilde düşünüyorum.

P: Pekâlâ, başka? Varlık dediğiniz zaman, tasavvur ettiğiniz veya anladığınız hususu ifade ediniz.

S: Ben mi efendim?

P: Bilumum.

S: Efendim, Yaradan'dan almış olduğu bilgi ve enerjiyle maddî kâinatlarda, maddenin ve aynı zamanda kendi inkişafında çalışan ve birtakım mekanizmaların idaresine iştirak eden bir nesne olarak düşünüyorum.

P: Bu tarifinizde ancak, varlığın mahsûs âlemindeki ve onun biraz ötesindeki fonksiyonundan bahsetmiş oluyorsunuz. Başka?

S: Varlık, bir öz'e haizdir. Bu öz'deki enerjiler, Yaradan'daki enerjidendir. Enerji ve öz, maya bakımından Yaradan'ı ile aynıdır.

P: Bu ifadeniz ancak, varlık tanımlandıktan sonra, onun İlâhîlikle, Ulûhiyetle olan nispetini ifade ederken söylenmiş olabilir. Başka?

S: Var olan her şey varlıktır.

P: Bir şey kendisi ile tarif edilmez.

S: Var olan derken, yaratılmış demek istemiştim.

P: Farketmez evlâdım, aynı şey. Pekâlâ... Varlığı nazar-ı itibare alırken, daha doğrusu ondan söz etmek durumu ortaya çıkınca, onu üç şekilde mütalaa edeceksiniz: 1 — Yaradan'ı karşısında bir mevcudiyet olarak, bir varlık olarak.. 2 — Kendisi de bir varlık olmakla beraber, yani mahlûk, yaratılan olmakla beraber mahiyet itibariyle büyük bir farklılık arzettiği için, madde karşısında varlık.. 3 — Ve nihayet, bizatihi ruhî bir mevcudiyet olarak varlık.. Demek ki varlığın, var olmanın, Tanrı tasavvurunda, Tanrı tahayyülünde ve Tanrı faaliyeti içerisinde yer tutmuş olmanın üç büyük şartı vardır: a — Tanrı'dır.. b — Ruh olmaktır.. c — Madde olmaktır.. En büyük trinite işte budur.

Tanrı tasavvur ve imajinasyonunun, yani tahayyülünün içerisinde yer tutmak, bir mekâna sahip olmak, İlâhîlik bakımından varlık olmaktır. Bu mekân teşekkül etmediği müddetçe, nesne mevcut değildir. O halde yaradılış, Tanrı muhayyilesinin, Tanrılık tasavvurun mekân teşkil edecek bir kavse ulaşmasıdır. Sizin ile yaradılışın hakikî tasavvuruna ulaşmaya imkân mevcut değildir. Fakat, bulunduğunuz merhaleden biraz daha ileriye gitmek için, kendinizi biraz olsun zorlayınız. Şimdi, varlık olmanın Ulûhiyet bakımından birin-

ci ve en büyük şartı, Tanrı tahayyülünün ve Tanrı tasavvuru-
nun mekânında yer işgal etmektir, demiştik. Bu tarif, sabit
bir tariftir. Şimdi, mekân işgal eden varlığın yapısı iki esas-
tadır: a — Ruh.. b — Madde'dir. Hiçbir vakit, maddenin en
ince, istediğiniz kadar, tasavvurunuzun ulaşabileceği kadar
ince ve yüksek ihtizazlarının sonunda, ruhun en kaba ihtizaz-
ları başlıyor, diye bir fikr-i nakısa asla vasıl olmayınız. Şüp-
hesiz bunların ikisi de ayrı ayrı varlık, dolayısıyla mevcudi-
yettir. Mevcudiyeti, mevcudiyet kelimesini mekânda yer işgal
eden varlığın hali olarak ifade ediyoruz. Bu ince noktayı tef-
rik ediniz. Tanrı tasavvuru ve tahayyülü içerisinde, O'nun me-
kânı içerisinde yer işgal etmek 'mevcudiyet', işgal eden ise
'varlık'tır.

Şimdi, ruh, kendi nokta-i nazarından, kendi kendisi kar-
şısında, kendi müstakil tasavvur ve tahayyülü içerisinde öz
itibariyle bir *mevcudiyet*, dolayısıyla bir *varlık* teşkil eder.
Şimdi, onun ruh olarak mevcudiyeti, artık Tanrı tasavvur ve
tahayyülünün mekânı içerisinde ikinci bir mekân tarzında
teşekkül etmiştir; ki bu ruhî varlıktır, hürdür, mukadderi
elindedir, irade sahibidir, her türlü tecrübeyi yapabilir. Ve
nihayet işte bu varlık, madde ile bir muvasaladan, bir kontak-
tan [sonra], onun mevcudiyetini kendi mekânı içerisine alan
ruh, maddenin varlık halinde teşekkülüne sebep olur. Madde,
bizatihi, Tanrı tarafından meydana getirilmiş bir cevher-i as-
liye sahiptir. Bir mevcudiyettir, yani o mekânda bir mevcut
yer işgal eder. Fakat, henüz, varlık karakterine haiz değildir.
Tâ ki, ruhî kudret ona ilk empülsünü, ilk muktedir tesirini
göndersin, ve o da bunu alıp, cevap versin. İşte bu andan iti-
baren bir varlık, maddî varlık teşekkül etmiş, yani *sizin koz-
mik kâinatınız* meydana gelmiştir. Kozmik kâinatın meyda-
na gelişi, hiç şüphesiz, Yaradan'ın tasavvuru ve tahayyülü da-
hilinde değildir. Kaadir-i Mutlak olan Mutlak Tanrı, sadece
mevcudiyeti meydana getirmiştir. Ve ruh, mevcudiyetten var-
lığa inkılâp etmiş ve mevcudiyet halinde bulunan maddeyi,
varlık halinde madde'ye çevirmiştir.

Kozmik kâinatınız baştan aşağı, ruhî varlığın şaheseridir.
Ve bu yüzden, siz nerede ne araştırırsanız araştırın, Kaadir-i

Mutlak olan Tanrı'nın eteğine hiç bir zaman dokunamayacaksınız, biz de öyle, bizden yukarıdakiler de öyle. Bütün sonsuzluk içerisinde bütün varlıklar için de öyle. Bizler yani varlık, bütün varlıklar; İlâhî tasavvur ve tahayyülün mekânı içerisinde payidar olmak hasletini almış, ve yegâne mukadderimiz de bu olmuştur. Kaadir-i Mutlak olan Tanrı, Allah, varlığı ile, mahlûku ile suret-i katiyede irtibatta değildir. Hepsi, herşeyi, sonsuza kadar devam eden hiyerarşik bir sistem içerisinde, her seferinde ufkun kaybolduğu bir noktada başka bir ufuk başlayarak, varlıklar tanzim eder. Varlığın tahayyülüne, varlığın düşüncesine göre mevcut âlem, mekânda yer tutar.

İşte bizim sizlere, insan ile kâinat arasındaki münasebetin şekil ve şartları için söyleyeceğimiz ilk sözler bundan ibarettir. Şüphesiz sorularınız olacaktır. Bunları gelecek hafta görüşürüz. Medyomunuz bunları nakletmekte güçlük çekti. Şüphesiz, nakil esnasında tenakuz tarzında bir beyan mevcut olursa onu ayrıntılı şekilde bizlere tekrarlarsanız, size doğru olan ifadeyi tekrar edebiliriz.

Celse - 3... 20-11-1970... Cilt - 7

P: Söyleyecek bir şeyiniz var mı?

S: Evet efendim. Bugünkü çalışmamızın içerisinde değişik bazı hususlara da temas etmek arzusundayız.

P: Evet.

S: Pakistan'da meydana gelen ve bir milyon kişinin ölümüne neden olan tabiat afetinin oluşumunda, acaba daha küçük çapta olanlarından farklı bir maksat mı vardı?

P: Yeryüzünde meydana gelen her türlü tabiat hadisesi, önce kâinatla ilgili prensip ve kanunlar dahilinde vuku bulur. Bundan şunu demek istiyoruz ki, tabii hadise olarak müşahade edilen her şey, kâinatınıza dahil tabii bir hadisedir. Bütün tabii hadiseler, aynen, insan varlığının, beşerî varlığın beden içerisinde yaşadığı sürece bedene ait faaliyetler nasıl tabii bir sıra ile ve birbirine bağlı olarak meydana geliyorsa, dünyanızdaki hadiseler de aynı şekilde tabii bir sıra halinde ve birbirine bağlı olarak meydana gelirler. Yani, sözünü et-

miş olduğunuz vaka, önce, tabii bir hadisedir. Tabii kanunların, kozmik kanunların bir muhassalası olarak meydana gelmiş bir vakadır. Bu vaka, tertip edilmemiştir. Bu vaka tabii bir vakadır ve dünyanın kendi hayatı ile ilgili faaliyetine dahil bir hadisedir. Rüzgârın esmesi, günün ışıması, denizlerin buharlaşması, karın, yağmurun yağması gibi.. Fakat, bütün bu hadise ve kuvvetlerden istifade edebilecek, ona yön verebilecek bir idare, bir irade lâzımdır. Nitekim insan, tabii olarak yağın yağmuru bir vadide biriktirmek ve onu kanallarla sevk etmek suretiyle, yağmurun bereketlendirme faaliyetinden kendi iradesine bağılı olarak istifade eder. Yani, insan nasıl tabiattan, tabiat prensiplerinden ve hadisesinden gücü kadar, bilgisi ve liyakati kadar istifade ediyorsa, beşerî varlığın fevkalâde fevkinde bulunan irade ve güç sahibi varlıklar, aynı hadiselerden, yani tabiat hadiselerinden de istifade ederler. Böylece, sözünü ettiğiniz ülkede meydana gelen tabii hadise, tıpkı baraja doldurulmuş, kanallarına sevk edilmiş azgın, başıboş bir su gibi, dizginlenmiş bir hadise olarak bir beşerî topluluk üzerine yöneltilmiştir. Bu, o kadar tabii ve normal bir hadisedir ki, beşerî seviyenin çok üzerinde bulunan varlıklar için, sadece talim ve terbiyenin bir unsurunu teşkil edecek kadar bayağıdır.

Demek oluyor ki, dünyanızda meydana gelen her [tabii] hadise ancak, o hadiseye sahne olan yer ve o yerin varlıkları ile vicdanî ve sempatik alâkalar duyabilen insanlar için bir kıymet taşır. Bu hadiseler[de], muhakkak ki, tekâmül nokta-i nazarından bir seleksiyon, bir tahrik ve vicdanî kaynaşma maksat olarak ele alınmıştır. Bu üç nokta üzerinde düşündüğünüz zaman, birtakım meseleleri kolaylıkla izah edebilirsiniz. Bu kadar.

S: Ruh, öz'ün tasavvuru ve tahayyülü içerisinde yer işgal etmek suretiyle mi bir mevcudiyet, dolayısıyla bir varlık olmuştur?

P: Ruh'un mevcudiyet iktisap etmesi: Evvelemirde İlâhî tasavvur ve tahayyül içerisinde bir mekân teşkil etmesiyle varlık, ruhî varlık teşekkül etmiştir. Öz, cevher ve şuur, ruh'un bünyesini teşkil eder. Yani, mevcudiyet halinden varlık haline inkılâbında öz, cevher, şuur tarzında kendini ifade etmiştir. Evet.

S: Önceki celsede bahsettiğiniz 'varlık' ve 'mevcudiyet' kavramları, değişik manaları ifade etmek için mi kullanıldı? Bunları tefrik için bilgi verir misiniz?

P: Sizin anlayışınıza göre, mevcudiyet ve varlık, şimdiki halde fazla bir fark meydana getirmez. Bazı meselelerin halini ve zihninizdeki tasavvurun teşekkülünü ve bir bilgi olarak ruhunuzda teşkilini zamana bırakınız. Bu konuyu işlediğimiz müddetçe, bu meselenin muhtelif şekillerde açıklanmış ifadelerini göreceksiniz. Mümkündür ki, birkaç celse sonra bu husus hakkında iyi bir kavrama sahip olarsınız. Evet.

S: Geçen celsede geçen, 'sizin kozmik kâinatınız' ifadesi ile, içinde bulunduğumuz astronomik sistem mi, yoksa şuur ve şûur sahalarımızın yayıldığı alan mı kastediliyor?

P: Birincisi.

S: Geçen celse, 'Kozmik kâinatınız, baştan aşağı, ruhî varlığın şaheseridir' deniliyor. Burada kastedilen ruhî varlık, daha önceki celselerde bahsedilen orijinal ve tek olarak yaratılan insan mıdır?

P: Hayır. *Kâinatınızın maddî yapısını meydana getiren cevher teşekkül ettikten sonra, yani mevcut olduktan sonra, ruhî varlıkla teması bir mukadder haline geçiyor. Zira, kendisinin varlık haline inkılâbı, yani form sahibi olması, müşekkel hale geçmesi, kendi özünün [yani] maddî mevcudiyetin varlık haline dönüşmesi için, ruhî enerjiye, ruhun tahayyülî formlarına ihtiyaç vardır. Bu, neden böyle? Zira, ruhî varlık, maddî varlıktan daha evvel meydana gelmiş, yani ondan daha evvel mevcut olmuş ve onun fevkinde olarak yaratılmıştır. Bu yaratılışın niçin böyle olduğunu bilmiyoruz. Bildiğimiz husus, ruhî varlığın, maddî mevcudiyeti varlık haline inkılâp ettirecek güce sahip olduğudur. Yani, ruhî varlık, kendi yaratıcı gücü, tahayyülü ve isteği ile, maddî mevcudiyeti müşekkel hale getirip, bildiğiniz, hasselerinize çarpan ve çarpmayan madde kâinatını hâsıl etmiştir. Şimdi, şüphesiz, havsalanız bu ilk başlangıcın, ilk formun meydana gelişi ile ilgili sahneyi kavrayacak kadar geniş değildir. Bunu takdir ediyoruz. Ve prensip olarak şunu biliniz ki, ruhî varlık; şekilsiz, sadece mevcudiyet halinde bulunan maddeyi şekle, eşya ha-*

line getirmeye muktedir imajlarını kendi öz'ünde taşır. İşte, ruhî varlığın Tanrı Sureti'nde mevcudiyeti budur. Bütün bu suretler, ki çok daha evvel 'imaj' olarak ifade etmiştik, varlığın, ruhî varlığın öz'ünde mevcuttur. Ve ruhî varlık, kendi öz'ü içerisinde, tecrit edilmiş biricik esası içerisinde bu Tanrısal imajların tahakkuku ile iştigal eder. Ve sizin, varlık tarifinde yapmış olduğunuz, Tanrı'nın maksadını meydana getirmek, O'nun bir amelesi olarak çalışmak hususunda bahsettiğiniz tarif, işte ancak bu noktada birleşebilir.

Maddenin, madde [yani eşya] olması, ruhî varlığın öz'ünde mevcut olan imajları alarak, onun tasavvuru ve iradesi etkisinde kalarak, şekil bulması, form kazanmasıdır. Şimdi, form kazanmış olan bu yapı, bir tek imajı taşımaz. Faraza, sizin güneş sisteminizde mevcut olan yüz küsur elementin hakikî mevcudiyetini, atomik imajını muhtevî genel bir imaj, maddenin varlık haline inkılâbında esaslı bir müessir olduğu için, meselâ sizin güneş sisteminizde aynı elementleri devamlı olarak bulmak mümkündür. Böylece, sisteminiz, bu elementlere benzer aynı atomik imajı taşıyan milyarlarca ve birbirinin kopyası tarzında, yani atomik imajların fotokopisi tarzında birbirine geçmiş ve [bu elementler] çoğalmıştır. Görülüyor ki, madde, ruhî imajı aldıktan sonra, bu imajı âtıl olarak kendisinde muhafaza etmiyor. Bu imaj, bu atomik imaj, devamlı olarak kopya çıkarıyor. Yani iş, kendi kendine bir nevi çoğalma tarzında vuku buluyor. Buradan şu sonuç çıkar: Sonsuz derecede varlık, ruhî varlık, sonsuz derecede atomik imaj ve nihayet sonsuz derecede madde formu mevcuttur.

Celsenizin rabıtası mevcut değil. Bir dahaki celsede bu şartlar altında çalışamayız. Kesiyoruz.

Celse - 4... 27-11-1970... Cilt - 7

P: Sorulacak sualiniz var mı?

S: Evet efendim. İdareci Mekanizma'nın yardımları olarak verilen yüksek tesirler neticesinde hâsıl olan beşerî fikirler, normal zamanlarda, genellikle netice hâsıl etmeyecek seviyelerde kalmaktadır. Bu tesirlerin, siklus sonlarındaki görünüş ve neticeleri nasıldır?

P: İkinci kısmını cevaplandırmadan evvel, sorunun, bir şarta bağlı olarak, tanzim edilen birinci kısmını mütalaa etmek gerekir. Önce, beşerî fikirler gerçekten beşerîdir. Ruhî İdare Organizatörleri'nin yüksek tesirleri tahtında meydana gelen bilgi ve fikirler, beşerî olmak karakterinden kendilerini kurtaramazlar. Şunu unutmamak lâzımdır ki, yeryüzünde bulunan sizlerin her biriniz, yegân yegân bir yüksek tesirin fazına bağlanmış olmak gibi bir kayıt ve şarta sokulmuş değilsiniz. Beşerî varlık, kendi hamulesi ve kendi bilgileriyle de pekâlâ hayatının akışı içerisinde davranışlarını etkileyecek sentezlerde, analizlerde bulunabilir. Kendi fikrini müdafaa edebilir, kendi tekâmül karakterini ortaya koyabilir.

Genel olarak, beşeriyete verilmek istenen bilgi ve tesir, mütemadî bir şartlandırma, devamlı bir tesir bombardımanı altında vuku bulmaz. Bu, yanlış bir fikirdir. İnsan, muhakkak ki, dünyaya gelişi esnasında kendisi ile beraber, Ruhî Organizatörler'in devre'ye ait plân ve tatbikatının kendisine göre olan maketini de beraber getirir. Fakat, bunun tatbikatında ortaya çıkacak olan arazlar, beşerî bir tekâmülün ve faaliyetin neticesi olacaktır. Beşer, kendi irade, bilgi, kabiliyet ve melekelerinin vüsatı nispetinde hayat yaşar. Ve yaptığı işler kendi sorumluluğu tahtındadır. Kendisine, koyunların sıraya sokulması gibi mütemadiyen değneklenen bir mahlûk muamelesi yapılmaz.

Kendi maketi ve prensipleri ile yüzde ellinin üzerinde başarı gösterebilecek her varlık, hakikaten kutsaldır. Bundan dolayı, *yaşarken siz siz olun, kendinizi devamlı olarak ruhî tesir ve baskılar altında düşünmeyin.* Bunun size faydasından çok, zararı vardır. Çünkü, bir noktada iman şeklinde motive edilen hareketleriniz bu vasfını kaybeder. Zira sizden istenen; *şuur, idrâk ve vicdanınızın geliştirilmesidir. Şuur ve idrâkinizin geliştirilmesi ise, bizatihi beşerî tecrübenin bir neticesi olmalıdır; sevinci ile, ızdırabı ile, yeis ve ümidi ile..*

Bir peygamber, mütemadiyen vahyin ve sevk edici organizatör tesirin taht-ı himayesinde kalmamıştır sürekli olarak. Hemen hemen, çok kısa ânlar ve devreler içerisinde, bazı bilgiler ve ikazlarla karşılaşmış, diğer sair husus tamamiyle do-

ğuşunun kendisine temin etmiş olduğu kabiliyetler, bilgiler ve Genel Maket'le beraber yürütülmüştür. İmtihan, her zaman her varlık için imtihandır. İmtihandan münezzehe olmak, Mutlaklık'tır ki, bu asla vuku bulmayacak bir iştir.

Sorunuzun ikinci bendine gelince, beşeriyetinizin içinde bulunduğu tekâmül nizamının ve bu nizama bağlı olarak gelişmiş olan aklî prensipler, mantık ve vicdanın o devre içerisinde hakikat olarak bilmiş olduğu prensip ve bilgiler dahilinde yapılmasını ve yapılmamasını istediği ve emrettiği hususlar üzerinde varlıkların aksini yapmakta ısrar üzere olmaları, bir siklus içerisindeki dejenerasyonun en büyük delilidir. Yani, vicdanî, aklî, örf ve âdetlere müterafık olarak kanunî her türlü düzgün ve yüksek prensiplerin, beşer hayatını tanzim edecek her türlü iyi hatt-ı hareket kanununun en ince teviller içerisinde kalınmak suretiyle mütemadiyen suiistimali, kendilerini devamlı olarak çıkmaz bir yola sürükleyen beşerin hazin bir ifadesidir. Bunun iki sebebi vardır:

1 — Varlık enkarne olduğu zaman, getirmiş olduğu hayat vazifesi maketinin imajları, gayet derin olarak kendi şuuraltında hapsolup kalmış, beşerî yetiştirme, terbiye ve her türlü şartın baskısı altında ezilmiş, bir köşeye atılmıştır. Ve işte bunun için varlık, kendi bilgisini ve vicdanın öğretilerini, hakikatin gerektirdiği şekilde tatbik edememektedir.

2 — Beşerî olarak meydana getirilmiş olan bir fikrî, ah-lâkî, dinî ve ilmî hamulenin ve bunların hepsinin bir arada mütalaasından meydana gelen beşerî kültür ve medeniyetin... İşte, beşerî seviyede olmanın, yani fizik bir bedene bağlı olarak bir faaliyetin tamamlanmasına mecbur bulunmanın eksikliği bunlardır.. Bu kadar.

S: Devre sonlarında insanlığa verilecek bilgilere, diğer normal zamanlardan farklı olarak, daha değişik karakter ve dozda bir tesir de refakat eder mi?

P: Bu tesir, ânî olarak ortaya çıkan bir tesir değildir. Her devre'nin kendine has bir havası vardır diyelim. Bu hava, yani bu iklim, her şeyden evvel *bu devre'nin Rabbi* bulunan Ruhî İdare Organizasyonu'nun kendi karakterini taşır.

Onun damgasını taşır. Özellikle bu tesir, birdenbire meydana gelemmez. Bu tesir, kâinatşümûl tedric kanununa bağlı olarak ve sempatizasyon prensibi dahilinde kendisiyle alâkalı bulunan varlıkları ve maddî cevherleri yavaş yavaş istilâ etmeye, yavaş yavaş onları belirli bir istikamet üzere sevk etmeye başlar. Şüphesiz önce hassasiyet dereceleri yüksek olan yetişkin varlıklar bu tesirden müstefit olurlar. Onlar, beşerî topluluklar içerisinde fedakâr, mütefekkir, yüksek vicdanlı, yaratıcı, yol gösterici insanlar olarak ortaya çıkarlar. Beşeriyetin zaman içerisindeki inkişafı, yavaş yavaş bu insanların sayısını arttırmaya başlar. Yani özellikle vicdanının sesini ve emrini duyanların adedi artmaya başlar. Çünkü artık, yüksek hassasiyetten orta hassasiyet derecesine doğru bir geçiş vardır. Ve bunların sayısı da çoktur. Sizin sorunuzda bahsetmiş olduğunuz 'birden ortaya çıkış' artık en küt, en sağır vicdanlı insanların dahi bu istilâdan içtinap edemeyecekleri (kaçınamayacakları) bir durumun sonunda gelen, sonunda zuhur eden bir vaziyettir. Ve bu şüphesiz, artık kütlevidir. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Kâinatınızın maddî yapısını meydana getiren cevher teşekkül ettikten sonra..' şeklinde bir ifade geçmişti. Buradaki, maddî kâinatın cevheri sözünün...

P: Bunu şimdilik böylece bilin, izah edemeyiz.

S: Yine geçen celsede ifade edilen, ruhî varlık, kendi yaratıcı gücü ile maddî mevcudiyeti hasselerimize çarpar hale nasıl getirmiştir?

P: Yani onu varlık hal[ın]da getirmesi. Bunu size izah ettik. Ve o kadar izah edebiliyoruz. Formunu ve varlık şuuruındaki mekânını düşünmeniz şimdilik kâfidir. Evet.

S: Bu celsede, 'Yaşarken siz siz olun, kendinizi devamlı olarak ruhî tesir ve baskılar altında düşünmeyin' dediniz. Böylece, ferdî teşebbüsün önemi açıkça ortaya çıkmaktadır. Ferdî teşebbüsü değerlendirir misiniz?

P: Bir beşerî varlık arz üzerinde mevcudiyetini devam ettirirken, tıpkı bir beşerî bedenin dublesinin kendisinden kilometrelerce uzaktaki vaziyetini temsil eder durumda, bu vaziyete benzer durumda, beşer de ait olmuş olduğu ruhî plâ-

na bağılıdır. Onun bu bağılılığı, gayrişuurunun gerisinde uza-
yıp devam eden bir bağıdır. Bu bağın, hayattar beşere olan
etkisi, onun sadece bedene olan konsantrasyonunu temin et-
mek içindir. Şüphesiz bu konsantrasyon, sizlerin tahayyül
edeceğinizden veya tahmin edeceğinizden çok daha değişik
birtakım kombinasyonlar içerisinde vuku buluyor. Öyleyse
beşer, yani insan, mütemadiyen elinden tutulmuş, sürükle-
nen, belli bir plânın tahakkuku için sağından ve solundan
dürtülen, ite kaka götürülen bir varlık değildir. Beşerî varlık,
kendi irade ve bilgisi ile kendisine emanet edilmiş olan mad-
dî cevheri, kendi iradesine bağlanmış olan maddeyi kullan-
mak ve bunun getirmiş olduğu imkânlardan istifade ederek
mütemadiyen bilgiyi arttırmak mecburiyetinde, mukadderin-
dedir. Bunlar malûm şeylerdir.

Bir peygamberin, daha evvel bahsetmiştik, peygamberli-
ği bir liyakat ve bir cehit, bir ızdırap neticesinde meydana
gelmiştir. Yani bir peygamber, bir peygamber olarak doğma-
mıştır. Eğer bir yerde bir devrenin hazırlığı mahiyetinde açıl-
an amme terbiyesi ve amme için gerekli olan bilgi ve şart-
landırmayı kendi bünyesinde deruhte edecek bir din mües-
sesesi kurulmak arzu edilirse, ona tayin edilecek başmualli-
mîn veyahut vaizin, tek bir mümessili veya tayin edilmiş kim-
sesi asla mevcut değil idi. Bu vazifeyi görecektir olan beşerî hü-
viyet zaten yeryüzünde mevcuttur. Yani bu amme müessese-
sini devam ettirebilecek ruhî kapasitede olan varlıklar, bir de-
ğil pek çoktur. Fakat bu varlıkların beşerî hüviyet içerisin-
de bu kabiliyetlerini, bu liyakatlerini ifade edebilenleri git-
tikçe azalmış, nadirleşmiştir. Fakat, bu görevin yerine geti-
rilmesi hususunda hiç bir tereddüt mevzubahis olamaz. A
şahsı bunu yerine getiremezse, getiremeyecek durumda ise,
B yapacaktır. B yapamazsa, C yapacaktır. İcap ederse enkar-
ne olacaktır. Fakat evvelemirde, yaşamakta olan beşerden ten-
sip edilmesi istenen bir şeydir.

Şimdi, isimlerini bildiğiniz peygamberlerin hiçbirisi pey-
gamberlik hüviyeti ile doğmadılar. Kendi ayarlarında, ken-
dileriyle beraber aynı devre içerisinde faaliyette bulunan fa-
kat o faaliyeti tamamen beşerî bir hayat sahnesi içerisinde

tam bir aksiyon halinde ortaya dökenler, sizin ismen tanıdıklarınızdır. Fakat onları mütemadiyen kendi ruhî enerjileriyle destekleyip besleyenler ise, çoğu zaman isimlerini bilmediğiniz, memleketin şurasına ve burasına dağılmış olan varlıklardır. Yalnız burada, Ruhî Organizasyon'un bir büyük ana rolü vardır ki, o da bu vazifeyi ifa edecek olan varlığın şuur sathının temizlenmesi ve o andaki beşerî hüviyetinin tanzim edilip, kendi hakikî şuur kapasitesinin ortaya çıkması, gerçek vicdanının tebellür etmesine yardım ve hatta icabında cebir kullanmasıdır. İşte bu noktada beşer, şahsî davranışın dışında bir özel eğitime, bir zorlanışa bağlı bırakılmıştır. Şimdi yaşamakta olan sizler, eğer kendi beşerî vasıflarınızı kendi iradeniz ve isteğinizle yerine getirebilerseniz, sivriltebilir, yükseltebilirseniz sizin için ilerideki bir zorlamanın, bir ikazın tevlit edeceği şu veya bu şekildeki ıztırâr hali daha az olacaktır.

Peygamberlik vazifesini üstüne almış olan varlık, icabında bunu yarı yolda terkedebilir de.. İşte onların yarı yarıya kazanılmış liyakatlerinin beyhude yere boşa gitmesine engel olmak için, Ruhî Organizatörler, devre'nin Rabbi, muhtelif yollardan, muhtelif mekanizmaları kullanmak suretiyle o varlığı ayakta tutar. Bunlardan en büyüğü mucizeler ve o varlığın gerçek ve fevkalâde yüksek samimiyet ve imanıdır. Eğer bugün mevcut olan dinler hâlâ mevcut ve hâlâ ihtiyaçlara cevap veriyorsa, şüphesiz bu dinlerin, bu amme müesseselerinin, bu terbiye ve şartlandırma tedrislerinin ifasında birinci derecede rol oynamış ve fikirleriyle, bilgileriyle, hat ve hareketleriyle, aksiyonlarıyla beşerî arşetipin, beşere ait umumî şuurun içerisine yerleştirmiş oldukları yüksek örnek ve enerjileriyle o peygamberlerin fevkalâde yüksek samimiyetleri ve imanları rol oynamıştır. Eğer dinler bir düzmece, dinleri kuranlar sadece akıllı, kurnaz, psikolog ve ahlâkçı idiyeler, onların [dinlerin] halihazırda mevcut olmaları gerekmezdi. Yani dinler bugün hâlâ mevcut ise, bunların kurucusu olan [ve] Rab'leriyle samimî ve içten irtibatları bulunan peygamberlerinin çok yüksek samimiyet ve imanlarındanır. *Onlar hâlâ ekollerinin medreselerinin gözeticisi ve organizatörleridirler.*

P: Sorularınız varsa sorun.

S: Peki efendim. Geçen celsede, 'Şuur ve idrâkinizin geliştirilmesi ise, bizatihi beşerî tecrübenin bir neticesi olmasıdır; sevinci ile, ızdırabı ile, yeis ve ümidi ile' demiştiniz. Sonraki bir pasajda ise, 'Beşer yani insan, mütemadiyen elinden tutulmuş, sürüklenen, belli bir plânın tahakkuku için sağından ve solundan dürtülen, ite kaka götürülen bir varlık değildir' dediniz. Şimdi, beşer kendi gücüne uygun düşen bütün faaliyetlerde bulunuyor. Gayesine ulaşabilmek için samimiyeti ve inancı da var. Fakat bu arada, İlâhî yardımın vuku bulmasına ihtiyaç gösteren haller de oluyor. Bu durumu açıkla mısınız?

P: Nasıl ki hayattar bir varlık olarak tekâmül nizamı içerisinde yaşarken, bu yaşayışınızın mümkün olan verimlilik içerisinde bulunması için dış tabiat size nasıl yardım ediyorsa, her şeyi ile, her vasıtası ile bu yardımı size ulaştırmaya, indirmeye çalışıyorsa, gene sizin öz'ünüzün dışında bulunan ruhî vasat da aynı şekilde mütemadiyen yardımda bulunur. Bu, gayet tabîî bir hadisedir. Bu nokta iyi anlaşılmışsa, meseleniz basitleşir.

Kendi şahsî irade ve şuuru ile hareket ederek tekâmülünü sağlamak ve içinde bulunduğu devre'nin icaplarını yerine getirmek mukadderi ile dolu bulunan beşer için her türlü yardımdan istifade edebilmek, yani ona sağlanan imkânları kullanabilmek onun liyakati ile sıkı sıkıya alâkalıdır. Liyakat teşekkül etmeyince imkânlardan istifade edilemez. Liyakatin teşekkülü; sizin samimî, duyarak, anlayarak geçirmiş olduğunuz tecrübelerin sonucunda elde etmiş olduğunuz bilgi ve bu bilginin taşıdığı kudret ve [bu] kudrete haiz olmaktan dolayı bizatihi sizin irade ve tasarruf sahanızın genişliği demektir.

Liyakatiniz yükseldiği nispette, hangi sahada olursa olsun, yükseldiği nispette o sahaların vereceği imkânlardan faydalanmak, yardımları kullanmak, uzatılan ele sıkıca yapıp daha üst merhalelerin basamaklarına çıkmak hakkınız olur. Bu kadar.

S: Bahsettiğiniz şekilde hareket eden fert, kendi fonksiyonunun tahakkuku için bir samimiyet ve iman gösterir. Bu samimiyet ve iman, kendisine yapılacak yardımları çekmedeki rolü nedir?

P: Samimiyet ve iman nedir? Bu iki tasavvur, kelime, beşer hayatının bütün tatbikatını yönetecek kadar kendilerinde büyük mana taşıyan kelimelerdir. Samimiyet, iki cepheden mütalaa edilebilir: 1 — Ferdin, nefsanîyeti karşısında aldığı tavır.. 2 — Yeryüzüne doğarken, ifa edeceği ödevin beşerî bir hüviyet içerisindeki tavrı alış, bir tatbik ediliş tarzıdır.

Samimiyet, nefsanîyetin karşısında hakikî olarak vicdan kanalı ile ve iyi zamanlarında sevgi kanalı ile kendisine verilmiş olan bilginin galebe çalması, daima galip gelmesi için gösterilen cehittir. Görevini yerine getirmekte olan varlığın, görevinin ana materyelleri üzerinde hiç bir zorluğu nazarı itibare almadan tatbikat içerisinde bulunması samimiyetini ifade eder.

İman ise, idrâki mümkün olabildiği nispette, biricik Yaradan'ın, Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın bir cüz'ü olduğu[nu], yani O'nun sadık bir askeri bulunduğunu; hiçbir kıymetin, mevcut olan dünyanın, bedenli hallerin sağlayacağı ve sağlamış olduğu hiçbir kıymetin, hiçbir saadetin, hiçbir kudretin, hiçbir güvencin Kaadir-i Mutlak Allah karşısında hiçbir değere haiz olmadığını tam manasıyla anlamaktır. Bu anlamak kelimesi, bilmeye yakın derecede; bu sezginin, bu sevginin, bu şeksiz olmanın, bu ortaksız olmanın içerisinde.

Samimiyet ve iman, beşer varlığının, hele şimdiki beşer varlığının asırlardan beri tadını unuttuğu bir cennet meyvesidir. Bu cennet meyvesi, bu samimiyet, bu nefsin zebun olması, bu vicdanın payidar olması, bu hür idrâkin hür istekle beraber faaliyette bulunması, ne yazık ki asırlardan beri beşeriyetinizin kütle olarak özlemini çektiği [bir meyvedir] ve bu özlemin şaşkınlığı ve yanıklığı içerisinde olmadık, muhal, müşkül yollara, sarp ve sapa dağlara vurduğu görülmüştür, görülmektedir. İşte, bütün hatt-ı hareketinizde, baştan aşağı bilgiden ziyade samimiyet imtihanları vermektesiniz. Henüz imtihan, iman imtihanına kalbetmemiştir.

Samimiyet, vicdanınız ve bilginizin karşısındaki durumunuzdur. Samimiyetiniz, nefsinizin tevilsiz olarak ortaya konuluşu, fonksiyonunuzun yerine getirilişi ile hakikî ihtiyaçlarınızın ortaya çıkışıdır. Beşer hayatının natamam bir hayat içerisinde devam edip gitmesinin başlıca amilleri, işte bu samimiyet içerisine dahil olan hususların adem-i mevcudiyetidir (mevcut olmayışıdır). Bütün dinî şeriat, varlığın, kendinde ve dışta ve vazifede samimî olarak faaliyette bulunabilmesine matuf emirlerle, yasaklarla, zorlamalarla doludur.

Beşer hayatı için 'son realite' olarak tespit edilen Ruh-sal Organizasyon ve İdare Mekanizması Bilgisi, ki bunun başlangıcına spiritizma dersiniz, bu realitede samimiyet, vicdanın, bilginin ve vazifenin herhangi bir şüpheye, dağılmaya, sarsılmaya ve rücu mahal verilmeden dinlenebilmesi, tatbik edilmesi, yerine getirilmesidir. Eğer hayatınız[da] vicdan sesinizle, vicdan kanalı, ruhî kanalla elde etmiş olduğunuz bilginize uygun ve kendi kendinizi murakabede daima nefsinizi mağlûp edebilecek derecede hareket edebiliyorsanız, sizin için dine, mezhebe lüzum yoktur. Ama bunlarda aksaklığınız ve güvensizliğiniz mevcutsa, mensup olduğunuz dinin emir ve yasaklarını izlemek suretiyle kendinizi disiplin altında bulundurabilirsiniz.

Samimiyet meselesini, bildiğini dosdoğru bildirmek ve tatbik etmek tarzında vaktiyle medyomunuz vasıtasıyla sizlere bildirmiştik⁽²⁾. Samimiyetiniz, yukarıdaki cümlelerin tatbik ediliş yüzdesine göre mütemadiyen değişen bir durum arzeder. Bu değişiklik, sizin realite karmalarınızdan ileri gelebildiği gibi, şuurunuzun faaliyeti altındaki tahavvülden de ileri gelebilir. Yani, kâhı zaman vicdanla bilginizi baskıya almaya kalkar, kâhı zaman bunları yapmamaya çalışırsınız.

İmanınızın teşekkülü meselesi, samimiyetinizin sübutu ve sabitliği nispetinde kemâle ulaşır. Mümin diye vasıflandığınız beşer, samimiyeti nispetinde iman sahibidir. Eğer yalnız, kendinde mevcut olan şartları başkasında da görmek gibi bir nakıs temayüle sahip olarak hareket ediyorsa, yani, 'bizden olan bize gelsin' gibi bir ifade kullanıyorsa, şüphesiz o kimselerin samimiyeti noksan olduğu için, imanları da noksandır. Buna misal, beşeriyette mevcut olan dinlerin sâliklerinin halihazır vaziyetidir. Evet.

S: Bir insan yaşamında, mümkün olduğu kadar diğer-kâmca faaliyetlerde bulunuyor. Fakat öyle ânlar geliyor ki, şahsî yaşayışı gereği, küçük bazı özel talepleri oluyor. Bu durumda aynı diğerkâmca başarıyı gösteremiyor. Bu durumda ne dersiniz?

P: Konuşmalarımızın başında da bildirdiğimiz gibi, liyakat teşekkül edince imkânlar kullanılır. Liyakat teşekkül etmeyince imkânlar kullanılamaz demiştik. Liyakat, zannedildiği gibi bir taltif, bir mertebe-i âlî, bir hususî muamelat değildir. Bu ancak, beşerî anlayış ve tatbikatta bellidir. Siz liyakati, daima, nefsanîyetin yükseltilmesi veyahut o kanalla alâkalı olan maddî vesaitin ve şartların bir üst katına inkılâbı ile ifade edersiniz. Liyakat, halbuki, ferdin samimiyeti nispetinde kendine celbetmiş olduğu hayır ve yardım, ve hayır ve yardımla müterafık olarak kendi nefsi üzerinde tesis etmiş olduğu kudrettir. İşte bu, liyakatli insandır. Ve bu insan, beşerî tatbikat içerisinde muktediri olduğu her hadisatı yaşayabilir, celbedebilir, tanzim edebilir veyahut ortadan kaldırmaya, en azından kendine müteveccih olan yolunu başka bir istikamete çevirmeye muvaffak olabilir. Bu kadar.

S: Cilt - 7... Celse - 2'de, 'Tanrı muhayyilesinde mekân tutma' deyimi geçti. Bu, mekân tutma keyfiyeti hakkında bilgi verir misiniz?

P: Doğrusu, Kaadir-i Mutlak Allah'ın muhayyilesi, muhayyilesinde mekân, mekânında varlığın teşekkülü hakkında, ne bizim sizlere verebilecek teferruatlı bir bilgimiz, ne de sizlerin bunu anlayacak kapasiteniz var. Biz de şimdilik bunu böyle biliyor, böyle kabûl ediyoruz. Şüphesiz anlayışımız sizlerin fevkindedir. Fakat bunlar, kelimelerle ifade edilecek kadar maddîleşmiş, beşer idrâkine hitap edebilecek kadar kaba imajlara dönüşmüş durumda bulunmuyor. Mamafih, yapabilirsek, izah etmeye çalışalım:

Kaadir-i Mutlak olan Yaradan'ın, mevcut olanı varlık haline inkılâp ettirebilmesi, tamamen Tanrılık bir faaliyettir. Varlık, Tanrı muhayyilesinde bir mekân zuhurundan sonra ortaya çıkmıştır, denmişti. Buradaki mekân, varlığın bir form içerisinde, yani müşekkel olarak özel bir yapıya inkılâp etti-

rilmesidir. Ruhun madde üzerindeki müessiriyetinin meydana gelebilmesi için, bir tesiri haiz bulunması gerekir. Yaratılmış olan [yani] varlık, Mutlak Varlığın kendi bünyesi, kendi muhayyilesi, kendi evreni içerisinde mevcut bulunurken, henüz bu tesiri haiz değildir. Bir bakıma, yaradılış, yani mekân olmak, Kaadir-i Mutlak Allah'ın kâinat olması demektir. Kaadir-i Mutlak Allah'ın, yaradılışı, mevcudiyeti meydana getişi ve her zerrede kendinin mevcut olması ve olmaması O'nun, ancak, kâinat olmasıyla, herşey olmasıyla, *tam bir mekân teşkil etmesi* ile mümkündür. Biz şimdilik bu kadar biliyoruz. Nitekim, sizin Mukaddes Kitaplarınızda bunu telmih eden bazı özel ayetler mevcuttur. Bu bahse devam edeceğiz. Şimdilik medyumunuzda bu bilginin naklinde sarsıntılı bir vaziyet gördük. Malûmdur ki, bizim kendisine tevcih etmiş olduğumuz tesir, sizin onun ağzından almış olduğunuz sözün tesirinden daha fazladır. Bu bahis müşkül ve sorumluluk taşıyan bir bahistir. Kendisini daha ziyade kontrol altına almamız gerekiyor. Ve hiç otomatik olarak çalışmadığı için, kendi hayli gayret sarfetmektedir.

Celse - 6... 22-1-1971... Cilt - 7

P: Sorularınız varsa, sorunuz.

S: Biz, Kaadir-i Mutlak Allah mekândan münezzektir, deriz, böyle biliriz. Oysa, geçen celse, Allah'ın, 'tam bir mekân teşkil etmesi' ifadesi geçiyor. Bu iki fikri bağdaştıracak bilgiyi lütfeder misiniz?

P: Kaadir-i Mutlak, mevcudatı yarattığı zaman, kendisi Öz-Şahsiyeti ile, bizatihi Şahsiyeti ile bu yaratma fiilinin sahibidir. Yani, bütün Tanrılık bilgisi, yaratmış olduğu şeyde mevcuttur. İşte böylece, O, bu bilginin mevcut oluşuyla bir mekân teşkil eder. Şüphesiz, 'Kaadir-i Mutlak mekândan münezzektir' dendiği vakit, [bu söz] kendisinin varlığına ait sabit bir bilginin, bir hakikatin mevcut olmayışından ileri gelen bir sözdür. Ve doğru bir sözdür. Çünkü *mekân, dolayısıyla buutların katlanması, varlığa ait birtakım tezahürattır* ki, ancak Kaadir-i Mutlak'ın Tanrılık bilgisiyle mevcudiyetlerini sürdürebilirler. Aradaki ince nokta budur. Evet.

S: Cilt - 7... Celse - 4'te, peygamberler için, 'Onlar hâlâ ekollerinin, medreselerinin gözeticisi ve organizatörleridirler' denildi. Bunu, bir tesir alışverişi olarak düşünebilir miyiz?

P: Şüphesiz.. Unutmayasınız ki, mevcudiyetin içerisinde bulunan her türlü faaliyet, yani meydana getirilmiş olan her türlü iş, mütemadiyen teksir olmak durumundadır. Bunun iza-hını biraz daha genişleterek yapmak zarureti var:

Sizler yaradılışı külliyen olmuş bilirsiniz. Yaradılışın iyi bir kavramını şöylece öğreniniz: Kaadir-i Mutlak olan Allah, ilk müessiriyeti mevcudiyetin özünde Tanrılık bilgisiyle meydana getirdikten sonra, kendilerine vermiş olduğu bir hassa-nın devamı olarak, teksir hadisesi-kanunu, mütemadiyen, sonsuz olarak, ilânihaye, mütemadiyen devam etmektedir. Yani, halihazırda, halihazırın ânında, ânının milyarlarca daha küçük ânında da bu teksir hadisesi devam etmektedir. Öyleki, mevcut olan her şey, birbirini devamlı surette yaratmaktadır. Fakat ilk müessir kudret ve bilgi ve enmuzeç, bütün hesap ve kitap, Kaadir-i Mutlak Allah'ındır. Ve Kaadir-i Mutlak Allah, yaratmış olduğu nüvenin içerisine kendi Murad-ı İlâhî'sinin bütün esasını zerk etmiş, mükemmel etmiştir.

İşte ana kanun, bu hakikat üzere, bundan sonra mevcudat içerisinde, mevcut olan her şey ve ruh, bir faaliyete geçtikten sonra, o faaliyetin müessiriyeti altından çıkamaz. Söylemiş olduğunuz hususta da aynı şey carîdir. Şöyle ki, bir 'din' tarzında bir mekânda insan ruhlarına yapılan bir müessiriyet, yani, bir bilgi ve bir faaliyet ile ortaya çıkan müessiriyet, hem tesir edeni, hem müteessir olanı devamlı olarak kucaklar. Bir fiil bir varlıktan sâdır olduktan sonra devam eder ve bu varlık bu devamın takipçisi olmak zorun[luluğun]-dan çıkamaz. Sizler de aynı durumdasınız. *Bunun pek küçük bir kısmını 'deterministik kanunlar, karmik mukadderat' olarak bilirsiniz. Bu verdiğimiz bilgiyi iyi anlayınız. Bu hakikî bir bilgidir.*

Bir peygamber, yani 'haberci' yaptığı faaliyetin devamı içerisinde faal durumdadır. Bedenen muayyen bir ömrün hitamından sonra, ruhen aynı tesirin devamını da mukadderan

sürdürür. Yani bir Musa, bir İsa, bir Muhammed, bir Buddha vb. büyük aksiyonerler daima eserlerini devam ettirirler. Çünkü teksir kanunu bu takibi zarurî kılmıştır. Varlığın kendisinde mündemiç olan bir zarurettir. Siz de bütün fiillerinizin beden dışındaki hayatınız içinde bile takipçisi durumundasınız. Bunun için, yapacağınız fiillerin şuuruna malik olarak iyi istikametlerde inkişaf etmesini temin etmeye bakınız ki, beden dışındaki hayatınızın akışı, sürekliliği ve macerası sizler için daha verimli ve varlıklı olsun.

Bir caminin, bir kilisenin, bir havranın mevcut oluşu, ortadan kalkmayışı, bu mevcudiyeti ayakta tutan müessiriyetin devam edişindendir. Peygamber olarak ödevini ifa etmiş bir varlık, başka bir planette diğer bir ödevi de üzerine alıp tatbikatına devam edebilir, fakat bu, dünya üzerinde yapmış olduğu harekâtın tesirsiz kalmasını intaç etmez. Sizler de şu dünya planeti üzerinde yaşarken, bundan evvel yaşamış olduğunuz mekânlardaki fiillerinizin hem neticeleriyle bir süreklilik içerisinde faaliyetinize devam ediyorsunuz, hem de orada bırakmış olduğunuz bir faaliyetin devamını temin ediyorsunuz. Daha evvelki bahislerimizde de geçtiği üzere, bir varlık bedenli haldeyken % 20 veya % 25 nispetinde ruhunun enerjisini o beden kanalına hapseder. Bakiyesi, işte biraz evvel yukarıda arzettiğimiz gibi, sizin başka hayatlarınızın fiiliyatınızda mevcut olan tesirleri beslemekle, ora ile alışverişte bulunmak ile meşguldür.

Tekâmülün ne kadar büyük bir mefhum, ve ne kadar şümüllü bir fiiliyat olduğunu biraz olsun kavramaya çalışınız. Ve niçin insan sevmenin zaruretinin, varlık sevmenin zaruretinin anlamaya çalışınız. Zira, sevgi vasıtasıyla işlenmiş olan fiillerin takibi, bağlantısı daha kolaydır. Bu planette veya başka bir planette sevgi kanalıyla yapmış olduğunuz tatbikatların ve sürdürdüğünüz fiillerin neticelerini daima kolaylıkla alırsınız. Ve kolaylıkla cevap verir, kolaylıkla halledersiniz. Çünkü, vibrasyonel seviyesi, ihtizaz seviyesi ince ve yüksektir. Şümüllü ve derin bir müessiriyet olduğu için, takibi daha kolaydır. Bu nispette de ruh serbestiyeti artar, tekâmülün sürati çoğalır. Bu kadar.

S: Bir hakkın elde edilmesi, o hakkın kullanılması liyakatini de birlikte getirir mi?

P: Hayır, eğer öyle olmuş olsaydı, bütün varlıklar ellerine geçen her türlü imkânı ve imkân içerisinde kendisine bahşedilen hakkı mükemmelen kullanır, ve kendilerine ve muhitlerine çok yararlı olurlardı. Halbuki varlıklar, bu hakkın kullanılmasından evvel bir anlayışa ve bir bilgiye ve bir liyakate de sahip olmalıdırlar. Yani, bir hakkın elde edilmesiyle, o hakkın kullanılması ve şümûllendirilmesi liyakatleri birbirinden farklıdır. Biri, geçmiş bir fiiliyatın sonucu olmakla beraber, diğeri geleceğe ait davranışları muhtevî bir liyakati gerektirir. A sınıfını ikmal etmiş bir talebe, B sınıfına geçme liyakatini kazanmıştır amma, B sınıfının tam manasıyla hakkı verilecek ve o sınıf da A sınıfı geçildiği için geçilecek değildir. Aynı cehit, dikkat, rikkat, enerji; A'da gösterilen miktarda, belki de daha ziyadesiyle B'de de gösterilmek icabeder. Buradan şu prensip çıkar ki, bir hakkın istihsali, evvelemirde bir cehdin mahsulüdür, yani bir cehde cevap olmak üzere 'hak' olarak tebellür eder. Fakat bu hakkın istimali, cehitten de öte bilgiyi, idrâki ve liyakati icabettirir. Bu kadar.

S: Cilt - 7... Celse - 4'te, 'bu devre'nin Rabbi' şeklinde bir söz geçti. İsimleri bilinen peygamberlerin dönemlerinde ayrı ayrı Rab mi vardı? Ayrı ise, Mukaddes Metinler ayrı ayrı Rabler'den mi alınmıştır?

P: Hayır. Bu devre'nin başlangıcı, bir Rabb-ül Âlemîn ile başlamıştır. Rabb-ül Âlemîn, Kaadir-i Mutlak olan Allah değildir. Âlem'den maksat, sizin güneş sisteminizi de içerisine alan birkaç sistemin yöneticisi durumunda bulunan bir İlâhî Mekanizma'dır. Ve devre devre bu İlâhî Mekanizma'nın, her planetin sevk-ü idaresine memur ettiği Varlıkları vardır, Dünya'nın, Merih'in, Venüs'ün, Ay'ın, Güneş'in vs... Kâinatta mevcut olan hiyerarşik sıralanış zaten bunu zarurî kılar. Binaenaleyh, [Nuh, Lût, Musa, Yakup, İsa, Muhammed olarak] sizin bahsetmiş olduğunuz Vazifeli Varlıklar, ism-i müsemma olarak, yani isimleri belirlenmiş vazifeliler olarak zikrettiğiniz bu kimselerin Rab'leri aynı Rab idi.

Şüphesiz, dünyanın çok eski geçmişleri vardır. Ve çok

bozulmalar, kurulmalar, dağılmalar olmuştur (3). İcabında herhangi bir yaratığın gerekli şekilde tekâmülüne hizmet edemeyecek kadar yozlaşmış, icabında fevkalâde bir hizmet görecektik kadar gümrah bir hale gelmiştir. Yani mektepler açılmış, mektepler kapanmıştır. Her mektep açılış ve kapanışta [onun] İdareci Kadrosu değişmiştir. İşte bu İdareci Kadrosu, halihazırda ve sizin için 'ezel' dediğiniz vakitten 'ebed' dediğiniz vakte kadar tek bir Rabbin ve İlâhî Mekanizma temsilcisinin, muktedir kâvî el'li bir Varlığın sevk-ü idaresinde bulunmaktayız. *Bu devre'nin hitamında, yani mektebin kapanışında şüphesiz, Onun da vazifesi hitam bulacaktır. Bu kadar.*

S: Cilt-7... Celse-4'te, aynı tebliğde, 'İsimlerini bildiğiniz peygamberlerin hiçbirisi peygamberlik hüviyeti ile doğmadılar' dediniz. Goethe takma isimli ruhsal varlığın verdiği bir tebliğde ise, 'Eski devirlerde başka yerlerden beden halinde gelmiş olan peygamberler, daima birbirini takip eden bir vetire izlemişlerdir. Peygamber gelmiş, vazifesini yapmış ve sonra kendi vasıtasıyla geldiği yere dönmüştür, gitmiştir. Onun gelişi, İlâhî bir İrade'nin plânının tatbikinden başka bir şey değildir. Gerçek bir peygamber, bir görevlidir. İlâhî İrade'den aldığı emri yerine getirmiştir. Ve tekrar kendi vatanına dönmüş, oradaki vazifesine devam etmiştir' denilmektedir (4). Bu iki tebliğ arasında bir çelişki var gibidir, ne dersiniz?

P: Şu kadar belirtebiliriz: Varlık, İlâhî Mekanizma'nın ihtiyacını duyduğu bir faaliyetin başlaması için aranan 'haberci' olabilir. Yani enkarne olmadan evvel böyle bir haberin iletilmesine vasıtalık edebileceğini beyan eder. Bu beyan, birçok varlıktan gelebilir. Fakat bunların içerisinde bu vaziyete, bu duruma daha yatkın olan varlık nasbedilir. Fakat bu daha henüz haberciliğin % 100 bu varlık tarafından ifa edileceği demek değildir. Zira, kâinat kanunları muvacehesinde, indiği planetin 'unutma' gibi bir vetiresi hâkim ise, bu vetireye o varlık da tâbi olarak, yani ödevini unutmuş olarak yeryüzünde bulunacaktır. Ve kendisinin ruhî yapısı, asıl kaynağı, bedenli halde iken beden şuuruna bu vazifenin, bu ah-

din yerine getirilmesi hususunda devamlı olarak empülslerini gönderecektir. Başarıp başarmamak ondan sonra kendi cehdine bağlıdır. Eğer bu cehdi layıkıyla yerine getiremez, ve kendisine tanınmış olan hakları kullanamazsa, bu habercilik başka bir varlık tarafından ifa edilir.

Görülüyor ki, bir resulün (haber getirenin), bu ödevi %100 liyakat içerisinde yapması sözkonusu değildir. Yani, o, yeryüzünde bulunduğu süre içerisinde, diğer varlıklara nazaran fevkalâde yüksek bir cehit, bir moral ve iman içerisinde faaliyetinde bulunmak zorundadır. Göstereceği faaliyetin dozu yüksek olmak iktiza etmektedir. Ve ancak bunları temin ettikten sonra bu vazifenin ifası için Ruhî Teşkilât gizli, meknuz olan enerjisini, varlıklarını, yardımlarını gönderir. Velez ki, varlık, yakın bir planetten bile gelmiş olsa, aynı vetireye tâbidir.

Sizin yazılı metinlerinizle tesbit edebildiğinizden gayri bu tarafa, yakın çağınıza doğru mevcut olan peygamberlerin hiçbirisi bir planetten bir vasıta ile gelmemiştir. Geldikleri vasıta 'doğum'dur. Doğum yoluyla başka bir planetten doğmuştur. Fakat doğrudan doğruya bedeninin seyahatiyle inmemiştir. Fakat yeryüzünde sizin Âdem ile Havva hikâyesinin başlangıcından evvelki devrelerde meknuz olan insan topluluklarının irşadı için başka planetlerden doğrudan doğruya inen ve artık peygamber olarak addedilmeyen yüksek ruhî varlıklar, bilge insanlar gelmişlerdir, vazife görmüşlerdir. Doğmuş olan, doğum yoluyla gelmiş olan varlıkların yeryüzündeki faaliyeti tamamen beşerî şartlara göre vuku bulmuştur. Bu kadar.

S: Yukarıda, 'Bu devre'nin hitamında, yani mektebin kapanışında şüphesiz, Onun da [yani bu devre Rabbinin de] vazifesi hitam bulacaktır' dediniz. Geçmiş zamanlarda olduğu gibi dünyamızın yozlaşmaya doğru gitme imkânı var. Buna 'kıyamet' denilebilir mi?

P: *Kıyamet, arzın fizikî yozlaşması değildir.* Bu kadar.

S: Sodom ve Gomorra hadisesinde⁽⁵⁾ iki melek gelip, ikazda bulunuyor. Ve sonra o şehirler helâk ediliyor. Bu iki melek nereden gelmişlerdi?

P: Bu iki melek, yeryüzünde enkarne olmuş iki yüksek ruhî şahsiyettir. Bunlar o devrin en bilge, en ileri görüşlü, en idrâkli kişileri idi. Ve hatta ruhî müessiriyet bakımından Lût'un peygamberliğinin ifasına yardım ediyorlardı. Bu varlıkların menşei şüphesiz arz-dışı bir sistemden olmaktadır. Fakat onlar arz bedenine maliktiler. Bunlara 'melek' demek caizdir. Bu tip varlıklar yeryüzünde hâlâ vardır. Fakat bunların isimleri her devrede değişir. Sizler bun[lar]a 'vazifeli varlıklar' dersiniz. İşte onlardan bir örnek, bu Cemiyetin bânisi olarak geldi geçti (6).

Unutmayınız ki, her maddî ortamın, her devrenin, her coğrafî şartın kendine göre bir mizacı, bir anlayışı, bir şuur ve idrâki vardır. Lût'un devrinde, bugünün gerçekten yüksek ahlâklı ve bilgili bir âlimi melek olarak adlandırılırdı. O devrin meleği, bu devir için sadece bir hükema (hikmet sahibi) olabilir. Özellikle bu iki melek üzerinde biraz durmak istiyoruz. Size bazı bilgilerin girizgâhı olabilir:

Özellikle, 'din' ismi altında meydana getirilecek olan hareketlerin vazifedarlarının desteklenmesi, beslenmesi için kendilerinden icabında daha kuvvetli, daha kudretli varlıklar da vazifelendirilir. Bu, bütün peygamberlerde böyle olmuştur (7). Bu, o peygamber için bir nakise teşkil etmez. Aksine, o peygamber için yüksek bir liyakatin meyvelerini teşkil eder. Lût, sadece basit bir görevi yerine getirmeye mükellef bir yüksek ruh idi. Fakat, bedenli halde iken mensup olduğu kavmin fizikî tesiri altında bulunuyordu. Dolayısıyla, resullüğünün ifasında yanlış tutum gösterebilirdi. Zira, birçok noktalardan, yapılmasa da olabilecek davranışları göstermişti. Bu yüzden, o enkarnasyonun muhitinde, kendisinden evvel veya kendisiyle beraber enkarne olmuş ve fakat, serbest şuurunun büyük bir kısmına haiz olarak bedenli halde bulunan diğer o varlıklar, meselâ oradaki iki melek, ona şifahen bir ihtarda bulunmayı yerine getirmişlerdir.

İşte bu iki canlı melek, bu iki varlık, bu iki insan sanki ruhî hayatları içerisindeki geniş şuurculuk ve parlak idrâki, beden içerisinde de devam ettiriyorlardı. Onlara sizin lisanınızla 'melek'ten gayri bir kelime yakışmaz. İşte birçok

peygamberlerin etraflarında bu tip insanlar, varlıklar mevcut idi. Rabbin meleği olarak zikredilirler. Bu tip varlıklar, yüksek kudrete haiz oldukları için kâh bedenli, kâh bedensiz tarzda istedikleri müessiriyeti, ödevleri dahilinde olmak üzere ifa etmek kudretine haiz ve sahiptirler.

Ve Cibril bütün bunların organizatörüdür. Yani dünyanın sevk-ü idaresiyle sorumlu İlâhî Mekanizma'nın bütün haberlerinin yerine ulaşmasını teminen vazifedar varlık, 'Cebrail' olarak isimlendirilmiştir. Bu, bizatihi kendisi için mevcut olan bir varlık mıdır, yoksa bir kudret toplumu mudur, bunu biz de bilmiyoruz. Yani varlıklar mıdır, yoksa varlık mıdır? Malumatımız yoktur. Yalnız bu mekanizmanın bu tarzda çalıştığını biliyoruz. Bizim de mevcut olduğumuz vazife grubu, zaman zaman bu varlığın haberleriyle karşılaşabilir. Karşılaşmaktadır. Bu, umumî bir çalışma sistemidir. Yalnız bizim grubumuz için değil, havsalanızın alamayacağı geniş gruplar için de vaziyet aynı olduğu için, bir rüçhaniyet asla değildir. Bir mutakat halidir. Nitekim, en küçük bir insanın dimağında teşkil [teşekkül] eden gerçek bir sezgi dahi Cibril'den gelir. Kademeler teşkil etmek suretiyle haberin tevziatı o'na aittir. Bu hususu dikkate almalısınız. Ve gerçek sezginin ne yaman bir şey olduğu hakkında da malûmatınız olur. Bugünkü bu kadar.

Celse - 7... 1-2-1971... Cilt - 7

P: Sorularınız varsa, sorunuz.

S: İfşa ettiğiniz büyük vazifeli, Üstad Bedri Bey'dir. Kalbinden rahatsız olduğu halde bizimle sabahlara kadar çalışırdı. Hiçbir şeyden korkmazdı. İlâhî bilgileri etrafa yaymayı düşünürdü. Bize emir verdiği zaman, biz dünyadaki işlerimizi bırakır, o'nun söylediğini yapardık. En arzu ettiğim şey, Yüksek İdareci Mekanizma tarafından Bedri Bey'e yazdırılan Kitap'tır. Kitab'ın bir an evvel çıkması için dua ediyorum. Kitap ne zaman çıkacaktır, bilgi verir misiniz?

P: Haber'in intişarı belirli bir tarihe bağlı değildir. Zaman ve zeminin ihtiyacını gözönünde tutarak, Haber'in ortaya konuşu tarihi seyyaldır. Yani, beşeriyetin muayyen bir

seyri iktisap etmesi ve bir mefkûreyi kazanması lâzımdır. Bunlar ise insanların kendi hatt-ı hareketleriyle alâkalı hususlardır. Bu kadar.

S: Yine evvelce vazifeli dediğiniz arkadaşlar içinde üç tanesi Cemiyeti terkettiler. Bunda hepimizin hatası olduğunu zannediyorum. Cemiyete sevk ettiğiniz yeni arkadaşlarla işleri yine yürütüyoruz. İleride daha mühim şahsiyetlerin Cemiyete dahil olacağını ümit ediyorum. Bu hususta bilgi verir misiniz?

P: Cemiyetinizde yürütülmekte olan vazifelerin yerine getirilememesi diye bir şey mevzubahis değildir. İnkişaf eden realite anlayışına uyamayanlar beşerî birtakım sebeplerle o realitenin dışına atılırlar. Yani onlar realitenin dışına çıkmak için büyük bir heves gösterirler. Bu, tabiî bir yoldan gelişir. Yüksek bir yere tırmanan kimsenin tedricen bu yüksekliğe tahammül edebilmesi için, vücut organizmasının birtakım faaliyetleri vardır. Tedriç nizamının ve yükselmenin gerektirdiği şartları, yükselmekte olan kimse, yerine getiremeyecek durumda ise, vücut, reaksiyonlar göstererek yürümekten ve tırmanmaktan kendini men eder. Bu hal, ruhî bir psi-koza kadar çıkar. Korkuya ve yılgınlığa kadar tahvil olunarak tırmanışın gerisin geriye dönmesini de temin edebilir. İşte, gelişmekte olan realitelere, yükselmekte liyakatini kaybetmiş olanlar, bir vücudun meydana getirdiği tepki gibi, onlar da bu yükselmeye karşı bir tepki meydana getirirler. Yani, çok çeşitli sebeplerle kendilerine daha faydalı olan, noksanlarını ikmale vesile teşkil edecek bir istikamette, hayatın gelişimine devam ederler. Bu, umumî bir kaidedir. Böylece, Cemiyetinizde gitgide gelişen bir realitenin normal ifadesi olarak mütemadiyen kadro değişiklikleri vuku bulur. Bu esasında, tebcile lââyık bir husustur. Eğer kadronuz uzun zaman sabit kalmak durumuna erişirse, ki o zaman siz Cemiyetinizin yatay bir seyir içerisinde muamelâtta bulunduğunu tespit etmelisiniz, yani ancak iktisap etmiş olduğu realitenin içerisinde kalmaya çalışıyor demektir. Halbuki gerekli olan irtifai almak, onun tabiî neticesi yüksekliğe tahammül edebilecek olanların takibi, gayrisinin adem-i takibidir (takip edilmemesidir). Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Sizler yaradılışı külliye olmuş bilirsiniz' denildi. Ve teksir kanunundan bahsedildi. Acaba, ruhlar da bir tek olarak başlayıp, teksir kanununa mı tâbidir ve ruhlar da cinsiyet olmadığına göre, bunların çoğalması nasıl olmaktadır?

P: Yaradılış bakımından ve oluş bakımından madde ve ruh diye bir ayırım yoktur. Tamamiyle Tanrı'ya ait bir bilginin neticesidir (8). Madde ve ruh'un Mutlak nokta-i nazarında 'bir varlık' olduğu kesin olarak kabûl edildiği zaman, teksir kanununa uygun olarak, sadece varlığın meydana gelmesi, her iki formun da meydana gelmesini intaç eder. Çoğalmanın binbir hali vardır. Sorunuzun son kısmı abestir. Bu hususta daha geniş malûmatı veremeyeceğiz. Şurasını tekrar edelim ki, Mutlak nazarında ruh ve madde diye bir ikilik, bir ayrılık mevzubahis değildir. Yaratılmış olan mevzu-bahistir.

Mutlak, yaradılışın özünü teşkil ettiği zaman, kendi Muradı üzere onu var etmiştir. Varlık, Mutlak için 'bir tek şey'dir ve teksir kanununa göre varlıklar, yaratılmış olan şey çoğalabilir. Siz bunu ister ruh olarak, ister madde olarak kabûl ediniz. Sonra, sizin teksir kanunu hakkında etraflı bir bilginiz yok iken, böyle bir sual de va'zetmeniz abestir. Teksir kanunu, yani kesrete, çoğalmaya bağlı olan kanun, çoğalma, varlık olarak çoğalma, daha başkası.. yaradılışın sürekliliği kanununda öyle bilgiler ve prensipler vardır ki, bunları ancak bir peşin hüküm olarak, birer bilgi olarak hatırdan tutmak iktiza eder. Kabûl edip etmemekte serbestsiniz. Bu kadar.

S: Cilt - 7... Celse - 6'da, 'Kıyamet, arzın fizikî yozlaşması değildir' denildi. O halde kıyamet nedir acaba?

P: Kıyamet'i kısaca iki kısımda izah ediniz: 1 — Varlığın şahsiyle alâkalı olarak bir kıyamet... 2 — Varlıkların şahıslarıyla alâkalı bir kıyamet.

Birinci kıyamet, bedenini terkeden varlığın gerçek ahiret âlemine intikalinden sonra bütün geçmişinin hulâsasını ve varlığının asıl dokusunu keşfedecek bir şuur uyanıklığına, yükselişine sahip olması demektir. Burada, bu safhaya gelinceye kadar, gerçekten, varlığın bir hayli meşakkatli yol katetmesi iktiza eder.

İkincisi, [kıyamet], her mektebin tedrisi sonunda meydana gelen küllî bir şuurlanmadır. Bu şuurlanma, daha evvel katedegeldikleri realitelerin, bir hakikat içerisinde birliğe ulaşması demektir. Orada bütün fazlalıklar, bütün hatalı hareketler, düşünceler, ifadeler, bütün hatalı doktrinler, kısaca bütün vasıtalar usul-ü dairesince terkedilir. Ve yüksek bir liyakat içerisinde, bir hakikatin sığasına dahil olunur. Yani, gerçek serbest şuura ulaşılır. Bu tip kıyam etmek, uzun devreler içerisinde vuku bulur. Şahsî kıyam etmek, çok daha kısa devreler içerisinde mevzubahistir. Burada şu hususu nazarı itibare almalısınız ki, her yeni enkarnasyon sonucu bir kıyamet mevzubahis değildir. Belki de birçok enkarnasyonlar sonucu, realitelerin hazmından sonra ulaşılan yeni merhaleler, yeni merhalelerin katedilişinden sonra varılan hakikat plânları; o varlık için kıyamet, kıyam etmesi, şuurunun yükselmesi, açılması olabilir. Mukaddes Metinlerdeki kıyamet, böyle anlaşılmalıdır. Jeofizik şartlar ise, her iki nevi kıyametin dışında bir meseledir. Ve hiç bir Mukaddes Kitapta buna ait bilgi verilmemiştir. Bu kadar.

S: Bir de Miraç hakkında bilgi rica edeceğiz.

P: Biz size Miraç hakkında bilgi verdik mi?

S: Hayır. Cebail ile ilgili bilgi vermiştiniz.

P: Hayır, başka sual.

S: Cilt - 6... Celse - 2'de, buut için, 'Bu hususta size belki ileride sadece muhayyilenizi işletebilecek bazı ipuçları verilebilir' dediniz. Geçen celse ise, 'Mekân, dolayısıyla buutların katlanması, varlığa ait birtakım tezahürattır' dediniz. Bütün bu bilgilerin daha geniş şekilde anlaşılması için buut hakkında muhayyilemizi işletebilecek biraz ipucu verir misiniz?

P: Bugün için mümkün değildir, fakat bu araştırmanın üzerinde durunuz. Zaman zaman celselerde teklifini[zi] yapımız. Şüphesiz müsait bir avra ve müsait bir medyum [ortaya] çıkınca izah edeceğiz. Başka?

S: Geçen celse, sâdır olan bir fiilin takipçisi olmaktan bahsedilirken, 'Bunun pek küçük bir kısmını, deterministik kanunlar, karmik mukadderat olarak bilirsiniz. Bu verdiğimiz bilgiyi iyi anlayınız. Bu hakikî bir bilgidir' dediniz. Bu

bilginin tam idrâkine vardığımız takdirde, bunun daha ileri kısımlarını öğrenmemiz mümkün olabilir mi? Bu konuda soru sorabilir miyiz?

P: Gayet tabi. Sizin karma, sebep ve netice prensibi olarak bildiğiniz hususlar, bir varlığın kendi iradesi tahtında, kendi cehdi ile meydana getirmiş olduğu fiilin tesiratıyla karşılaşmasıdır. Ve bu tesirat, teksir kanununa uygun olarak, hangi safhada bulunursa bulunsun, daima o safhaya göre ayarlanmış bir kopya ile, bir benzer ile varlığın hamulesi tarzında onu takip eder. Siz buna kısaca 'müteal gayrişuur' dersiniz. Müteal gayrişuur, varlığın, mekânın, kâinatın hangi noktasında olursa olsun, ifa etmiş olduğu tesirin ya da tesirlerin mütemadiyen bulunmuş olduğu safhaya uygun olarak meydana gelmesi, teksir kanununa göre kopyalanması demektir. Burada ince nokta şudur: Teksir kanununda, bir tesirin temadi etmesi, tıpkı tıpkısına değil; varlığın o anda içerisinde bulunduğu tesir sahasına uymuş, adapte olmuş, onunla imtizaç etmiş bir kopya serisi, skalasıdır. Fakat genel mahiyet itibariyle, o ilk ifa edilen tesiri taşır. İşte, bu müteal gayrişuurunuz, bütün bu tesirleri büyük bir arşiv gibi muhtevî olarak daima ruhî varlığın emrinde ve onun bir desteği olarak süregelir. Ve sizin müteal kıyaslarınız, müteal bilgileriniz, müteal görgüleriniz, işte bu teksir kanunu ile devamlı olarak sizi izleyen, adapte olmuş tesirlerden ileri gelir. Bu bahis oldukça teknik, derin, çok dikkat isteyen bir bahistir. Bir mühendis gibi işlemek gerekir. Bu bahsi işleyen arkadaşların dikkatleri çok uyanık, zihinleri çok seri çalışmak icap eder. Zira ancak sual sorabildiğiniz nispette bilgi alabileceksiniz. Bu kadar. Bugün vermiş olduğumuz birkaç ipucunu tetkik ediniz, haftaya tekrar görüşürüz.

S: Peki efendim. Bizim soracaklarımız bitti. Sizin spontane olarak söyleyecekleriniz varsa, onları dinliyoruz.

P: Şu trans hali içinde medyomun sizler hakkında almış olduğu enformasyon bizleri şaşırtıyor. Şu anda hepiniz, medyomun alnı hizasında teker teker dizilmiş vaziyettesiniz. Ahengi bozan veya kendinde bu liyakati bulamayan arkadaş celseye girmesin. Her kim olursa olsun, mahzur görülüyor.

Medyom: Bir küçük çağlayan görüyorum. Gayet güzel, yeşil mavi arası bir su olarak, kabarık bir kavisle dökülüyor. Dökülme yeri de sanki elle yapılmış gibi muntazam, fakat döküldükten sonra suyun akışı pek iyi tanzim edilmemiş. O şekilde akıyor ki, mütemadiyen kayalar var, kayalara çarpıyor, köpürüyor, çatlıyor, varvarlaşıyor, yani onun yumuşak bir akışı, sakın, sessiz bir akışı yok. Herhalde bu sudan çok istifade edilemiyor. Evet kayboldu.

Celse - 8... 26-2-1971... Cilt - 7

P: Sorularınız varsa sorunuz.

S: Kur'an - 7/54: 'Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri, altı günde yarattı, sonra Arş üzerinde hükümran oldu..' denilmektedir. Sizin tedrisinizde ise yaratılışın izahı, daha değişik tarzda yapılmaktadır. Yaratılışın, Mukaddes Metinlerdeki izahıyla, tebliğlerde açıklanan yaratılış ve teksir kanunu arasında birleştirici ve açıklayıcı bilgi verir misiniz?

P: Dünya'nın yaratılışı, mecazen anlatılmak istenen şekilde vuku bulmamıştır. Dünyanız, fizik bir küredir. Fizik bir küre olmadan evvel, yani halihazırdan evvel, mevcut olan kesafetine ulaşmadan evvel, o, seyyal bir topluluktur. Bir nevi astral maddeden müteşekkil bulunuyordu. Astral maddenin, yani şimdiki madde halinin üzerinde bir radyasyona sahip olarak gayet seyyal, hareketli, müncezip ve müessir tarzda bir kürenin teşekkülü mevzubahistir. Önceden teşekkülü mevzubahistir.

Bütün fizik varlıklar meydana gelmeden evvel, yani kesif halde üç buut âlemi içerisinde bir yurda, bir yere sahip olmadan evvel, seyyal bir vaziyette, kesifleşmeye namzet olarak meydana gelir. Onun bu seyyalleşmesini temin eden husus, teksir kanunudur. Teksir kanunu bahsine sonradan avdet ederiz. Seyyalleşen madde topluluğu bu halini, kendisine hükmetmekte olan ruhî enerjiden alır. Demek oluyor ki, fizikî bir kesafetin ortaya çıkması için bir yüksek enerjinin, sözgelişi ruhî enerjinin mevcut olması iktiza eder. İşte, teksir kanununun mucibi, Yüksek Ruhî Varlıklar, meselâ sizin Rabbiniz olan Varlık, dünyanın fizik teşekkülünü meydana getirmeden evvel, onun seyyalini meydana getirmiştir.

İşte, Mukaddes Metinlerinizdeki, «Allah dünyayı altı günde yarattı» sözü bu demektir. Burada, altı günden maksat nedir? Altı günden maksat, bir zaman, bir sıra değildir. Yani size göre hiçbir şey değildir. Ancak Rabbe göre bir şeydir. Bu da, seyyaliyetin en ince halinden, en kaba haline kadar geçirmiş olduğu safahattır. Bu safahat, muhakkak ki, tekâsüf etmekte olan varlığın yani maddenin seyyale ve ihtizaz durumunun bir ifadesi, bir ilâvesidir. Şüphesiz biz buna şu bakımdan kaniyiz ki, Mukaddes Metinlerde dikte ettirilen sözler, Mukaddes Metinler arasındaki bir tenakuzun mevcut olmaması içindir. Tevrat olarak indirilen kitabın sonradan meydana gelen muharref hali[nden ötürü] meselâ burdaki sözünü ettiğiniz yaratılışın sıralanış hali, bir ekolün, bir dîn ekolünün muhafazası prensibiyle, Kur'anda tekrar tekrar ifade edilmek zarureti hâsıl olmuştur.

Bu bilgiler, ancak, bunu muhafaza edebilenler için söyleniyor. Başkalarına ifade ettiğiniz zaman, siz töhmet altında kalırsınız. Mevcut olan realite bunların hiçbirinin seviyesine ulaşacak kadar düşünce ve müsamaha gösteremez, bulamaz. Demek ki, hangi fizikî teşekkülât olursa olsun, görebildiğiniz ve göremediğiniz her seviyedeki fizikî teşekkülât, önce seyyal olarak mevcuttur. Şimdi, sizin dünyanız seyyal olarak mevcuttu. Sizin güneşiniz de seyyal olarak mevcuttu. Ve sizin, güneşi meydana getiren seyyal partiküllerden ortaklığınız vardır. Ve dahil olan diğer seyyareler arasında da ortaklığınız vardır. Fakat hiç bir zaman siz, güneş ismini verdiğiniz o hayattar küreden kopmuş ve ayrılmış bir küre değilsiniz. Teksir kanununa göre zaten buna ihtiyaç yoktur. Ayrıca, fizikî varlıkların teşekkülü, zaten seyyal olarak meydana getirildiği için, bir tekâsüfün sözkonusu olması hasebiyle, kesif bir maddeden dünyanın ayrılmış olması da abestir. Size verdiğimiz bu bilgileri dikkat ve biraz da başkalarına nazaran ihtiyatla karşılamanızı öğütleriz. Elinizde bulunan amelî bilgilerinizin fevkinde ve daha çok zaman sonra ulaşılması gerekecek olan bilgilerdir.

Teksir kanunu, fizik kâinatların, tekâsüf etmemiş fizik kâinatların da ve her türlü tekâsüf etmeye mahkûm olan her

varlığın, her yaratılmış olanın kanunudur. Teksir, bir atomun tıpkı kendisine benzer atomu meydana getirmesi demek değildir. Bütün fizik maddeler bir enerji intişar ettirirler, ve aynı zamanda bir enerji alırlar. Kâinat, mütemadiyen birbirlerine enerji verip, enerji alan bir sistemden müteşekkildir. Dünyanız, seyyal âlemde, kendi enerjisiyle bir projeksiyon yapmak suretiyle mütemadiyen başka kürelerin meydana gelmesine sebep olur. Yani seyyal âlemde mevcut olan seyyal partiküllerin tekâsüf etmesine sebep olur. *Nitekim insan da daha seyyal bedenlere mâlik olan varlıkların daha mütekâsif bedenlere bürünmelerini temin eder.* Meselâ dünyanız, kendisinde mevcut olan enerjiyi mütemadiyen intişar ettirmek durumundadır. Bu intişar eden enerji, seyyal madde üzerinde bir tekâsüf sahası hâsıl eder. Bu tekâsüf sahası, teksir kanununa göre meydana gelmiştir. Bu, dünyaya tıpkı tıpkısına benzeyen bir kürenin meydana gelişi demek değildir. Bu, belki küre bile olmayacaktır. Maddenin muhtelif hallerine tahvil olabilir. Fakat her an ilk bulunmuş olduğu tekâsüf durumundan daha ağır bir duruma geçmektedir. Şimdi de teksir kanununun bir özelliğini öğrenmiş oldunuz. Bu da şudur ki, hangi tekâsüf seviyesinde bulunursa bulunsun, bir plâna, bir seyyal plâna bir enerji projeksiyonu yapıldığı zaman, oradaki kesafet gitgide ağırlaşır, artar.

Medyom: Şimdi bir imaj görüyorum. Bir küre, top büyüklüğünde. Karanlık. Kendisinden biraz konik görünümlü, çapı kürenin çapı kadar bir projeksiyon meydana geldi. Sanki karşıda bir ekran var. Ona çarptı ve onun üzerinde şüphesiz, dairevî bir iz bıraktı. Sonra, bu ekran üzerindeki dairevî iz, düz satıh yavaş yavaş bükülmeye, konkav bir hal almaya başladı. Şimdi düz, beyaz bir ekran olmaktan çıkıyor orası. Renk yavaş yavaş esmerleşti, esmerleşti, buruştu, sanki kağıdın yavaş yavaş buruşturulması gibi. Kağıt avuç içinde buruşturuluyor gibi.. Evet, şimdi o ekran yerinde buruşuk, daha koyu renkli ve kirli kahverengi gibi bir renk hâsıl oldu. İmajdan anladığıma göre, arzdan intişar eden enerji, bu özel bir enerji olmalı, bahsedilen seyyal madde üzerinde tekâsüf arttırdı, yoğunlaşmayı arttırdı. Ve adeta mekân kazandı.

P: Şimdi burada bir soru hatıra gelebilir: Fizik kâinatın bir unsuru olan kaba mütekâsif dünyanın intişar ettirdiği bu enerji, kendi vasıflarına uygun bir enerji değil midir? Enerji de olmuş olsa, mütekâsif bir varlığa ait bir enerjidir, binaenaleyh, daha seyyal bir maddeye, vibrasyon seviyesi daha yüksek olan bir maddeye nasıl müessir olur?.. tarzında bir soru belki sorulabilir.

Dünyanız, zannetmeyiniz ki, şu haliyle sadece bir fizik kâinattır. O, aynı zamanda, seyyal bir kâinattır⁽⁹⁾. Seyyal kâinat dünya ile, kaba fizik dünya bir arada mevcuttur. Ve işte sizlerin bedeninizi terkettikten sonra ilk uğrayacağınız yer, bu seyyal dünyanızdır. İşte, teksir kanununa göre, bu enerjiyi intişar ettiren ve bu enerjiyi süzen dünya, bu seyyal dünyanızdır. Bu kanaldan geçmek suretiyle, karşıda bir tesir hâsıl eder. Bugünlük bu kadar..

İnsanın mukadderi o kadar büyük, o kadar derin ve o kadar yüksek bir bilgelik içerisinde mevcut olmuştur ki, bunun zerresi kadarını müdrik olan bir insan için, halihazırda mevcut olan hayatın, hayat realitelerinin hiçbir kıymeti kalmaz. Amma.., hayat realitelerinin her biri, varlığın kendi kendini müdrik olabilmesi için, dolaşması icabeden birer sistemdir. Dolayısıyla varlık, bu güzel ve yüksek vasıflarını karartmış, kabalaştırmış, hıfzetmiştir. Onun için, her ne olursa olsun, içinde, varlıklara karşı bilhassa insanlara karşı anlayışı, merhameti, sevgiyi, şefkati hiçbir zaman eksik etmeyin. Daima müsamahalı olmaya çalışın. Bilgiye, vicdana çok ehemmiyet verin. Ve sadece Allah'a biat edin. Allah'tan gayri mevcut olmuş olan bütün varlıklar, rölâtif ve kusurlu varlıklardır. Kusurlu olan hiçbir varlığa biat edilmez.. Kusurlu olan hiçbir varlığa, 'Sen baş tâcısın' denilmez. Kusurlu olan hiçbir varlığa pâye verilmez. Ulûhiyet isnat edilemez. Yalnız Kaadır-i Mutlak olan Allah; bütün pâyelerin, bütün yüksekliklerin, bütün sonsuzlukların tek, yegâne sahibidir. Ve O'dur.

Celse - 9... 12-3-1971... Cilt - 7

P: Sorularınızı sorabilirsiniz.

S: Geçen celse, 'İşte, Mukaddes Metinlerinizdeki, Allah

dünyayı altı günde yarattı, sözü bu demektir. Burada, altı günden maksat nedir? Altı günden maksat, bir zaman, bir sıra değildir. Yani size göre hiçbir şey değildir. Ancak Rabbe göre bir şeydir. Bu da, seyyaliyetin en ince halinden, en kaba haline kadar geçirmiş olduğu safahattır. Bu safahat, muhakkak ki, tekâsüf etmekte olan varlığın yani maddenin seyyale ve ihtizaz durumunun bir ifadesi, bir ilâvesidir' dediniz. Ayrıca, 'Teksir kanunu, fizik kâinatların, tekâsüf etmemiş fizik kâinatların da ve her türlü tekâsüf etmeye mahkûm olan her varlığın, her yaratılmış olanın kanunudur' dediniz ve, 'Nitekim insan da daha seyyal bedenlere malik olan varlıkların daha mütekâsif bedenlere bürünmelerini temin eder' diye eklediniz. Bu bilgi, teozoflarca kabûl edilmiş olan fizik, astral, mantâl, kozal bedenlerle bir benzerlik göstermektedir. İnsan da, seyyal durumdan, yoğun duruma geçmekte bu altı safhayı kullanmakta mıdır, insan gerçekten astral, mantâl, kozal bedenlere sahip midir?

P: Siz burada kısaca neyi öğrenmek istiyorsunuz?

S: Bugün insan da seyyal durumdan mütekâsif hale geçmekte, bu altı safhayı kullanıp kullanmadığı ve insanın hakikaten bu astral, mantâl ve kozal bedenleri havî olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Ayrıca, bir de şu hususu merak ediyorum: İnsan, bu seyyal durumdan mütekâsif duruma geçiyor ise, başlangıçta seyyal, sonra mütekâsif duruma geçiyorsa, tekâmül kanununa, bu durumun aykırı olup olmadığını sormak istiyorum.

P: İnsan varlığının esası, ruhî varlık'tır. Ruhî varlık, teksir kanununa göre hareket etmez. O, bir özel yaradılışla yaratılmış, ve yerini bulmuş bir varlıktır. Ancak, beşerî bir hüviyet içerisinde bulunabilmesi için, bir bedene sahip olması da malûmdur. Bu beden yapısı en ince, en seyyal maddeden başlamak üzere, gitgide tekâsüf ederek, nihayet organik maddede son bulan bir maddeler kompleksidir. Bedenin teşkilâtı, önce ruhun kendi bünyesinde meydana gelen düşünce teşkiliyle meydana gelir. 'Düşünce şekli', buna bilâhare ruhun serbest imajinasyonu da denebilir. Ruhun serbest imajinasyonunda, sahip olacağı beden en ince partiküllerden mey-

dana gelmiş 'en dış zarfı' teşekkül ettirilir. Bunun ihtizaz karakteri çok yüksektir. Zira, kullanıldığı malzeme, yüksek ihtizazda mevcudiyetini gösteren bir maddedir. Sizin realiteniz için, sizin plânınız içinde ona 'süper madde' ismini de verebilirsiniz. Fakat bu, sadece bir isim vermekten ibarettir. Ve müdrikenize hiç bir şekilde çarpmaz.

Bu ihtizazın safha ve safha yayılması, muhtelif seyyaliyetteki maddeler içerisinde, seyyaliyeti muhtelif formlar hâsıl eder. Bize bahsetmiş olduğunuz teozofik mülâhazat, bu formların izahı içindir. Ruhun sevk edici yüksek ihtizazının organizmaya kadar sirayet edebilmesi, muhtelif vasıtaları gerektiriyor. Bu vasıtaların asıl ödevi, ihtizaz karakterinin bir inhirafa uğramadan gitgide ağırlaşması, seviyesini kaybetmesidir. Esas itibariyle, ihtizaz, karakterini kaybederse, kendi maddî yapısını, hüviyetini de değiştirir. 1000 ihtizazlık bir maddî hüviyetle, 500 ihtizazlık bir maddî hüviyet arasında fark vardır. Fakat yukarıdaki karakter değişmezliği, ancak ruhun hakimiyeti ve idaresi altında gerçekleşebilir.

İhtizazın artışı, süratin artışı demektir. Süratin artışı ise, fizik yapının değişmesi demektir. Bunun aksi de mevcuttur. O halde, ruhî varlık, bedenini teşkil edecek iken, şüphesiz kendi düşünce formuna göre bir beden en seyyal vaziyetini hâsıl eder. Ve bu, onun mukadderidir. Zira, en kabasını yapabilecek derecede bir ihtizaz alçalması onun için mevzubahis olamaz. Fakat meydana getirdiği yüksek tertipteki maddenin formu, ona daha başka türlü vasıtaların bir araya getirilmesinde en büyük yardımcı olur. Böylece, cenin üzerinde de olan hakimiyetini teşkil eder, kurar. Cenin de, organik maddenin kendisidir. Öyleyse, yukarıdaki mezhebe dahil olan kimselerin ifade ettikleri ve gördükleri ve ileri sürdükleri yapı; yapılar halinde muhtelif ihtizazların hamili bulunan ve gitgide kabalaşan bir sahadan [skaladan] ibarettir. En dıştan merkeze doğru, en yüksekten en alçağa doğru bir ihtizaz gamı içerisinde, en açık renkten en koyu renge doğru bir gidiş gibi bir sıralanışı vardır. İşte bu saha, eskilerin muhtelif bedenlerle [ifade ettikleri] 'perispri' halidir. Bunları daha evvel biz, 'şuur sahası' olarak isimlendirmiştik. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Teksir Kanunu, fizik kâinatların, tekâsüf etmemiş fizik kâinatların da ve her türlü tekâsüf etmeye mahkûm olan her varlığın, her yaratılmış olanın kanunudur' dediniz. Bu kanunun buut meselesiyle bir ilişkisi olduğu anlaşılmaktadır. Önceki celsede medyomun gördüğü imaj da bunu teyit etmektedir. Teksir kanunu ile, buutlar arasındaki ilişki hususunda bilgi verir misiniz?

P: Bunun izahatı için, buut hakkında malûmatınız bulunması gerekir: Buut, maddenin, madde kâinatının sonucu olarak ortaya çıkmış, ihtizaz seviyesi bakımından atom ağırlığının mevcut olmayıp, atom değeri bakımından büyük elektrik şarjına [sahip olup], bir evvelkine [sözelimi üçüncü buuta] nazaran [dördüncü buut] büyük bir seviyede bulunur. Bu plânda mevcut olan zamandan gayri hiçbir şeyin muteber olmadığı bir düşünce mekânıdır.

Üçüncü buut, hasselerinize gelmiş olan ve hasselerinize kadar ulaşan ihtizaz ve partiküllerin sonucudur. Sözelimi, dördüncü buut, sizin hasselerinize kadar ulaşmayan ihtizaz ve partiküllerin sonucudur. Dördüncü buut, malzeme olarak üçüncü buutu kullanır. Yani üçüncü buut, tek bir hüviyet altında dördüncü buuta bir malzeme teşkil eder. Malzeme oluşundaki maksat, atomik ihtizazın, atomik ağırlığın [temel olması]dır. *Mekanik görüşe göre, dördüncü buutu anlamanın imkânı yoktur.* Sizin dimağınız mekanik çalışır. Medyomunki de mekanik çalışır. Dördüncü buutun manasını aktarmak çok zor. Şimdiki halde bilinmesi yeterli olan husus şudur: Üç buutlu realitenin, varlığı çevreleyen tesiri, varlık için ancak üç buutlu bir mekânla irtibatta bulunduğu müddetçe carîdir. Zira organik bedenin durumu, varlığın organik bedene bağlanmış olması demektir. Organik beden seviyesindeki ihtizaza bağlanmış olması demektir. Dördüncü buutta mevcut olan ihtizaz, üçüncü buutta mevcut olan ihtizazla aynı değildir, sürat aynı olsa bile; meselâ saniyede arzınızın etrafını 7,5 defa dolayan ışığın süratinde dördüncü buutta da 300.000 km/sn. süratinde hareket edebilen bir varlık vardır; fakat her ikisinin arasındaki ihtizaz derecesi ve ihtizazı meydana getiren amillerin vasıfları çok farklıdır. İşte bu bakımdan, ihtizazlar ara-

sındaki bu değişiklik, sizde bir buut anlayışı meydana getirebilir. Böylece diyebiliriz ki: Buut, muayyen ihtizaz derecesinde bulunan partiküllerin, fizik mekânda sıralanış tarzının son sınırının üzerinde bir sıralanışa tâbi olmasıdır. Fizik kâinatınızda bulunan atomik sıranın, atomik diyagramların bir [son] noktası vardır, sınırı vardır, sabit bir miktarı vardır. Ve bunların dışında başlayan sıralanışlar başka bir gruptur.

Bu kavramlar sizlere tekâmül bakımından büyük bir şey sağlamaz. Bir faydası da yoktur. Zira ne bu haleti yaşayabilir, ne de onun içerisine girip, tetkikatta bulunabilirsiniz... Hatta teşevvüş içerisinde kalıp, henüz kaldıramayacağınız derecede yüklere de sahip olabilirsiniz. Bizden size öğüt: Size en yakın olan, sizi en süratli, en emin [yoldan götürecekt], size en uygun olan meseleler üzerine eğilmeniz ve imal-i fikirde bulunmanızdır. Dördüncü buut üzerinde veya sadece buut üzerinde bir münakaşanın şimdiye kadar sonuç verdiğini ne işitmiş, ne görmüşsünüzdür. Zira insan, beyin vasıtasını kullandığı müddetçe, onun imkânları içerisinde kalmaya mahkûmdur. Bunu lütfen hatıranızdan çıkarmayınız.

Medyomun size aktarmış olduğu şeyler, tam verdiğimiz şeyler değildir. O da naçardır. Onun zihninde de sizden farklı kelime, imaj, kavram mevcut değildir. Bugünlük bu kadar. Avranızın vaziyetini ayarlayınız. Celseye iştirak edenler, mümkün olduğu kadar sempatiye önem versinler. Medyomunuzu ters şoklara karşı bırakmayınız. Ve sorularınızı, size en faydalı olacak, sizin için en hayati olan ve sizi en iyi şekilde yetiştirecek meseleler üzerine kaydırınız. Ancak bu şekilde daha verimli [bilgiler alabilir ve verimli olabilirsiniz]. Sadece bu celselere ait soruları zorlamakla meselenin derinliğine inemezsiniz. Günlük hayatınızda [yapacağınız teorik ve pratik araştırmalarınızdan sonra] o sorularınızı munasip şekilde genişletebilir, ve değişik mevzulara doğru açılabilirsiniz.

Celse - 10... 2-4-1971... Cilt - 7

S: Bir kimse bir iş yaparken, o işin yapımı sırasında, işten ve o işin neticesinden bağımsız olsa, edindiğı mutluluk devamlı olur diye düşünüyoruz..

P: Hareket, enerji, hayatın kaynağıdır. Mutlak Enerji, aynı zamanda Mutlak Hareket'tir. Ve Kaadir-i Mutlak tarafından meydana getirilmiştir. Bu hareket, enerjiyi hâsıl eder. Enerji ise hayattır. İnsan, düşünce ameliyesi içinde bulunduğu zaman, muhakkak ki bir hayat sahibi varlık olarak bir enerji muamelesi (alışverişi) içinde bulunur. Kâinatta hiçbir varlık, bir fiilin meydana gelişinde o fiilden lâkayt ve müstakil olarak bulunamaz, zaten fiil, enerjinin bir hale tahvilidir. Varlık, hayattar varlık, gene bu enerjinin bir formudur.

Her ne yaparsanız yapınız, varlık olmak hasebiyle, zaten siz bir ef'al içerisindesiniz. Bunun başı da, ortası da, sonu da tam bir faaliyettir. Dolayısıyla, hiçbir varlık, hem bir fiile icabet edecek [fiili işleyecek], hem de o fiilden uzak olacak!.. Bu, asla olamaz. Varlığın şuur faaliyeti, muhtelif frekanslar üzerinde hareket eder. Bu frekansların dahil bulunduğu umumî ahenk, zaten bir fiiller manzumesi olmaktan başka nedir ki? Bu fiiller manzumesinin hepsi ve insanın bütün şuur faaliyeti, kendi varlık manzumesine dahil değil midir? Kendi varlığının meydana gelişinde ve bütünlüğünün muhafazasında ve tekâmülünde, kendisi, mevcut olan İlâhî Enerji'yi sarfetmez mi? Sarfedilmekte olan İlâhî Enerji, Mutlak Merkez'den sâdır olmamış mıdır?

Görülüyor ki, bütün diğer düşünce tarzları, bir safsatadan ibarettir. Hareketsiz ve de enerjisiz bir varlık düşünülemez. Böyle bir hayatın mevcudiyeti, ham hayaldir. Ve cüz'î iradesi, yani benliğe ait irade, Evren İradesi dışında bir irade, muhakkak ki hürriyeti tazammun eden bir nevi, fiillerin yaratıcısı mevkiindedir.

Sizin saadet dediğiniz husus, kâinatta ve insan gayrişuurunda mevcut olan hakikatlerle karşılaşmaktan mütevellit, şuur sathında hissedilen bir 'tamlik' duygusudur. Bu tamlik duygusu, insan realitesiyle, hakikat arasında irtibatın kurulmasından hasıl olur. Mutluluklar, devamlı olamaz. Devamlı olmalarında da bir zaruret mevzubahis değildir. Hakikatlerin arasında mevcut olan realiteleri[n içerisinde], varlık, bir şuur projeksiyonu ile şuur sahasında gezmek, dolaşmak, teneffüs etmek [suretiyle], bütün benliğiyle bu realitelerin içe-

risinde fiiliyatta bulunduktan sonra, bir mozaik süslemenin içerisinde bulunan pek kıymetli mozaik parçalarına rastlar gibi, hakikatlerle yüzyüze gelir. Ve hakikatler, ardarda sıralanmış merdivenler gibi temadi edip huruç etmez. Hakikatler her yerde, fakat seyrek kalıplar halindedir. Bu, tekâmülün zaruretinden hâsıl olmuştur. Yani, aralarında mevcut olan hadiseler, varlıklar için birer talimgâh olur. Yani merhale merhale...

İşte, varlık eğer saadetini arıyor, bu saadeti devam ettirecek vasıtaları da bulmaya çalışıyorsa, bu hakikatler arasındaki irtibatı bulmakla, bir hakikatten diğerine geçmeye bakmalıdır. Bu sorunun cevabı bu kadar.

S: Burada bir pratik tavsiye rica ediyoruz: Meselâ, günlük hayatta birtakım hadiseler oluyor. Ve bu hadiseler içinde kendimizi unutup, kaybediyoruz. Hadiselere kapılmamak için ne yapmalıyız?

P: Hayatınızın şuuruna vararak, hayatınızın manasını anlayınız. Ve birinci prensip olarak, hayatın bir tekâmül yeri ve varlığın da şimdiki halde nefsanîyetiyle ilgili olan gizli veya aşikâr her türlü şey karşısında kendini geriye çekebilecek bir seviyeye gelmeye mecbur olduğunu unutmamalıdır. Biriyle münakaşa mı ediyorsunuz? Hemen şunu hatırlayınız: 'Her şey tekâmül içindir ve ben şu anda nefsanîyetimin muhtelif tesirleri altında bulunuyorum. Doğruluk ve vicdanî prensiplerimden vazgeçmemeliyim. Vele ki zararına dahi olsa.. Çünkü hayat bu hayat değildir. Çünkü ben, şu kisvedeki ben değilim. Çünkü olup biten hadise, ânlık hadisedir. Teessür ve tehevvür, ânlık tehevvür ve teessürdür. Bir saat sonra bu kanaatlerim değişecektir.'

Demek ki, varlık olarak kendimizi, üstün dediğimiz hakikatlerin pratik neticelerinden katiyen ayırmamak durumunda bulunmak gerekir. Bütün bildiğiniz hakikatler temel ise, bunları zihninizden hiç bir zaman silmemeye çalışınız ve adeta gözkapaklarınızın içinde bunlar yazılı olsun. Bu hususta elinizde yazılı daha pratik metinler mevcuttur.

S: Bu hakikatler de değişiyor zamanla..

P: Hakikatler değişmez. Değişmekte olan realitelerdir. Dikkat edin.

S: Ben de onu demek istemiştim. Affedersiniz. Realite-lerimiz değişiyor. Onun için biz de, bugün için itibar ettiği-miz bir realite ileride değiştiği için, bağlanacağımız şeyin ne olduğunu bilemiyoruz.

P: Tekâmül ediyorum hakikati, sabit bir hakikattir. Al-lah'ın mevcudiyeti ve bir'liği, sabit bir hakikattir. Ruhun te-kümül etmekte olan bir varlık olduğu, hakikî bir mevcudi-yet olduğu, bir hakikattir. Nefsaniyet bir hakikattir. Reen-karnasyon bir hakikattir. Karma'ya göre ef'alin neticesiyle karşılaşmak bir hakikattir. Tesir ve aksi-tesir bir hakikattir.

Eğer bunları devamlı olarak gnlnzde yaşatırsanız, ki Mukaddes Kitaplarda bunların tümü, Allah korkusu olarak ifade edilir, Allah sevgisi olarak ifade edilir, şüphesiz ki ken-dinizi olayların, eşyanın rölatif değerleri içerisinde hiç olmaz-sa [iradenizin] büyük bir kısmını kaybetmezsiniz.

S: Muhterem Plnınızdan aldığımız üstün bilgiler sonu-cunda, mensup olduğumuz topluma ve hatta insanlığa karşı birtakım vazifelerle sorumlu bulunduğumuzu kabûl ediyoruz. Ancak, bu vazifelerimizi gerektiği gibi yapamadığımız da apaçık görünmektedir. Karşılaştığımız mşkllerin yenilmesinde ve vazifemizin ifasında bize faydalı olacak tavsiyelerinizi ri-ca ediyoruz.

P: Spiritüel realite, bu devrede ulaşılacak son realitenin bir evvelkidir. Ruhî realite, varlığı, madde ve ruhtan terek-kp etmiş olan varlığı, bu kâinatta hep daima böyledir, ağır bir seçmeden geçirdikten sonra kendisine maleder. Bu ağır seçme, yani ağır şartlar içerisinden geçirerek, o şartlar-da imtihan verdirterek seçme, bir hayatın mahsulü değildir. Fakat, bu arada mteval hayatlar, bu seçme işi için de ten-sip edilmiştir. Bazı varlıklardan, sizin etrafınızda münasip ve müsait olarak görmüş olduğunuz kimselerin geçmiş hayatla-rı içerisinde, bir hayli ağır durumlar mevzubahis olmuştur. Ve bu sebepten dolayı, duygularınız bu vazifeli olgun insan-ları, seyrek de olsa müşahede gücü vermiştir. Fakat acaba hayvanlığın karmik realitesi, ruhsal bir realiteye geçmek ze-re gerekli olan ağır şartlı imtihanları verebilecek durumda mıdır? Hayır.. Karmik hamule, herkesin ruhsal realiteye geç-

mesine müsaade edecek kadar elastikî ve müsamahakâr değildir. Yani, herkes bu derecenin imtihanını verecek kadar muktedir halde bulunamaz. Binaenaleyh, piramidin daha uç noktaya yakın olan kesitleri tabana [yakın] olan keside nispeten daha az mesahaya sahip değil midir? Hele uca doğru gittikçe bu mesaha gitgide azalır, yani o mesaha içerisinde bulunan birimler, meselâ kareler de o nisbette azalıyor demektir.

İşte, realitelerin de zirvesine doğru çıkıldıkça, o realiteye dahil olan varlıkların miktarı da azalır. Böylece, Cemiyetinizin, büyük vazifelerinde, kendisine daha ileride yardım edebilecek varlıkları toparlayamamasının nedeni de budur. Yani, enkarnasyonlarla bir hazırlık devresi geçirmiş olan varlıklar, periyodik olarak Cemiyetin yörüngesine paralel veya yörüngeye dahil olarak gidememektedir. Bu yüzden, bu tarz kimselerle karşılaşacaksınız, fakat mukadder beşerî devrenin, İnsanlık Devrimi'nin gitgide yaklaşması bir zamanı gerektiriyor. Ve elbette bu zaman, gitgide kısalıyor ve hedef gitgide büyüyor. Bu yüzden, Cemiyet muhitinize daha aydın şuur malik, karması müsait olanlar gelecektir.

Unutmayınız ki, halihazırda olan mevcut kadronuz, kadroyu teşkil eden fertlerin müsait karmaları, onları bir araya getirmiştir. Muayyen bir seviyeye kadar da iyi bir iş oluşturmuşlardır. Lâkin daha ileri bir safhaya geçmiş realitelerden dolayı, köstek durumuna girmişlerdir. Sebep: Şuurlarında mevcut olan bilgi[ler], şüphesiz karmik realite[ler]ini aşma yoluna girmiştir. Dolayısıyla bir çatışma mevzubahistir. Bu kısmı biraz daha izah edelim: Gayrişuur hamuleleri bakımından belirli bir liyakati iktisap ettiren varlık oldukların[dan], bu liyakat[ler]inin üzerine çıkan bir bilgi ile doğrudan doğruya dolmaya başlamış[lar]dır.

Liyakat, bilginin yalnızca öğrenilmesiyle asla artmaz; tatbiki, nefiste yaşanması ve sentezi ile, hazmıyla [artar]... Öyleyse, bilginin enerjisiyle, liyakatin şiddeti arasında çatışma mevzubahistir. Dolayısıyla umulur ki, bir çok arkadaşlarınız bu idrâki yapamadıkları için, bilgi kaynağının biraz dışarısında faaliyettedirler. Bir kısmı belki aranızdan ayrılır, bir kıs-

mı belki daha pasif işlere geçer vs.. Bu nedenle, tekrar belirtiriz ki, nefislerinizde bilgilerinizi kontrol ediniz. Günlük hayatınızda hiçbir şekilde ihmal etmeden behemehal bunları yerine getiriniz. Önünüze çıkan fırsatları değerlendiriniz. Yani bilginizde meknuz bulunan enerji ile, liyakatler arasındaki çatışmayı mümkün olduğu kadar azaltınız. Kısaca ve en pratik şekilde, çok sıkı bir kozmik! [karmik] muhasebenin ve nefis murakabesinin sahibi olunuz. Anlaşılmış mıdır?

S: Geçen celse, 'Mekanik görüşe göre, dördüncü buutu anlamamanın imkânı yoktur' dediniz. Rüyalarımız dördüncü buuta tâbidir. Çünkü az bir zaman içinde bir kaç imaj ve hadiseler vuku bulmaktadır. Dördüncü buutun idrâki ise ancak yukarıda mümkün ise, bu durumu açıklar mısınız?

P: Rüyalarınız oldukça karmaşık bir haldedir. En kaba dış uyaranlardan, en süptil ruhî uyaranlara kadar, her seviyedeki duruma göre, ruhiyatınızın vaziyetine göre, rüya meydana gelir!.. Bir uyaran, dördüncü buuttan, üçüncü buutun dışındaki bir realiteden de gelebilir...

Hayatın en vazgeçilmez unsurlarından biri de 'güzellik'tir. Güzellik, çok kez bir realite olarak ortaya çıkmakla beraber, onun bir hakikat yönü de mevcuttur. Güzel olan, kısaca, hakikate en çok benzeyendir. Hakikate en çok benzeyen nesne, hakikat ahengine en uygun olan nesnedir. O bizatihi kâinatta bulunan enerjinin birliği ve güzelliğidir (bundan kâinat ahengi kastediliyor). Bir verici olan bu enerjinin Mutlak Hareket'ten sâdır olduğunu düşünürseniz, Kaadir-i Mutlak olan Tanrı'nın....

İşte, güzelliği iç aynasında görüp, ef'aliyle de gösterebilen varlıklar, bir haletin (bir devamlı mutluluğun) ve bir devamlı ubudiyetin sahibi olmuşlardır. Onların intişar ettirdiği güzel ve yüksek tesirler, enerji halinde bütün varlıkların tekâmülleri için bir enerji kaynağı olacaktır. Gerçek şudur ki, kâinat ahenginden doğan güzelliği her yerde görebilecek bir göze mâlik olan varlık, gerçek krallardır. Bu krallar o kadar azdır ki, o kadar nadiren görünürler ki, buna rağmen gene de etraftakilerinin anlamadığı bir şekilde mükemmel bir hale sahiptir[ler]. Halihazırda bu krallardan yeryüzünde mev-

cut vardır ve onlar sizlere ruhsal realitelerinde daima destek olmaktadırlar. *Birleşik İnsanlık Realitesi üzerinde düşününüz ve beyanda bulununuz. Bu hususta sizlere devamlı bilgiler verilecektir.* Bugünlük bu kadar.

Celse - 11... 7-5-1971... Cilt - 7

S: Geçen celse, 'Birleşik İnsanlık Realitesi üzerinde düşününüz ve beyanda bulununuz. Bu hususta sizlere devamlı bilgiler verilecektir' dediniz. Arkadaşlarla düşündük. Çeşitli beyanlar mevcuttur, izin verirsiniz okuyayım.

P: Evet buyurun.

S: Birleşik İnsanlık Realitesi hakkında genel düşüncelerimiz:

1 — Spiritüel bilgilerin herkes tarafından tatbikiyle ortaya çıkacak bir realitedir.

2 — İçinde Allah'ın bir'liği, diğerkâmlık, hoşgörü, sevgi, yardımlaşma tomurcuklarının bulunduğu bir mevzuun üzerinde fikir birliğine varmaya, Birleşik İnsanlık Realitesi denir.

3 — İnsanlar, dinlere ait realiteler tatbikatı içinde tekâmüllerini sürdürerek şariat, sevgi, akıl, vicdan realitelerine ve bunların tabîi sonucu olarak spiritüalist realiteye ulaşmıştır. Spiritüalizma, İlâhî İrade Kanunları'na uygun davranışın insan için esas olduğunu tespit etmiş, dolayısıyla bu kanunların teşhis ve tespitine çalışmıştır. İnsanların bu bilgiler içerisinde enkarnasyonları idrâk etmeleri sonucu olarak insanlık için yeni bir realite olan Birleşik İnsanlık Realitesi sözkonusu olacaktır. Sözkonusu realiteye ulaşmış diğer planetlerdeki insanların da birleşmesiyle bu realitenin sınırları kâinat içinde daha şümüllü olarak yayılmış olacaktır.

4 — Aynı hakikati idrâk eden insanların realitelerinin meydana getirdiği realiteler dizisinin teşkil ettiği zinciri, Birleşik İnsanlık Realitesi olarak düşünmekteyim. Bugünkü insanların birleşik realitesi olarak, dünya mektebinin izah etmek istediği hakikatleri mihrak olarak kabûl eden realiteler zincirini kabûl ediyorum. Bu, umumî bir kıyam ile çok belirgin olarak ortaya çıkacak realiteler dizisi olabilir.

**Bu Kitabın 50, 51, 54, 55, 58, 59, 62, 63. Sayfaları
Matbaa hatası nedeni ile beyaz basılmıştır.**

hasının etkisi altında, umumî ahengi sarsmadan, kendi ihtiyaçları çerçevesinde kalarak tekâmüllerini geliştirmeleri daima mümkündür. Sizin verdiğiniz tarifler de, birleşik bir insanlık realitesinin hangi hizalarda, hangi iltisak noktalarında bir araya gelmesi mümkün olduğunu göstermektedir. Söyledikleriniz, hepsi, bilgi ve seviyenize göre makbuldür. Kabûle şayandır. Fakat Birleşik İnsanlık Realitesi'nin en mümeyyiz vasıflarından başlarsak:

1 — *Mutlak bir Allah'ın, en kuvvetli, en hakikate yakın tarzda anlaşılması, kabûlü bahsinde hiçbir şek ve şüphenin kalmamasıdır. Öyle ki, beşerî dimağlardan intişar edecek olan tasavvurlar, anlayışlar, imajlar, birbirlerinin tamamlayıcısı tarzında, aymıdır.*

2 — *Varlıkların hepsi[nin], kendileriyle kâinat arasındaki bağları açıkça bilmesidir.*

3 — *Varlığın madde üzerindeki esaretinin, maddeye yardım ve hakimiyete dönmesidir.*

4 — *Bütün beşerî, eski, yıpranmış, kullanılmış, dejenere olmuş tüm realitelerin, büyük ve fevkalâde geniş bir hoşgörülük içerisinde hakikî yerlerine oturtulmasıdır.*

5 — *Ferdî olarak, bütün insanları bir görmektir. İnsanı sadece insan olarak görmektir. Bütün beşerî yükümlerden soyulmuş olarak, insanı insan olarak görmektir. Evet.*

S: Bir insan, tek başına Birleşik İnsanlık Realitesi'nin idrâkine vasıl olabilir mi? Hz. Mevlana'nın bazı fikirleri, belirttiğiniz bu fikirlere uymaktadır. Bu bakımdan, Mevlana, toplumu içinde ve kendi kendine Birleşik İnsanlık Realitesi'nin idrâkine vasıl olmuş mudur?

P: Duygu bakımından yaşanan realite ile, faaliyet olarak yaşanan realite arasında büyük farklar ortaya çıkacaktır. Şüphesiz, bu derecede çeşitli tekâmül seviyelerine sahip olan beşerî varlık arasında, her türlü iyiliğin ve hayrın, her türlü ulvî ve mütekâmil olan sahanın örnekleri de verilmiştir. Birçok fevkalâde yüksek duygulu ve tertemiz varlıklar, insanlara daima bir iki gömlek sonra ulaşılabilen realitelerin ifadelerini sarfetmişlerdir, tebşir etmişlerdir. Yalnız sizde değil, doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde.. dünyanın her nok-

tasında, ismi bilinsin veya bilinmesin, her realitenin hazırlayıcıları vardır. Bu unutulmasın. Konumuza haftaya tekrar devam etmek üzere allahaismarladık. Bantın son kısmı tekrar dinletilmek üzere başlarız.

Celse - 12... 21-5-1971... Cilt - 7

P: İnsanlığın, elinizde mevcut vesikalara göre bilinen tarihi içerisinde geçirmiş olduğu manevî tekâmüllerinin üç kısmında incelenmesi mümkündür:

1 — İnsanlar, önce, tamamen sorgusuz ve sualsiz olarak, saf bir iman devresi geçirmişlerdir. Bu iman devresinde, gerçekten hiç bir endişeye mahal bırakmayacak şekilde, tam manasıyla bir Allah inancına vasıl olunmuştur. Fakat, tamamen otomatik bir tarzda, hiç bir mütalaa, hiç bir düşünce sözkonusu olmadan, sadece ve tamamen sadakatle inanmak. Bu cahilâne, fakat inanç bakımından en yüksek derecede samimî, fakat o nispette de fiillere inikâs eden düşünceleri de, otomatik olarak cereyan etmiş hayat, daha sonra yerini..

2 — İnancın veya imanının tecrübe[siyle] gözlemden çıkan ve aklın müdahalesiyle teşekkül eden bilgi ile, otomatik halden çıkarılmaya çalışılmıştır. Bu, genellikle, kitabî dinlerde bahsedilen İbrahim'den Muhammed'e kadar sürer. Bu devre içerisinde, beşerî realite; imanını, görgüsü, tecrübesi ve aklının bir arada çalışması suretiyle ve gitgide otomatik temayüllerden ve yaşayıştan sıyrılarak cehdiyle bilgi safhasına geçmeye çalışmıştır. Aklı, bilgiyi ve vicdanı; gene de henüz eski realitesinin bütün tesirleri üzerinden kalkmamış bulunan bir insanlığa, şariat tarzında verilen hükümlerle bağdaştırması emredilmiştir. Saf, fakat otomatik inanma devresinden, aklî, bilgisel, deney ve tecrübeye dayanan, mümkün olduğu kadar otomatizmadan çıkıp, idrâkli bir devreye geçmeye çalışan bir insanlık için bu devreyi tamamen ikmal etmek kolay değildir, değildi. Bunun için, otomatik safhanın bir üst kademesi olan şartlandırılma safhası bütün dinî vetirelerin birinci prensibidir. Şartlandırılma ve emir, inkıyat ve buna mukabil, bunun karşıtları olan vaatler, akibetler; saf iman otomatizması içerisinde kalan varlık için çok büyük bir değişiklik, tam bir teşevvüş vasıtasıdır.

Halihazırdaki vaziyetiniz nazar-ı itibare alınır sa ne yapmak gerekir? Gene aynı sözleri tekrar etmek ve şunları demek gerekecektir: Murakabeli, anlayışlı, müsamahakâr, sevgili, cehitli olmanın ve mümkün olduğu kadar şeriatin, şartlandırmanın dışında [kalarak] şartı vicdan ikazından almanın gerektiğini ifade ederiz. Bu son cümle iyi aktarılamadıysa medyom tarafından bilâhare düzeltilsin. Evet, bu kadar. Sorularınız var mı?

S: Geçen celse, Birleşik İnsanlık Realitesi'nin en müme-yiz vasıflarından ikincisi için, 'Varlıkların hepsi[nin], kendileriyle kâinat arasındaki bağları açıkça bilmesidir' dediniz. Varlıkların kendileriyle kâinat bağları hakkında bir açıklama yapar mısınız?

P: Burada varlık beşer varlığıdır. *Beşer varlığının, kâinatla, yani duyularıyla, hasseleriyle görüp anlayabildiği kâinatla bilgi yoluyla ulaşabildiği kâinatla, müşahede yoluyla ulaşabildiği kâinatla kendi yapısı, kendisi arasındaki irtibatı kurmak,.. bu oldukça çok safhalı bir araştırma, bir hayat konusudur.* Maddenin yapısından, aslından başlayıp, canlılığın ve kozmik hayatın derinliklerine kadar ulaşır. Kâinatta meknuz bulunan enerjilerin, tesirlerin sonuçlarını tetkik etmek de buna girer.

S: Geçen celse, Birleşik İnsanlık Realitesi'nin en müme-yiz vasıflarından üçüncüsü için 'Varlığın madde üzerindeki esaretinin, maddeye yardım ve hakimiyete dönmesidir' dediniz. Bundan iki mana çıkarttık, bunların acaba hangisi ifade edilmek istenmiştir:

a — Varlık maddeyi kendisine esir etmiştir. Oysa maddeyi de tekâmül ettirecek şekilde onunla temas kurmalıdır.

b — Varlık önce maddenin esiridir. Sonraları maddeye hakim olur ve böylece de maddenin tekâmülünü sağlar.

P: İkinci ifadeniz, anlatmak istediğimiz hususa daha yakındır. Şu bakımdan ki, insanın bilgisi, şuur sahasının noksan kudreti; maddenin kudretini ve imkânlarını gerektiği şekilde kullanamamasına sebep olur. Yani madde o haliyle ne derecede gelişmiş bir durumdaysa; ona enkarne olan, onun vasıtasıyla tecrübeye girişmiş olan varlığın imkânları da o

şekilde olur. Bu, maddenin şartlarıyla şartlanmak, o şartlara bağlanmak demektir ki, 'esaret' [kelimesi] ile ifade edilmiştir. Fakat varlık, tekâmül ettikçe maddesel toplulukları kendi meknuz kudretiyle, enerjisiyle yükseltebilir, onların hızını arttırabilir. Hızlarını arttırdıkça, onlarda bulunan marifet, kabiliyet gelişir ve daha yüksek şartlara tâbi olunarak müessiriyet sahası genişler. Ve bu tevali eder. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Birleşik İnsanlık Realitesi'nin bir unsuru da ferdi fert olarak bütün insanları bütün beşerî yüklerinden soyulmuş olarak, insan olarak görmektir' dediniz. Bu ifadede kastedilen manayı biraz daha açıklayabilir misiniz?

P: Bu soru orijinal olarak böyle midir?

S: Bir dakika müsaade ederseniz... Geçen celse, Birleşik İnsanlık Realitesi'nin en mümeyyiz vasıflarından beşincisi için, 'Ferdî olarak, bütün insanları bir görmektir. İnsanı sadece insan olarak görmektir. Bütün beşerî yükümlerden soyulmuş olarak, insanı insan olarak görmektir' dediniz. Orijinali böyledir.

P: İkisinin arasında fark var. Burada anlaşılmayacak husus, hemen hemen yok gibidir. İnsanı insan bilmek; insanı dindar, insanı ak, kara, uzun, kısa, insanı üstün, alçak bilmek. Beşeri, aynı menşeden hareket etmiş, aynı mukadderi çığnemiş, aynı tekâmüle ilerlemekte olan kardeş bilmektir. Dost bilmektir. Aynı gözle görmektir. Sizin şimdiki tekâmül şartlandırmanız, bunu mümkün kılmaz. Genel tekâmülünün realitesi, sizi, yani beşeriyeti bölük bölük ayırarak terbiye etmek durumundadır. Her biri ayrı bir sistem olarak, birer mektep gibidir. Irklarınız, dilleriniz, inançlarınız, milliyetleriniz, idare tarzlarınız, kültürünüz ve adaletinizle beşeriyetin her bir grubu, ayrı ayrı bir mektep gibidir. Bu sorununuzdan da şu sonuç çıkıyor ki, bütün bu ayrı mektepler tek büyük bir mektepte, bir külliyyede toplandığı zaman, bütün mektepleri ayıran duvarlar yıkılıp, ana küllî mektebe geçildiği zaman, siz birleşmiş bir insan[lık] olursunuz. Bugünkü bu kadar.

Celse - 13... 4-6-1971... Cilt - 7

S: Geçen celse, 'Beşer varlığının, kâinatla, yani duyularıyla, hasseleriyle görüp anlayabildiği kâinatla, bilgi yoluyla

terler carî değildir. Sonsuz bir madde süptilitesi mevcuttur, bulunmaktadır. Dolayısıyla, sizin üç buutlu madde kâinatınızda birim olarak ele alabileceğiniz atomik yapı; astral âlemin, bir spatyom âleminin birim olarak ele alınacak atomik yapısından çok farklıdır. Şüphesiz bu fark, şimdiki halde titreşimsel olarak gözükmemektedir, yani onlar üç buutta mevcut bulunan atomik özellikler gibi değil; beş duyunuzun, diğer hasselerinizin de dışında bulunan bir özelliğe sahiptirler. Bu soruya cevap bu kadar.

S: Kâinatın yapısını madde ve elektrik olarak iki ana unsurdan müteşekkil olarak mütalaa ediyoruz. Maddenin elektriksel disiplinden çözülmüş şeklini enerji olarak kabûl ediyoruz. Kâinatın yapısında bu iki unsurdan başka bir yapı elementi var mıdır?

P: Bizim bildiğimiz, bütün var olan şeyler, evren enerjisinden meydana gelmiştir. Bu evren enerjisi yahut kozmik enerji, sonsuz derecede marifete sahiptir. Yaratıcı Kudret ile, bu evren enerjisinin temas noktasını bilmiyoruz. Fakat bir temas noktası olduğunu biliyoruz. Fakat bu temas noktası nasıl, ne şekilde, ne halde meydana geliyor bilmiyoruz. Temas noktası mevcut olduğuna göre, sonsuz marifeti haiz bu evren enerjisi, bu serbest enerji; en ağır, en kaba kütleden, en seyyal, en ince kütleye kadar bütün varlıkların, eşyanın meydana gelmesine sebeptir. İlâhîlik, öyle bir kudret-i hususiyedir ki, mahlûk, bu hususî kudretin daima sevk-ü idaresi tahtında varlığını idame ettirir, bütünlüğünü muhafaza eder. Hiçbir mevcudiyet, İlâhî Enerji'nin irtibatı olmadan mevcut olamaz, dolayısıyla bizim enerji anlayışımız, bizim kudret anlayışımız sizin anlatmış olduğunuz tarzdan farklıdır. Siz, fizikî müşahedelerinizle hareket ederek bir enerji anlayışına sahipsiniz. Biz hem fizikî, hem ruhî müşahedelerimize nazaran enerji anlayışına sahibiz. Önce, İlâhî Enerji'nin mevcudiyeti bilinmelidir. Bu, Yaradan demektir, bu, evrenin ruhu demektir ve ancak ondan, bu evren ruhundan, Yaradan'dan, sizin müşahade ettiğiniz hasseler âlemi teşekkül etmiştir. Bunların arasındaki irtibatı, atomik numunelerle kurmaya çalışmayınız. Evet.

S: Spiritüalizmanın fizik ilmiyle olan bağıntılarının temelini kurmak için, bu atomik modele benzer bir modeli, ve yahut da fizikî ve ruhî müşahedeye nazaran enerji anlayışının asgarî müştereklerinin, beşerin anlayabileceği bir biçimde izahı nasıl mümkün olacak?

P: Yani, varlığın meydana gelmesinde maddenin, İlâhî Enerji'nin dönüşümünü istiyorsunuz. İlâhî Enerji'nin tebdili, halden hale tahvili meselesi çok muazzam bir meseledir. Buna ne medyomunuzun gücü yeter, ne sizin. Fakat bu meseleyi üzerine almış olan arkadaşlar biraz sabretmek zorundalar. Onlara bazı ön bilgileri vermek gerekecektir. Çünkü sizin fizik ilminizde mevcut olan hakikatleriniz [ile] bizler tarafından ifade edilecek olan ve hattâ bazen kesin bir hüküm gibi ortaya konacak [olanlar] arasında bocalamış durumda kalabilirsiniz. Bunun için, bize daha yakın bir vaziyeti elde edebilmeniz için, birtakım bilgileri vermemiz gerekir. Şimdi, [arkadaşlar] gelecek hafta, İlâhî Enerji'nin, bizim sizlere verdiğimiz surette, anlatabildiğimiz surette teşekkürü, yayılışı, tahvili, kısaca; saçaklanması problemi üzerinde sual soracaklardır. Unutulmasın ki, size anlatacağımız bilgiler, gene de bizim Plânımıza ait olan bilgilerdir. Biz, ancak bize doğru uzanabilenler için bir anlam ifade ederiz. Bizi kendisine doğru çekmek isteyenler için biz, hiç bir şey ifade etmeyiz. Bu hususa dikkat ediniz.

Celse - 14... 7-7-1971... Cilt - 7

P: Sorularınız var mı?

S: Evet efendim. Geçen celsenin başlarında, 'Dünya insanı, yani beşerin ilk numuneleri, ilk tipleri yeryüzünde meydana gelmemiştir. Beşer varlığının ilk modeli, yani sizlerin şu andaki fizik ve psişik yapınızı teşkil eden her türlü unsurunuzun muhassalası olan bir insan, bir beşer yeryüzünde önce mevcut değildi. Bunun ilk mevcudiyeti arz-dışı bir varlık olarak başlamıştır' dediniz. Daha sonra ise, 'Fizikî hüviyetin teşkilinde carî olan vetire, yeryüzünde mevcut olan madî vasıtaların terkip edilmesi tarzında tecelli etmiştir' dediniz. Bu iki ifade arasında bir çelişki ortaya çıkmaktadır, lütfen açıkla mısınız?

Yeryüzü insanı, yani beşer, mütemadiyen dejenerasyona doğru gitmektedir. Bu dejenerasyona, bizzat kendisi sebep olmuştur. Şu noktanın iyi anlaşılmasını isteriz: Maddî organizasyon âtıl, bizatihi hareketten yoksun, tesir kudretini taşımayan, münakale kabiliyeti olmayan bir nesne değildir. Beden; beden hücreleri ve hücre ruhları, organ ruhları ve daha yüzbinlerce unsurun bir araya gelmesinden meydana gelmiş çok nefis bir yapıdır. Ve siz, yani benlik, bu temel teşkilâtın genel idaresini deruhte eder ⁽¹⁷⁾. Hem maddesel bedeniniz kendi eprövü içerisinde tekâmüle devam eder, hem benlik, onun bu tekâmülünden istifade etmek suretiyle kendi eprövlerini gerçekleştirir. Bilgisini arttırır. Ve böylece mütekabil olarak birbirlerinin eprövlerine, birbirlerinin gelişmesine hizmet eder dururlar.

Eğer maddî yapıda, kâinatın her tarafında olduğu gibi; bir bozulma, bir çözülme, bir yozlaşma başlarsa, bu, kendi eprövünü ve devresini tamamlamak üzere bir kavis içerisinde gün batışına doğru ilerler. Batışa doğru, inhilâle doğru gider. Fakat bu gidiş, zamanın sizin tarafınızdan tayin edildiği tarzda vuku bulmaz. Dejenerasyonlar, birbirine sıkı sıkıya bağlı noktalar halinde değil, zikzaklı atlamalar halinde vuku bulur. Muntazam bir çöküş değil, iniş - çıkışlarla bir gerileme, gerileyiş, yozlaşma mevzubahistir. Nitekim, basit bir misalle, bütün radyoaktif cisimlerin zamanla radyoaktivitelerini kaybetmeleri buna misaldir.

Gerilemekte olan bu beden, yozlaşmakta olan bu yapının kabiliyet ve vasıtalarından istifade eden ruhî varlık, gerekeni alamayacaktır. Öğrenemeyecek, tatbik edemeyecek halle geldiği zaman, artık o vasata enkarne olmaz. O, daha yüksek seviyeli bir maddî vasatı araştırır. Fakat varlığın seviyesi, dejenerasyona uğramakta olan maddî vasıtaya adapte olabilecek uygun bir seviyede ise, ona enkarne olur. A varlığı gitmiş, B varlığı gelmiştir. Ve bu merdiven inişi, sonuna kadar devam eder.

Her dejenerasyonun sonunda bir rejenerasyon, bir yenisinden düzenlenme, neslin ıslahı vardır. İşte, her neslin ıslahı bir Âdem Baba'yı gerektirir. O, gerçekten Baba'dır. Islah olmuş, güçlendirilmiş fizik bir yapının ilk numunesidir. Bu bahse devam edelim. Şimdilik bu kadar.

Celse - 15... 29-10-1971... Cilt - 7

P: Söyleyiniz.

S: Ölüm ânı ve ölüm sonrası hakkında birtakım bilgilerimiz mevcuttur. Bu hususta tamamlayıcı ve toplayıcı mahiyette yeni bilgiler vermeniz mümkün müdür?

P: Mümkündür.

S: Ölüm hadisesiyle, varlığın spatyomda olduğunu idrâk etme devresi arasındaki safhalar malûm. Bu safhaları kısaltabilmek için, ölüm hadisesinden önce takip edilecek bir yolu bilmek, öğrenmek mümkün müdür ve bu hususta genel prensipler mevcut mudur?

P: Demek istiyorsunuz ki, ölmesini nasıl öğreniriz? Evet, ölmek, ölebilmeye bağlı bir tezahürdür. Bir şeyde iktidar, bilgi ile olur. Bazı iktidarlar var ki, sadece bilmek değil, birtakım tatbikatlarla da olur. İşte, ölmek olayının ortaya çıkabilmesi için, varlığın ölebilmesi, yani ölmeyi bilmesi, ölümün nasıl vuku bulacağını bilmesi ve bu vakaya yardım etmesi gereklidir. Ölebilmek bir sanattır. Öyle bir sanat ki, uzun bir tekâmülün oldukça ileri safhalarında meydana gelen bir bilgidir. Ölmeyi bilmek lâzım. Bunun bilgisi, önce, ölüm nedir'den başlar. Ölüm nedir? Klâsik manası içerisinde, ruh ile beden arasındaki müşterek faaliyetin belli bir zaman ve mekân içerisinde alâka kesmesi, kesin olarak bu alâkanın durması demektir. Bu açıklama, ikinci bir soruyu icabettirir: Ruh ile beden arasındaki irtibat nasıl olmaktadır? Beden şüphesiz, bir kukladır. İpleri; yüksek ben, ulvî ben, kısaca ruhî ben'in elindedir. Kuklanın hareketleri, kuklacının parmaklarına takılı bulunan iplerle temin edilir. Kuklacının parmakları, kolları, adaleleri, sinirleri vasıtasıyla, beyni tarafından idare edilir. Beyin, kuklacının beyni, gene onun yüksek ben'ine bağlıdır. Yani kuklacı da, yüksek ben'inin bir kuklasıdır. Bu bağlılık, evrensel bir mekanizma içerisinde, sonsuza kadar gitmektedir.

Yüksek ben, birtakım mekanizmaları ve birtakım seyyalevî vasatları kullanmak suretiyle, bedeni canlı hale getirir. Bu canlılık, o derecede ince, o derecede mükemmel ve o derecede adapte olmuş vaziyettedir ki, kuklalar birbirlerini gö-

rünüşleriyle aynen kabûl ederler. Ölüm, kuklacının elindeki kukla iplerini yavaş yavaş çıkarması demektir. Hayatın muayyen bir noktasından, devresinden sonra, ipler, yavaş yavaş gevşemeye, eski sertliğini kaybetmeye, hattâ bir kısmı fonksiyon görmemeye başlar. Beden yaşlandıkça, yani daha ince tertipteki tesirlere cevap verebilecek terkibi, bütünlüğü kaybettikçe, iplerde de gevşeme var demektir. İnsan vücudunda öyle değişiklikler, insan düşünce sisteminde öyle altüst olmalar olur ki, bunlar tedricen meydana gelen bir kontrolsüzlüktür. Bunların hepsi tedricen meydana gelen, gelecek olan bir ölümü hazırlamaktadır.

İnsan önce, ölümün manasını, ölüm-ötesi manayı bedenli halde iken anlamaya, öğrenmeye, zihninde buna ait şekilleri, imajları yaşatmaya, kendi avrası içerisinde buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir. Bütün dinler, ölüm tema'sını, din sâliklerine muhtelif isimler kullanmak suretiyle durmadan vermişler ve onlara etkide bulunmaya çalışmışlardır. Ölümün en tabîî bir tabiat olayı olması apaçıkken, insanlar üzerinde meydana getirilen ölüm korkusu, büyük iniş ve çıkışlara sebep olmaktadır. Ölüm-ötesi âlemde en çok teşevvüğe uğrayan varlıklar, ölümden şiddetle korkan, ölüm-ötesi âlemi bilmeyen, bilmeye uğraşmamış olan insanlardır, varlıklardır. Bilhassa, ölüm korkusu içerisinde kıvranıp duran kimselerin, ölüm hadisesinin meydana gelişine en fazla engel olan kimseler olduğunu söyleyebiliriz ve bu yüzden bunların bedenlerini terketmeleri hem kendileri için, hem de bu terk meselesini deruhte eden, düzenleyen, kontrol eden varlıklar için bir mesele olmaktadır ve çoğu zaman bunlar, yani ölüm korkusu içerisinde bulunan varlıklar, bir türlü kendi iradeleriyle rıza beyanında bulunamadıkları için, ânî ve kütle vî ölümlerle bedenlerinden ayrılmak mecburiyetinde kalırlar (18). Ölmeyi bilmenin birinci usulünü anlattık.

[Ölmeyi bilmenin] ikinci yolu, sizler için şu olmak gerekir: Her gün yatarken, ertesi gün bedeninizde bulunmayacağınızı bilerek ve anlayarak yatarız. Şüphesiz bu usul, kuvvetliler içindir. Bu ikinci usulde sadece bir bilgi ve kısmen inanç tarzında olan ölüm ve ölüm-ötesi hayat bu tatbikatla kendi-

nizde yaşatılan bir realite haline getirilmiş oluyor demektir. Bu tatbikatta, insan; 'eğer bu gece öleceksem, bunu kabûl ediyorum. Şüphesiz idarecilerim benden çok fazla bilirler. Bedenî tutkularım ve bedenî enerjilerim, bedenî cazibem ve direnişim, ruhî arzuma karşı gelemeyecektir. Muhakkak ki, ruhum, asıl ben, bedeni gayet nazikâne bir şekilde kendi yerinde bırakacaktır. Böyle olmasını diliyorum ve böyle olmasını istiyorum. Ölüm-ötesi realiteye inkılâp ettiğim zaman, bu realiteyi çok kısa zaman aralıklarıyla, yavaş yavaş kavrayacağım, ve bedenimde bulunmadığımı derhal anlayacağım ve mesut olacağım; çünkü bir ödevi tamamlamışım demektir.' Görülüyor ki, bu ve buna benzer bir ifadeyi bütün samimiyetiyle her akşam tekrarlayabilecek bir insan, herhalde azdır ve bu ne büyük bir terbiye sistemidir ve bu ne büyük bir iradedir, ruhî sükûnettir ve kudrettir. Bunlar ancak denendikten, bu safhaya büyük imtihanlardan geçildikten sonra ulaşılır. Diğer hazırlık bahisleri daha özeldir, meselâ; ruh ve beden münasebetini gevşetecek her çalışma bir kolaylıktır. Hatırlınıza gelebilenlerin derecelenmek suretiyle hepsi, meselâ; kolaycacık derin transa geçebilen bir kimse veyahut astral olarak bedeninden daha ince bir bedenle, bir vasıta ile kalabilmek, daha buna benzer birçok durumlar, ruh ve beden münasebetinin kolaylıkla inkıtama vesile teşkil ederler. Bütün bunlara rağmen, sizlere tavsiye edeceğimiz husus, önce bilgi yoluyla ölümün manasını, ölümün zarureti, ölümün prensibini öğrenmenizdir. Ölüm-ötesi âlem hakkında edinebildiğiniz kadar, en eskisinden en yenisine kadar bilgi edinmenizdir. Buna tamamen kendinizi hazır hissederseniz, ikinci durumu tatbik ediniz, yani her an, her gece ölecekmiş gibi düşünce ve tavır içerisinde vazife olarak yaşamak. Hayat, bir ödev yeridir ki, orada bütün elem ve hazlar bir seraptan ibarettir. Zaten içinde bulunduğunuz sistem ve âlem devamlı olarak bir aldatıcı veçhe taşırlar ve bu yüzden de bir cehennem hayatı yaşamanız temin edilmiş olur. Hakikî realiteleri ancak yüksek ben'inizde bulursunuz. Şimdilik bu kadar. Başka?

S: Ölümünden sonra spatyomun, Neo-spiritüalizmaya göre,

üç devreye, üç ana kısma ayrıldığını öğrendik ⁽¹⁹⁾. Kendiliğinden tahayyül devresi, şuurlu tahayyül devresi ve diğer yüksek merhale. Öte yandan, spatyoma intikalini derhal vuku bulmadığı ve bazı ruhların spatyomda askıda kaldığı şeklinde bir bilgiyi ruhsal rehber Kadri'nin bir celsesinden öğrendik. Bu konuda bilgilerimiz azdır. Bu hususta bilgi verir misiniz ve spatyom hayatının üç ana merhaleye ayrılmış olmasının, bugünkü bilgiler ışığında varit olup olmadığını misallerle açıklayabilir misiniz?

P: Ölüm-ötesi âlem, gerçek realitelerin hüküm sürdüğü bir âlemdir. Ne onun başlangıcı, ne sonu yoktur. Şunu önce kabûl etmelidir ki, maddî âlemle, fizik âlemle, ruhî [yani] gayr-i maddî âlemi birbirinden ayıran sınır, bir elektrik ihtizazdan ibarettir. İhtizaz tabakaları incelidikçe, yani ihtizaz yükseldikçe, buut içerisinde mevcut bulunan varlığın da etkilenme durumu ve etki etme durumu buna paralel olarak değişir. Bedenini henüz terketmiş bulunan bir varlık, gayet tabîî ve normal bir seyir içerisinde, kendisine en uygun gelen bir ihtizaz vasatı içerisinde bulunur. Bu vasat içerisinde şuur sahasının ihtizaz dereceleri, ihtizaz tabakaları vasıtasıyla kendine ait olan bölgeye, vasata, âleme geçinceye kadar kalır ⁽²⁰⁾. Zira, ihtizaz ahenginin kurulması, kâinat ahenginden dolayı bir zarurettir. Kâinatta mevcut olan bütün cisim, kâinatta mevcut olan her şey, ruhî kâinatta mevcut olan, size göre ayırt ediyorum, her varlık, külliye hepsi bir ahenk içerisinde olmak mecburiyetindedir ve böyledir. Denge de zaten, zıtların ahenginden doğar. Fizik, ruhînin zıddıdır. Ve bunların ahengi, dengeyi teşkil eder.

İşte, spatyoma intikal eden varlık, ahengi temin etmek için ihtizaz rezonanslarını duymaya, hissetmeye, anlamaya başlayıncaya kadar, kendine uygun gelen vasatlar içerisinde dolaşır. Burası bir âlem, bir sonsuzdur. Fizik de bir âlem, bir sonsuzdur. Her vasatın kendi şartlarına uygun bir tezahürü mevcuttur. Oradaki tezahürlerin değişmesi, vasata ait olan şartların değişmesine bağlıdır. Vasatın şartları neye müsaitse, o vasatta bulunan varlığın kabiliyetlerinin tezahürü de bu şartlara tâbi olarak meydana gelir. Geri ihtizaz seviyelerin-

de, geri ihtizaz seviyesine uygun imajlar hâsıl olur. Dünyanızda da buna benzer haletler geçirmişsinizdir. İmtihana giren bir kimse, yüzde doksandokuz imtihan mevzuunun dışında başka şeyler düşünemez. Düşünmüş olsa bile, bu düşünce sürekli değil, kırık dökük ve devamlı olarak asıl konuya doğru çekilen bir düşüncedir. Bedeninden ayrılan varlık, bedeninden ayrılışının özelliğine, hazırlığına ve bilgisine uygun olarak bedene ait imajları, bedenden gelen tesirlerin imajlarını ve bedene bağlı olmanın alışkanlığından hâsıl olan imajları, düşüncelerinin imajlarını, isteklerinin, arzularının, ihtiraslarının imajlarını, sevgisinin, merhametinin, bilgisinin imajlarını sırayla tahakkuk ettirmeye çalışır. Bunlar birer 'düşünce şekli'nden ibarettir. Yeryüzünde kaba bir fotoğraf plağı üzerinde meydana getirdiğiniz bir imaj resmi, ince bir kabiliyetli âlem içerisinde sürekli olarak meydana gelir; hatta varlık, kendi imajlarıyla meydana getirdiği bir vasatın içerisinde uzun zaman kalabileceği gibi, başka bir varlığın meydana getirdiği vasatın içerisinde de gayet rahatlıkla kalabilir. İşte, hamî Plânlar'ın büyük yardımcısı, bu vasatlardır. Bunlar misafirhane gibidir; bunlar yok olmazlar, devamlı olarak ruhî hamî yönetici varlıklar tarafından beslenen imajinatif sistemler; bir mektep, bir öğretim, bir alıştırma yeri gibi ruhî âleme intikal eden varlıkların yeri olur, barınağı olur. Bunlar o derecede tashih olabilir ki, varlık kendini başka bir âlemde de bulabilir. Bu, o 'düşünce şekli'ni meydana getiren varlığa ait bir mekândır. Sizler nasıl ki yeryüzünde gücünüzün nispetinde icabında cennet bile yaratamıyor musunuz? İcabında cehennem yaratmıyor musunuz? Yani insanlara çok yüksek hazlar verebildiğiniz gibi, çok derin elem ve ızdıraplar vermiyor musunuz? Aynı durum imajinatif bir yaratma ile, ölüm-ötesi âlemdeki ince partiküller üzerinde de meydana gelir. Varlığın böyle bir âlem, böyle bir sistem, hatta böyle bir inisiyasyon içinde bulunması bir tekâmül zarureti, bir ihtizaz kanunudur. İntikaller tedriç nizamı içerisinde, gittikçe ihtizazın artışına göre vuku bulur. Tekâmül seviyesi müsait olan varlığın ihtizazı gitgide bu askı halinden, bu mahpesten çıkma[yı], daha yüksek, daha üstün plânlara in-

tikal etmeyi arzu eder. Varlığın geçişindeki sürat, onun yüzündeki terbiyesine bağlıdır. Bu terbiye, bir öğretimdir ki, orada ruhî bilgi birinci plânda tutulmuştur.

Bu vesileyle sizlere başka bir hususu anlatmak isteriz: Fizik bir kürenin meydana gelişi, çok ince ihtizaz vasatlarından meydana getirilen bir 'düşünce şekli'yle başlar. 'Düşünce şekli', bir yüce varlığın, ebedî ve ezeli olan Bir'e hizmette bulunan bir yüce varlığın 'düşünce şekli'dir. «Tanrı evreni yaratmayı diledi» dendiği zaman, varlığa [göre] dilemek ve düşünmek, düşünmekle yaratmak aynı şeydir. Mukaddes Metinlerinizde bahsedilen yaratılış hangi yaratılıştır? O yaratılış ancak, kâinatın minicik bir noktasının yarım yamalak izahından başka bir şey değildir. Hiçbir varlık, Mutlak Yaradan'ın yaratma istek ve fiilini anlayacak ve intikal ettirecek [derecede] yüksek değildir. Hiçbir varlık bu yaratılışı anlayacak kadar havsalaya malik olamamıştır. Bizler şu anda onu biliyoruz ki, dünya vasatının oldukça yüksek seviyelerinde bulunan bir sistemin ameleleriyiz - işçileriyiz, böyle bir yaratılışa ait hiçbir bilgimiz yoktur. Böyle bir imajın, böyle bir düşüncenin intikal edilmesine de, anlaşılmasına da imkân yoktur. Yalnız şu anlaşılabilir: Yaratılmış olan, var olan varlık, kendini idrâk edebildiği için varlığını anlar. Dolayısıyla, bu varlığa ait olan tüm yaratmalar [yaratılanlar] hakkında bilgi edinebiliriz. İşte dünyanın meydana gelişi, onun Tanrısı olan Varlığın pek ulvî ve yüce bir tahayyülü ile başlamıştır ve Tevrat'taki, «Tanrı âlemi yaratmayı diledi» sözü yanlıştır. «Ve Tanrı dünyayı meydana getirmeyi tahayyül etti» sözü doğrudur, ve böyle idi. Dünyanın Tanrısı, bizim de Tanrımız'dır, çünkü biz de dünya tekâmülünün bir eriyiz. Sizler de dünya tekâmülünün birer erisiniz. Fizik ve ruhsal olarak hepimiz bu tahayyülün içerisinde bulunuyoruz. O güç ki, ebedî ve ezeli olan Bir'in, Kaadir-i Mutlak olan Allah'ın, varlıklarına vermiş olduğu büyük kudreti kullanmak suretiyle Tanrı'dır, tahayyül etmiştir ve herşeyiyle, herşeyiyle Hâkimdir, Mabuttur, bütün dünya sistemine bağlı olan varlıklar, Onun tahayyül küresi içerisinde bulunur. Nice nice tahayyül küreleri Kaadir-i Mutlak Allah'ın Murad-ı İlâhî'sine uygun olarak birer

tekâmül mektebi olarak mevcuttur. Bu [dünya] tahayyül küresi, en incyesinden en kabasına kadar her türlü ihtizazı mün-demiç fizik ve ruhî âlemlerini mevcut olarak taşır. Kesafeti-ne göre her biri birbirinin içerisinde devam edip gitmektedir. İşte, Mabud'a yapılacak kulluk, Onun küresi içerisinde, Onun tahayyülünden dolayı, Onun yaratıcı, meydana getirici, im-kân bahşedici bu rahmetinden dolayı, Ona şükretmekten ibaret. Zira o Mabut da, Kaadir-i Mutlak'ına şükretmektedir. Bu kadar..

Celse - 16... 21-1-1972... Cilt - 7

Medyom: Şu anda bir varlık var. Görüşmek istiyor. Ayşe.

S: Hoşgeldiniz Ayşe hanım.

V: Hoşbulduk.

S: Bize söylemek istedikleriniz neydi acaba?

V: Ali'yi isterim.

S: Ali kim?

V: Ali işte...

S: Neyiniz oluyor Ali sizin?

V: Ben onu öldürdüm.

S: Nasıl oldu?

V: Ali'yi isterim.

S: Seviyor musunuz onu?

V: Ali... Ali...

S: Niçin öldürdünüz? Madem istiyorsunuz?

V: İstiyorum. O benim..

S: Başkasıyla mı alâkası vardı?

V: Hayır.

S: Peki ama insan sevdiğini, kendine ram etmek istedi-ği bir kimseyi nasıl öldürebilir?

V: Ben ölecektim.

S: Ve onun burada kalmasını istemediniz.

V: Evet.

S: Peki böyle yapmakla, beklediğiniz veya arzu ettiğiniz duruma kavuşabildiniz mi?

V: Hayır.

S: Kavuşacağınızı mı umuyordunuz?

V: Hiç bir şey bilmiyorum, ben Ali'yi isterim. Ali..

S: Peki onu hiç göremiyor musunuz?

V: Hayır.

S: Öldü mü o da?

S: Yaralanıp dünyada kalmış olmasın!

V: Bilmiyorum. Ben onu öldürmüştüm.

S: Nasıl öldürdünüz, anlatır mısınız?

V: Bilmiyorum.

S: Peki, öldürdüğünüzden beri ne gibi bir durumdasınız?

V: Hep Ali'yi istiyorum işte..

S: Peki bu kadar istiyorsunuz, onu göremiyor musunuz?

V: Çok, taa içimden seviyorum ama.. tutamıyorum.

S: Peki, başka hiçbir kimse ile bir irtibatınız olmadı mı?

V: Hayır.

S: Peki, bu fiili işleyeli çok zaman oldu mu?

V: Bilmiyorum. Ali..

S: Bu yaptığınız hareketin doğruluğu üzerinde düşündünüz mü?

V: Ali... Hayır.

S: Peki, ya dua etmek aklınızdan hiç geçmedi mi?

V: Hayır. Ali... Ali'mi isterim...

S: Dostum, yaptığınızın acaba iyi veya kötü bir şey olduğunu hiç düşündünüz mü?

V: Ben Ali'mi isterim.

S: İstemekle görüyorsunuz ki, elde edemiyorsunuz. Demek ki daha başka şeyler denemeniz lâzım. İsterseniz dua etmeyi bir deneyin. Allah'a dua ettiniz mi hiç? O'ndan istediniz mi?

Medyom: Bu varlık gitti. Şimdi öyle zannediyorum ki, burada tedavi ettiğim obsesyonlu birisinin obsedörü dolanıp duruyor. Çünkü gereği gibi, kurbanını sevk ve idare edemediğinden, ve bunun da benim tarafımdan yapıldığını biliyor. Şimdi onunla sizleri karşılaştıracam. Dikkatli olunuz.

V: Hı hı, heh heh heh. (Kindarca ve kesik kesik gülmeler).

S: Merhaba dostum, kiminle görüşüyoruz?

V: Ne yapacaksın, kimsin sen?

S: Acaba sizi buraya çeken... ben deney yapan, celsede bulunan bir kimseyim.

V: Ne celsesi?

S: Ruh irtibatı celsesi yapıyoruz.

V: Heah, heah... (Aynı gülmeler).

S: Peki, sen bizimle nasıl irtibat kurabildin?

V: Söyleyin o adama. Benim sevgilimle uğraşmasın. Ben onu seviyorum. Söyleyin onunla uğraşmasın. Ben de onunla uğraşırım.

S: Bakın dostum, siz dünyadan ayrılmış bir varlıksınız. Sevdiğiniz varlık ise, dünyada yaşamakta ve kendi imtihanlarını geçirmektedir.

V: Heah, heah, bundan evvel de o benim sevgilimdi.

S: Daha evvelki hayatta mı?

V: Evet.

S: Biraz daha açıklama yapar mısınız?

V: İstemez.

S: Bu durumdan, içinde bulunduğunuz durumdan memnun musunuz?

V: Değilim.

S: Peki madem değilsiniz, niçin ısrar ediyorsunuz bu durumda..

V: Niçin etmeyecekmişim, herkes istediğini elde etmek ister..

S: Evet, herkes elde etmek istediğini ister ama... İlâhî..

V: Heah, İlâhî imiş... ne ilâhîsi? Heah... Dolap... Ben rahiptim, bilirim..

S: Demek ki siz etrafınıza verdiğiniz bilgileri kendiniz elde etmemişsiniz dostum.

V: Vermedim ki! O kadar dürüstüm ben. Sadece onların merasimini idare ettim. Bir büroda iş görür gibi.. Aptallar, aptallar. Ne halt işlediklerini bilmezler. Aptallar, heahhh... Söyleyin adamınıza, müdahale etmesin.

S: Bak dostum.

V: Çok tesir etmiş.

S: Siz bir rahip olarak iyi ile kötüyü, Rahmanî ile şeytanî şeyleri etrafa anlatan kimsesiniz.

V: Hayır, ne bilirdim, ne anlatırdım.

S: Ama nasıl rahip olabildiniz?

V: İşte öyle rahip. Ben sadece teolojiyi okudum. İmtihanları geçtim. Meslek elde ettim. Bırakın şimdi, siz beni imtihan mı edeceksiniz? Siz ne anlarsınız teolojiden?

S: Konuşuyoruz karşılıklı.

V: Hem sizin zihniyetiniz, düşünceleriniz, vicdanınız benimkinden farklıdır. Anlaşamayız. Hiç uğraşmayın.

S: Bakın, sizinle anlaşmak için gayret ediyoruz. Siz de biraz gayret gösterseniz, bizi anlamaya çalışsanız. Acaba bu şekilde devam etmekle ızdırap çekmekte olduğunuza göre, başka bir yol denemeyi istemez misiniz?

V: Kim demiş ızdırap çekmişim diye?..

S: Halinizden memnun değilsiniz.

V: Hiddetliyim de ondan...

S: Niçin hiddetlisiniz?

V: Benim her vakit kolaylıkla açtığım kapı açılmıyor şimdi..

S: Demek ki karşınızda sizden kuvvetli var.

V: Bu kelimeye içerliyorum.

S: Niye?

V: Ben daha kuvvetliyim.

S: Dostum, kâinatta Yüce Tanrı'dan başka kudretli yoktur. Diğerleri kademe kademe aralarında sadece bir kudret farkı, bir tekâmül farkı içinde yaşar giderler.

V: Ben daha kudretliyim, bırak şimdi..

S: Kudretli olan Tanrı olduğuna göre, O'nun yolunda olanlar daha kudretli olur, uzak olanlar bu kudretten kaybeder. Biraz...

V: Şansım yaver gitmedi. Ben işimi bitiriyordum. Heah heah, heeeaaahhh.

S: Ne yapacaktınız?

V: Ne yapacaksın bunu?

S: Olabilir dostum, soruyorum.

V: İnsan sevgilisine kavuşuyor. Ne yapacaksın diye sorulur mu?

S: Nasıl emin olabiliyorsunuz?

V: Siz ona sorun.

S: Ama bakın görüyorsunuz ki, istediğiniz şeyi istediği-

niz zaman arzularınıza uygun olarak elde edemiyorsunuz. Demek sizin dışınızda, bizim dışımızda bizden daha kudretli kuvvetler, kudretler, varlıklar var.

V: Biliyorum. Niye mâni oluyorlar?

S: Ben size sorayım, niye mâni oluyorlar acaba?

V: Hür değil miyim ben?

S: Hürriyetin de bir sınırı olduğunu bilirsiniz herhalde.

V: İnsanlar, varlıklar kendi cahilliklerinin, egoizmalarının tesiriyle birbirine engel olurlar. Bırakın herkes istediğini yapsın. Eğer bir düzen varsa, zaten o düzen kurulur!

S: Acaba düzen mi kurulur, yoksa bir kaos mu olur?

V: Hiç bir zaman kaos olmaz. Ben her ne kadar böyle isem de, yine de kâinatın intizamını biliyorum. Ben bu intizama dahil olarak yapıyorum.

S: Yani size bunu yapmak için selahiyet verenler mi var?

V: Hayır, fakat böyle istiyorum. Niçin benim iradem tahakkuk etmesin?

S: Herkesin her istediğinin tahakkuk etmesini nasıl düşünebiliyorsunuz?

V: Yerinde yapılırsa olur.

S: Acaba hata yaptığınızı düşündünüz mü hiç?

V: Olabilir.

S: Acaba başka yol denediniz mi hiç?

V: Deneyeceğim zaten... heah heah. Herkesin düşünceleri kendisi için iyidir.

S: Evet, fakat bir de, 'acaba yanlış mı yaptım' diye düşünmek... Eğer yanlış yolda ise...

Medyom: Bak rahip, sana müsaade ettim. Bedenimi kullandın. Görüyorsun ki, ben müsaade edince iki laf edebildin. Şimdi olduğu gibi, sözünü de kestim. Sevgilim diye tutturduğun varlıktan vazgeç. Celsede sana söylenenlere kulak as. Seninle, sevgilin vasıtasıyla tekrar görüşeceğim. Bu kadar, hadi git..

Medyom: Bugün Yukarısı beni bu işte kullanacak galiba... Ben çocukları çok severim. (Tebessüm ederek) şimdi çok tath bir oğlan çocuğu var karşımda. Sarışın. Kuş ağzı gibi ağzı var. Aman ne güzel gözleri var! Lacivert ve sürmeli... Temiz

bir yüz, pırıl pırıl. Zaten onun yüzünü görüyorum, vücudunu değil. Hımmm, mekanizmayı anladım. Geri tesirleri temizliyorlar. Çünkü onun yüzü bana öyle huzur, öyle neşe, öyle tatlı kamaşmalar veriyor ki... Pek seviniyorum. Zaten böyle olur. Pekâlâ, öyle olsun...

P: Evet, merhaba.

S: Merhaba efendim.

P: Birkaç zamandan beri medyomun celse akdetmemesi sebebiyle, adaptasyon kabiliyetindeki geçici arazi [aksaklıkları nedeniyle ve bu arada] birkaç yönlü fayda temin etmek suretiyle, bazı varlıkların müşahedelerini gördünüz. Hem bir müşahade, hem bir deney, hem bir bilgi, hem de bir tecrübe sahibi oldunuz.

Şimdi, hayatın beden halinde yaşanmasından maksat, idrâkin artması ve bu idrâkle beraber bilginin öğrenilip, tatbik edilmesidir. İdrâkin artışında en mühim faktör; insanın deneyden geçmesi, deneyle beraber müteal bir çağrışım ile bilgilerinin ışığı altında hareket etmesi, vicdanının uyaranlarına karşı süratli bir tembih[leniş] gösterme kabiliyeti içerisinde cevap vermesi çok önemlidir. Yaptığınız hareketin zararlı veya zararsız olması mühim değildir; yaptığınız hareket esnasında şuurlu, idrâkli olarak hareket ediyorsanız, hareketin sonucu sizi müteessir etmez. (Medyom: Son cümleyi yeniden izah ediyorum, iyi nakledemedim): Zararlı veya zararsız bir sonuç hâsıl edecek olan bir hadise içerisinde bulunurken, insanın idrâkli olması veya olmaması önemlidir.

Sorumluluk, idrâkli olarak yapmış olduğunuz ef'alden intaç eder. İdrâksiz olarak yapılmış olan ef'alın sorumluluğu yoktur. Şimdi, ef'aliniz, idrâksiz olarak hayır üzre bile olmuş olsa, sizin için bir iyilik doğmaz. Aynı husus kötülük için de carîdir. İyilik de kötülük de, ancak müdrike ile beraber kendi sıfatını taşıyan sonuçları hâsıl eder. İyiliği yaparken idrâkli olarak, manasını bilerek yaparsanız, size dönüp gelecek olan netice, sizin yükselmeniz için faydalı olacaktır. Kötülüğü de bilerek, idrâk ederek yapıyorsanız, zulmetiniz ve düşüşünüz için faydalı olacaktır⁽²¹⁾. Demek ki, bilmeden, anlamadan, idrâk edip düşünmeden yapılan ef'al iyi veya kötü

olsun, fert üzerinde bir sorumluluk hâsıl etmez. Ve zaten böyle bir durum fert için nakıs bir durumdur. Geri bir durumdur.

Dünya üzerinde, şüphesiz ki, hayrı da, şerri de müdrik olarak irtikâp edenler çoktur. Hayrın galip gelmesi için, şerde idrâksiz, hayırda idrâkli olabilirsiniz, iyi bir hizmette bulunmuş olacaksınız. Bu, nasıl olur? Bilginizi ve vicdanınızı aynı istikamette çalıştırarak, egonuzu bir kenara itmek suretiyle gösterdiğiniz her faaliyet, sizin kendiliğinden müdrik olarak faaliyette bulunmanızı temin eder. Ve bu arada, diğerlerinin zararına yol açan birtakım ef'aliniz de olabilir ise, bundan sorumlu değilsiniz. İşte oradaki kötülüğünüz, zararlı haliniz; idrâksizlik içerisinde olduğu[nuz] için, [yani] kötülüğün idrâksizliği içerisinde olduğunuz için sorumluluk tevhit etmez. Bundan şu düstur çıkar ki: Menfi ve geri olan kötünün neticelerine maruz kalmamak için daima iyi, vicdanlı ve bilgili idrâk içerisinde kalmak lâzım. Mihanikî olarak bir tarafta idrâkli olan, kendini o noktaya vermiş olan, diğer noktada üzerindeki idrâk nispetini çok düşürmüş, hatta idrâksiz hatalar içerisinde bulunmuş olacaktır. Bu, şu sıralarda sizlere yapabileceğimiz tavsiyenin en iyisidir.

Gelecek hafta gene, daha evvelki celse şartları içerisinde olmak üzere, celselerimize devam edeceğiz. Yalnız, arkadaşlarınızın celseden en az bir saat evvel gelip, şimdi ifade edeceğimiz meseleler üzerinde teker teker fikirlerini beyan etmeleri ve bundan doğacak sonuçları malûm iki arkadaşınıza dikte ettirmek üzere hazırlıklarınızı yapmanız lâzımdır:

1 — Vicdanın kullanılmasında nasıl bir metod izlenmelidir?

2 — Hayatın insan için kutsiyeti nedir ve hayat, bedenli hayat, niçin varlıklar için bir zarurettir?

3 — İnsan ve kâinat arasındaki denge nedir, ne anlaşılmalıdır, nasıl bir dengeye ulaşmak mümkün olur?

4 — Medeniyet tarihinizde meydana gelen maddî ve manevî iniş ve çıkışların spiritüel izahları, tekâmül bakışından ruhî sebepleri... Şimdilik bu kadar.

Cemiyet içerisindeki faaliyetlerinizin reorganizasyona ih-

tiyacı vardır. Bu reorganizasyonu, şu anda celsenize yardım eden iki arkadaşınızdan istiyoruz. Kendileri, Cemiyetin bütün menfaatlerini ve geleceğe yönelen faaliyetlerini gözönünde tutarak, en küçüğünden en büyüğüne kadar bütün faaliyetleri gözden geçirmeliler, noksan olanların telâfisine, aksak olanların düzeltilmesine, hiç mevcut olmayanların meydana konulmasına, fuzulî olanların da ortadan kaldırılmasına bağlı olmak üzere bir reorganizasyon yapmalılar.

S: Uzun zamandır, çalışmalarımıza katılan arkadaşlarımızı bir üst kademeye yükseltici olmak üzere yan bir yeni celse oluşturmak için gerekli ve elverişli bir medyomu bir türlü bulamadık. Bu celseyi kuramayışımızın sebepleri ne olabilir?

P: Elemanlarınız müsait değildir. Şüphesiz nefsaniyet seviyeleri bu vazifeyi ifa edecek vasıfta değildir. Ayrıca sizin cehdiniz tam değildir. En son olarak, Cemiyetiniz için bu tarzda mevcut olan plân tahakkuk etmiş, bitmiştir. Sistemli olarak böyle bir çalışma icra edemezsiniz. Münferit vakalar halinde kalmaya mecburdur. Yalnız, celselerinizin yüksek seviyeli irtibat celseleri olması gayreti ve niyeti içerisinde bulunduğunuz müddetçe, size gerekli olan kanallar bağlanacaktır. Bu kadar.

S: Üstteki sorumda belirttiğim şekildeki çalışmaları gerçekleştirmek üzere, yani bu celseleri almak için arada yapılacak aşamayı bulamıyorum. Bu hususta ne dersiniz?

P: Elinizde bu irtibatı temin edecek vasıtalar vardır. Onları tekrar bir araya toplayıp, yavaş yavaş celse tetkikine tevcih ediniz. Sonrası için tekrar sorarsınız.

Celse - 17... 28-1-1972... Cilt - 7

P: Öğrenmek istediğiniz bir şey var mı?

S: Bugün için tam olarak hazırlanmış bir سوالımız yok. Sizi dinliyoruz.

P: Kâinatın en sorumlu problemi, onun içerisinde mevcut olan ahengi anlamak, onun kanunlarını bulmak ve böylece aynı nefesi aynı zaman içerisinde alıp vermektir. Bu, kâinatla beraber nefes alıp vermek, çok ileri bir safhanın reali-

tesini teşkil ederse de, sizlerin yani dünya insanların gitgi-
de bu ahenge yaklaşmakta oldukları da, bir hakikattir. Şura-
sını iyi hatırdan tutmak lâzımdır ki, vicdanınızın ve idrâkini-
zin kademe kademe mükemmelleşmesi ancak kâinatta mev-
cut olan [ahengin] ve onun kanunlarının sizce bilinmesiyle
kabildir.

Bu sözler, sizlere şimdilik büyük şeyler ifade edemez. Fa-
kat biz, bizlerle irtibatla olanlara sadece bir hayatın realite-
sine yardım edecek, bir hayatın idrâkinin açılmasına medar
olacak bilgi ve ümitlerde bulunmayız. Daha çok gelecek ha-
yatlarının istifadesini düşünürüz. Şimdi sizler, bir devrenin
çocukları olarak bu devrenin tedrisatını görmektesiniz. Bu
tedrisat yani öğrenim, sizi iki bakımdan geliştirmektedir:

1 — *Genetik bir ayıklanmaya doğru gitmekte olan bir*
beşeriyet.

2 — Yeni bir realitenin idrâk ve şuurunu sezdirmeye ça-
lıştırmaktır.

Yeni bir realitenin idrâk ve şuurunu sezmek büyük bir
öğrenim işidir. İşte dünya okulu, güneş sistemi içerisinde, di-
ğer sistemlere bağlı olmak kaydıyla, böyle bir yetiştirici ön-
derliği yüklenmiştir. Dünya, fizik olarak çorak bir planettir.
Şu manada çoraktır ki, ne onun astrofizik dengesi yerindedir,
ne kozmik osilasyonu muntazamdır. Bu nedenle, etrafında
bulundurduğu bütün partiküller, kalınlığı ve kesafeti ne olur-
sa olsun, fizik tabiat için yeterli değildir. Bu bakımdan te-
şevvüş içerisinde bulunmaktadır. Dünyanızın müşevveş hali,
fizik beden vasıtasıyla psişik varlığı da derin şekilde etkile-
mektedir. Şöyle etkiler ki, psişik varlık fizik plândaki görün-
tüsünü beden aynasıyla temin eder. Aynanın kalitesi, yapılış
tarzı, ebadı, bulunduğu zaviye görünüme şüphesiz ki etki
eder. Yani burada psişik varlığa etkide bulunur. Müşevveş bir
varlığın tesiri, bir akis bulduğu zaman, gene müşevveş hayal-
ler meydana getirir. Bu büyük bir prensiptir.

Bir yerde bir başıbozukluk, bir tutarsızlık görüyorsanız,
biliniz ki oranın fizik düzensizliği, aynı zamanda psişik bir
düzensizlik demektir. Yani keşmekeş, varlığın psişik hayatın-
dan fizik âleme aksetmiştir. Böylece dünyanız, kendi öğrenim

sistemi içerisinde diğerk planetlerin büyük ve kutlu imkânlarından yararlanacak dereceye gelinceye kadar bu yetiştiricilik vazifesini ifa edecektir.

Sizler, özellikle spiritik realitenin bir hayli ilerisinde ve hatta zaman zaman kâinat realitesine doğru, birtakım aksedalar halinde de olsa, uzanmalar gösteren sizler, birçok bakımlardan da şanslısınız. Bu şans, bu talih, genellikle, kontrolümüze göre, bu hayatınızın cehdinden doğmuştur. Burdan, bu misalden size şu yararlı sonuç çıkacaktır: Şu anda aktüel olarak içinde bulunmuş olduğunuz 'gerçekler plânı' kesin olarak sizin tevali edip gelen hayatlarınızın mahsulü değildir her zaman. O zaman cehdin behemehal cevap bulması fonksiyonu çok ağır işler ve böylece varlıkta hamle yapmak arzu ve meramı bertaraf edilmiş olurdu.

Bir cehdin, bir fiilin münakis olarak faile rücuu birçok şartları gerektirir, malûm. Fakat bu rücu hadisesi şu devre içerisinde de olursa, varlık için tekâmül sürati ve cehdi çok daha ziyadeleşmiş olur. Bu bir rahmettir. Şöyle ki; *herkes kudreti nisbetinde ef'al hâsıl eder, amma, bunun faile rücuu onun cehdine bağlı değildir. Bu, ef'alın failine dönüşü, çıkıp gelişi yani semerenin, sonucun, faidenin, bilginin, görgünün, gözlemin ve tecrübenin faile aksetmesi büyük bir mekanizmadır. İşte bu mekanizma, sözlerimizin başında da anlatmak istediğimiz tarzda düşünülürse, bir ahenk mekanizmasıdır. Ve ahenk mekanizmasının kanunlarını ve prensiplerini ortaya koyar. Ahenk mekanizmasındaki prensipler önce varlığın mekân içerisindeki yeri ile çok alâkadardır. Fizik mekândaki ahenk ile esirî mekândaki ahenk arasında fark olduğu gibi, bunların biribirlerine tedahülü de sözkonusudur.*

Esirî âlemin fizikî âlem ile olan irtibatı devamlıdır. Münkati değildir. O halde, fizik ahengin teşekkülünde, bu ahengi teşekkül ettiren kanunların işleyişinde ve icrakârlarına esirî âlemin kanunlarının ve icrakârlarının tesirini behemehal kabûl edip müşahede etmeye çalışmak lâzımdır. Yani, ruhî kudreti haiz varlıklar demek istiyoruz. Ki onlar, kâinat ahenginin teessüsünde önce —sizler de dahil olmak üzere— otomatik, daha sonra bilerek, isteyerek faaliyet gösterirler.

Kâinatın kanunları muğlak ve anlaşılmaz değildir. Kâinatın kanunları önce varlık demektir, sizsiniz. Hattâ fizik olarak bedeninizden başlamanız gerekir. Fizikten başlamanız gerekir. Fizikte mevcut bütün kanunlar, kâinat kanunlarının saçları gibidir. Her kâinat kanunu, birçok saçlardan meydana gelmiş bir örgüye benzer. Üçlü bir saç örgüsü, görünüş itibariyle üç kolondan meydana gelir amma, her kolonu meydana getiren yüzlerce saç teli vardır. İşte böylece, kâinattaki kanunların meydana gelişinde fizik âlem içerisinde mevcut olan saç tellerinden hareketle, örgüleri meydana getirecek olan, dokuyu meydana getirecek olan, kâinat kumaşını meydana getirecek olan atkılarını iyi bilmek, anlamak lâzımdır.

Şimdi sizin de, kendinizin de problemlerinizi var. Cemiyetinizin problemleri var. Topluluğunuzun problemleri var. Fert olarak problemlerinizi mevcut. Bunlar yani bu problemler saç telleri gibi bir araya getirilmek, genel bir örgü içerisine bağlanmak gerekir. Büyük toplum olarak teşevvüşünüz bu merkezdedir. Saç tellerinin bir nizam ve intizam içerisinde yani kendi sahası dahilinde olanların bir araya toplanması, başka sahaya dahil olanların arasına girmemesi iktiza eder.

Toplunun, büyük toplumun müdrik varlıkları iki türdür:

1 — Bunların bir kısmı millet teşevvüşünü ziyadeleştirici müsbet bilgiyi, kuvvetli bilgiyi ortaya koyarlar.

2 — Bir kısmı da gene bu teşevvüşe engel olucu batıl bilgiyi [ortaya] koyar. Ve bunu savunur.

Bu da esas itibariyle, tedricî kanununun, sürekli ve tedricen meydana gelecek bir adaptasyonun (intibakın) zaruretiinden doğmaktadır. Büyük toplumun teşevvüşü müdrik varlıklar tarafından bu şekilde körüklenirken, teşevvüş süratinin artması, derinleşmesi ve yayılması nispetinde genel ahenge ters düşmeler muhakkak olmaktadır. Ahengin noksanlığı, fikdanı derhal idrâk ve vicdanlar üzerinde baskı yapmaya başlar. Bu baskı belirli sıkleti bulunca, bir isyanla otomatizmadan sıyrılmak, yeni bir teşevvüş içerisine düşerek idrâkin ve vicdanın istediği ef'ali, fakat şuursuz olarak veya kapalı, yarı şuurlu olarak yerine getirmek meylî ortaya çıkar.

İşte teşevvüşlerin, sistematik teşevvüşlere sokulmanın fert bakımından intaç edeceği [sonuç] budur. Aşırı baskı, otomatizma içerisinde bulunan varlığın vicdan ve idrâki üzerinde derin ihtizazlar, kazınmalar meydana getirir. Bu, otomatizmadan çıkıp, bilgili, müdrik, vicdanlı bir safhanın ferdî teşevvüşüne geçmeyi sonuçlandırır. Büyük genel teşevvüşten, küçük özel teşevvüşe...

Şimdi büyük toplumunuzda, genel büyük teşevvüşten, özel ferdî teşevvüşe geçenlerin sayısı süratle artmaktadır. Bu mekanizmayı bildikten sonra, Cemiyet içerisinde, yani kendi fonksiyonunuzun devam etmesine hadim olan şu Cemiyetinizin içerisinde de ferdî teşevvüş hız vermeniz lâzımdır. Gerek okuyucularınız, gerek dinleyicileriniz, gerek yakın üyeleriniz için aynı sistemi kullanabilirsiniz. Bunu bulmaya çalışınız. Bunun kullanılış yolunu, metodunu elde etmeye çalışınız ki, geleceğiniz için daha kutlu bir hayat size kısmet olsun. Evet.

S: Ferdî teşevvüşü ortaya koyacak metodlar neler olabilir?

P: Otomatizmalarını, eski realitelerini sarsmaya çalışınız. Ve yenisi ne olabilir? Yerine ne konabilirse, onu müphem şekilde ve katiyetle ifade ediniz. Bugünlük bu kadar, devam ederiz.

Celse .18... 11-2-1972... Cilt .7

P: Geçen celsenize bağlı olan sorularınız var mı?

S: Evet efendim.

P: Okuyunuz.

S: Geçen celsede bahsettiğiniz 'genetik bir ayıklanma'-dan neyi kastediyorsunuz, bunu kimler ve nasıl yapıyorlar?

P: Güzel bir noktaya temas edebilmişsiniz. Dünyanızın insanla meskûn edilmesinden bu yana, pek çok kereler, genetik olarak bir ıslahata tâbi tutulmuş olduğunu söylemekle işe başlayalım. Genetik olarak insan neslinin ruhî tekâmülüne paralel olarak mükemmelleşmesi, bir kanunî zarurettendir. Bu zaruret [şundandır ki]; ruhî enerjinin ve müessiriyet sahasının, intibak edebileceği bir fizik alana şüphesiz ihtiyacı vardır: Ruhî ve fizikî olanın hemahenk, dengede, kar-

şıklı olarak mükemmel bir fonksiyon görebilmesi için, birinin en alt, diğerinin en üst seviyelerinin birbiriyle iyi bir temas halinde olması gerekir. Ruhunuzun, mükemmel olmaya doğru yaptığı her hareket, onda meydana gelen bir cevelanı, yani bir titreşim süratini hâsıl eder. Her titreşim sürati, daha büyük potansiyelleri ihtiva ettiği için, madde kâinatında irtibat kuracağı sistemlerin de bu potansiyele dayanıklı olması lâzımdır.

Demek ki, bedenlerin teşekkülünde; bedenin karakterini, ince yapısını temin eden ihtizazî vasıflar, esas olarak o bedeni sevk-ü idare etmekte olan ruhun ihtizazî vasıflarına paralel bir vaziyet arzeder. Siz bunu, kaba bir misalle, [Eflatun'a ait] bir atalar sözü halinde ifade etmişsinizdir: 'Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur'. Vücudun, beden, vasıtanın; noksansız ve mükemmel olması, onun sağlığı demektir. Aynı zamanda, sağlıklı bir vücut, onu sevk ve idare etmekte olan organizatörüyle pek küçük noktalar hariç, tam intibak halinde olması demektir, antrparantez, sıhhsizliklerin çoğu, işte bu irtibatın normal tarzda olmamasından ileri gelir.

Bedenin hayatiyetini devam ettirmesi, ruhun devamlı müessiriyet alanı içerisinde kalmasına bağlıdır, yani [bunun sonucu] canlılık devam eder. Fakat bu müessiriyet alanı içerisinde canlılığın devam etmesi, canlı nokta-i nazarından tam bir sağlıklılığı da getirir mi? Hayır.. *Tam sağlıklı olabilmenin şartları oldukça farklıdır.*

Şimdi tekrar konumuzu ele alırsak: Varlığın vasıta olarak seçmiş olduğu beden yapısını teşkil eden, daha doğrusu kabiliyet vasıflarının yapısını teşkil eden fizikî unsur, genetik unsurdur. Bunlar, sizlerin de bugün için kolayca kavrayabileceğiniz meselelerdir. Genetik değişimler, yüksek bilgi ile sevk-ü idare edildiği takdirde, çoğalma neticesinde meydana gelen yeni nesillerde, şüphesiz ki, çok daha iyi bir organik yapı, bir mimarî sistem geliştirilebilir. Fakat bu genetik sistem, hangi şartlar altında, nasıl değiştirilir? Bunu, şu şekilde izah edeceğiz:

1 — Beşer varlığının, uzun devreler boyunca kazanmış olduğu mücadelesinde[n] artakalan psişik nosyonların, psi-

şik müessiriyet kudretlerinin kendi öz-yapısına etkisi; genetik tesirlerden, değişimlerden birini meydana getirmiştir. Bunlar, atavik tesirlerdir, arşetipik tesirlerdir. Kendi cehit ve gayretiyle muayyen bir ömür içerisinde veya aynı varlığın birçok enkarnasyonlar boyunca gerek dünyasal, gerek dünya-dışı faaliyetleri ve yaşantısı boyunca intisap ettiği ve iktisap ettiği yol ve bilgilerin kendisine kazandırmış olduğu ruhi kudret, bağlanmış olduğu maddî sistemin, yani burada bedenin, ince mayasına, genetik sistemine de tesirde bulunur. Hem kendi fizik bedenini bu şekilde bir yenilenmeye, bir başkalaşmaya uğratar, hem de kendi neslinden türeyecek olan bir başka nesle hazır bir materyel verir. İşte bu, kalıtım yoluyla insandan insana geçen fizikî mükemmelliktir.

2 — Ruhî kudretleri ziyadesiyle gelişmiş bir varlığın, irtibat kuracağı bir beden bina mütehammil olabilmesi için, varlığın, beden üzerinde meydana getirdiği tadilât, önce genetik vasıflardan başlar. Bu, oldukça hususî bir durumdur. Örnek; bir velînin, bir peygamberin zuhuru, niçin umumiyetle biraz harikavîdir? Harikavîdir, zira yüksek bir ruh potansiyelinin o sıralarda mevcut olan bir maddî vasatı ıslah etmesi için, alışılmadık birtakım olaylar meydana gelir; buna ait misalleri Mukaddes Kitaplarda bulursunuz ⁽²²⁾. Demek ki, özellikle âlemşümûl bir vazifenin ifası için enkarnasyon sözkonusu olduğu zaman, seçilmiş olan beden kütlesinin ince mayası [olan] genetik sistem üzerinde, birtakım ruhî neşterler ile tadilâtlar yapılır, ve neşvünema sırasında bu tadilât, sıkı bir gözetleme ve denetleme altında tutulmak suretiyle devam ettirilir. Çünkü, fizikî bedenden istifade edilmek suretiyle meydana getirilecek olan mucizeler vardır. Buna ait misalleri Mukaddes Kitaplarda bulacaksınız ⁽²³⁾.

3 — Bu, kozmik aşılama değildir. Yüksek Ruhî İdare Mekanizmaları'nın izni ve müsaadesiyle, gene Onlara yüksek derecede bağlı olan diğer gezegenlere mensup yaratıkların zaman zaman yeryüzündeki insanları, kâh bizzat kendilerinin fizikî vasıtasıyla ⁽²⁴⁾ ilkah yoluyla aşılama, kâh kendilerinde gelişmiş bulunan ruhî kudretlerin etkisiyle bazı kişilerde ⁽²⁵⁾, ve bazı milletlerde birtakım tebeddülât meydana

getirmiş olmaları kabûl edilmelidir. Yani, zaman zaman dünyanın Rabbinin taht-ı müsaadesinde, Evrensel Hiyerarşi Sistemi'ne ve kudretin muhafazası prensibine uygun olarak, kâh ruhî varlıkların aracılığıyla, kâh bedenli varlıkların vasıtasıyla, yeryüzünde, sanki bir laboratuvar da yapılmakta olan bir operasyon gibi, kütle vî enkarnasyonlar[a] müsait olan birtakım yenileşme, rejenerasyon hareketleri meydana getirilmiştir.

Sizler için bu üçüncü bahis, pek fazlaca enteresan gelmemelidir. Çünkü bunun vakti henüz gelmemiştir. İlk iki genetik ıslahatın manasına ve mekanizmasına nüfuz etmenizi dileriz. Üçüncüsü, sadece bir yoldur. Prensibi, diğer iki madde içerisinde vâ'zedilmiştir. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Sizler, özellikle spiritik realitenin bir hayli ilerisinde ve hatta zaman zaman kâinat realitesine doğru, birtakım aksisedalar halinde de olsa, uzanmalar gösteren sizler, birçok bakımlardan da şanslısınız' dediniz. Bu ifadenizden spiritüel realitenin ötesinde kâinat realitesinin bulunduğu anlaşılmaktadır. Kâinat realitesi hakkında bilgi verir misiniz?

P: Her realite, o realiteyi tanımlayan bilgiyi kapsar. Birisinin realitesi diye söze başladığınız zaman, onun şuur muhtevasını, yani bilgisini kastediyorsunuz demektir. Kâinat realitesi de, kâinat bilgisi demektir. Halbuki sizler, uzaya açılmış olmayan kişiler olarak bulunmuş olmanıza rağmen, kâinat realitesiyle, yani kâinat bilgisiyle alâkalı birçok bilgileri ihtiva ediyorsunuz. Geniş manasıyla, kâinat realitesi demek, evrensel bir bilgi ve [ona ait] anlayışın, kavrayışın, zenginliğin, ihata gücünün, toleransın ve merhametin şuuruna sahip olmak demektir. Hiç bir şeyden yana olmayıp, herşeyden yana olmak demektir. Şüphesiz, bu, fevkalâde nefis denebilecek bir varlık akibetidir. Amma bu akibete varmak için, daha pek çok vasıfları kazanmak gerekir. Sözle değil, fiil ile tekâmül edilir. Bu kadar.

S: Geçen celse, 'Herkes kudreti nisbetinde ef'al hâsıl eder, amma, bunun faile rücuu onun cehdine bağlı değildir. Bu, ef'alın failine dönüşü, çıkıp gelişi yani semerenin, sonu-

cun, faidenin, bilginin, görgünün, gözlemin ve tecrübenin faile aksetmesi büyük bir mekanizmadır' dediniz. İyi veya kötü bir fiilin, evrende yansıyarak sahibine dönmesi mekanizması hakkında biraz bilgi verir misiniz?

P: Sizin kullanabileceğiniz şekliyle şunları söyleyelim: İnsan ve insanı idare eden ruh, iki tarzda tesir intişarında ve tesir kabûlünde bulunuyor demektir. Yani sizin dünya lisanınızla:

a — Gayrişuurî hayatınızın tesirleri alıp vermesi başkadır.

b — Bedeninizin zihin kanalıyla, en incesiyle telepatik tarzda gözüken tesirleri alıp vermesi başkadır.

Beyin kanalıyla yaptığınız tesirlerin gitmesi ve gelmesi, yüksek bir fizikî realite içerisinde mümkündür. Yani buradan maksat, fizik aletlerinizin dışına taşan, daha değişik fizik aletleriyle tespit edilebilen ince tertipteki ihtizazî tesirlerin gidip gelmesi fizik kanunlara bağlıdır. Yansıma prensiplerine, mesafeye ve çıkış noktasındaki enerjiye bağlı olarak hareket eder. Bunların metafizik bir sahaya geçmeleri söz konusu değildir. *Halbuki, bedeni sevk ve idare eden ruhî ihtizazlar metafizik sahanın ihtizazları olup, onlar, metafizik kanunlara bağlıdırlar. Bu tesirlerin de aynı şekilde mesafeye, çıkış potansiyeline ve ihtizazî kudretlerine bağlı olarak bir yükseliş ve bir aksediş vetiresi vardır.* Bu soru, çok geniş meseleleri kavrar. Bunlara ait birkaç zaman evvel ayrıntılı bilgi verilmiştir. Tesirlerin gidiş gelişleri bunlarla beraber mütalaa edilirse, biraz daha tatmin olacağınızı zannediyoruz. Bu kadar.

S: Bugünlük sorularımız bu kadar. Sizin kendiliğinizden söyleyeceğiniz bir husus varsa dinlemeye hazırız.

P: Vaktiyle insanoğulları arasında bir kavga ve bir mesele vardı. Bu kavga ve mesele, ruhun maddeye hâkim olmak arzusunun, maddenin en âdî ve alçak saçakları içerisinde nefsanîyet ve iktidar mücadelesi olarak tezahür etmiştir. Nefsanîyet ve iktidarın ana kaynağı, ruhun içerisinde salınım yaptığı üç buut realitesine hakim olmak kaygısından ileri gelir.

Şimdi bu devrede de bu kaygının en şuarsuz faaliyetlerini görüyoruz. Her hali ile nefsanîyet ve iktidarın mücadelesi, her sahada, her kademede tevali edip duruyor. Ve bir kişi çıkıp da: 'Bu iktidar kavgasının kökü, insan varlığının ana problemidir. Maksat muktedir olmak değil, muktedir olmanın zarureti teşkil eden bilgiyi elde etmektir. Bu bilgi ise insan şuur ve vicdanına defaatle geldiği halde, ona kucak açan ve el uzatan hiç bir kimsenin bulunmamasıdır' diyemiyor. Basiret bağlanmış, kalpler mühürlenmiş, diller tutulmuş ve adımlar ve adımlar...

Celse - 19... 25-2-1972... Cilt - 7

P: Evet evlâdım.

S: Geçen celsede, 'Tam sağlıklı olmanın şartları oldukça farklıdır' denmiş ve bu konu kapatılmıştı. Tam sağlıklı olmanın şartlarını açıklar mısınız?

P: Tam sağlıklı olmanın manası, fizik ve ruhî plânda olmak üzere, iki tarzda düşünölmek suretiyle anlaşılır: Birincisi, beden organizasyonunun, organizatörler aracılığıyla, en büyük organizatöre, bedeni kullanmakta olan ruhî varlığa, tam bir ahenk içerisinde bağlı olmalarıdır. Hastalıklarınızın çoğu; organizasyon bozukluğu, büyük organizatörden gelen ve ona giden bilgilerin natamam şekilde [iletilmesi]; bedene bağlı olan elektriksel faaliyetin normal bir seyir takip etmemesi; nihayet beyin mekanizmasının bütün bölgeleriyle gerekli şekilde faaliyet içinde bulunmaması[ndandır], bulunmadığı takdirde fizikî sıhatsızlık teşekköl etmiştir.

Çok sıhhatli gözüken bir vücut, beyin asosiasyonu bakımından, beyin topluluğu bakımından, [beyindeki] bölgeler arasındaki faaliyetin mükemmelliği bakımından sıhhatli değildir. Meselâ, bütün dünya insanlığı şu halleriyle tam sıhhatli değildirler. Zira, beyin bölgelerinin ⁽²⁶⁾ hepsi, arzu edilen kapasitedeki bir faaliyeti icra etmemektedir ⁽²⁷⁾. Bu yüzden, bu kapasitenin biraz üstüne çıkmış olanlar[ın] cemiyet nazarında fevkalâde bir insan değeri kazandığını bilirsiniz.

Fizik sıhhatiniz, organizasyon sıhhatinize bağlıdır. Her bir organın, bir organizatörü olduğunu biliyorsunuz ⁽²⁸⁾. Or-

ganizatörler arasındaki irtibat, hem büyük organizatör vasıtasıyla, hem de bizzat kendileri arasında kurulur. Önemli olan, bu, ikinci derecedeki organizatörler arasındaki irtibatın en iyi şekilde yürütülmesidir. Göğüs boşluğunda, karın boşluğunda, kafada ve vücudun her tarafında çok çeşitli işler gören organizasyonlar var. İç organlarınız arasındaki gerçek asosiasyon, organizatör varlıkların, genel ruhî plâna göre bedeni temadi ettirmeleri demektir.

Fizik bakımından, gözünüzle, aletlerinizle tespit edemediğiniz pek çok ahenksizlikler vardır. Bunların giderilmesi, epey müşküldür. Önce, fizik plânınız bakımından müşküldür. Zira, şimdiki devrin dünya şartları, zaten, dengesiz bir nizamı sürdürmektedir. Binaenaleyh, buna bağlı bulunan sistemlerde dengesizliğin bulunması garip değil, makuldür. Dünya nasıl hastaysa, onun hücreleri olan bedenler de hastadır.

Dünya bir organizatör, Güneşe bağlı planetler ayrı birer organizatör. Fakat dünya organizatörü diğer planetlerin organizatörleriyle her şeyde mutabık değildir. Karaciğer bir organizatör, mide de bir organizatör, kalp de bir organizatör, amma, hepsi birbiriyle mutabık değil. Dediğimiz gibi, bunlar arasındaki mevcut ahenk, artık avra ismini verdiğiniz, beşerî elektrik sahasında kendini gösterir. Beşerî elektrik, fizikî elektrikten farklıdır. Lambanızı aydınlatan elektrik ile, vücudunuzun meydana getirmiş olduğu avra yahut beşerî elektrik birbirinden oldukça farklı; enerji ismi ile birleştirebileceğiniz iki ayrı tiptir.

Vücudunuzun gerçek ahengi, fizik sıhhati, avranızın mükemmelliği ile biraz olsun anlaşılabilir (29). Beyninizin kayıt sistemi, hücrelerin, peteklerin enerji muhtevası ve yapısı, ayrıca sıhatsızlığınızın üst seviyeden bir başka tipidir. Duyularınız vasıtasıyla, hislenmeleriniz vasıtasıyla beyninize işlenmiş bulunan titreşimler, her zaman normal haliyle muhafaza edilmemiştir. Birçok titreşimlerin, iyi bir mantâl (zihnî) terbiye ile oradan silinip atılması gerekirken, daha fazla derinleştirilmiş, daha derinlere nüfuz ettirilmiş ve bir marazî bünyenin teşekkülüne sebep olunulmuştur. Elbette ki, vasıtasının bu yıpratıcı şartlar altında bulunması, ruhî varlığın,

özellikle şuuru dünya vasatı kadar daralmış olan ruhî varlığın da müteessir olmasına yolaçar. Şuuraltı sıhhatsızlık, denge-sizlik, belki de fizik sıhhatsızlığın çok daha fevkinde bir değere sahiptir. Bu hususta uzun boylu izahat vermeye ihtiyaç yoktur, bildiklerinizle yetinebilirsiniz.

Tam sıhhatli olabilmek, buradan anlaşılıyor ki, bir tekâmül meselesidir. Bütün vücudun organizatörler arasındaki sağlam dengesinin kurulması, organizatör varlıklarının kemâliyle, organizatör varlıklarının büyük organizatörle olan ilişkileri ve bağılıklarının mükemmel olması ve onları çekip çevirebilmesi, büyük organizatörün kemâliyle mümkündür. Organizatörlere, fizik ortamlarının sevk-ü idaresinde asıl büyük hizmeti, vazifeyi gören beyin organizatörüdür ⁽³⁰⁾. Beyin organizatörü, bütün organizasyonu temin eden bir organizatördür. Bu bakımdan, büyük organizatör, beyin organizatörü ile çok ahenkli, çok bilgili, olabildiği kadar da mükemmel şekilde alâka [ve] zabt-ü rabt altında bulunmalıdır. Bunun, bedenli insan olarak size aks'i, sizin şuuraltı faaliyetlerinizin disiplin edilmiş, rahat, temiz bir maziye sahip olarak devam etmiş olması demektir. Hanginiz böylesiniz? Hangi insan, biraz evvel söylediklerimizdeki nitelikleri haizdir?

Şu anda, medyomunuzun meselâ, şuuraltı sıkıştırılmalarının önüne geçmek için ayrı bir mekanizma daha çalışıyor; o kapı kapalı tutuluyor ve direkt bir tebliğin verilmesine [buradan] cehit gösteriliyor. Halbuki, kendisi bir hayli zamandan beri ⁽³¹⁾ bu ödevi ifa ettiğine göre, başka insanlara nazaran bu türlü faaliyeti rahatça başarabilmiş olması iktiza etmez mi?.. Etmez.. Zira o veya siz, bir hasta beşeriyetin bünyesisiniz. Sizin haliniz toplumun, toplumun hali sizin haliniz gibidir. Birbirinizle inikâs bulursunuz.

Gerçek sıhhatiniz, o halde, ferdî sıhhatiniz değil, şuuraltı sıhhatinizle beraber toplum sıhhatinizle ortaya çıkar. Tabii ki, bunların kökeni, en yüksek seviyede, planetin sıhhatine ve organizatörün amacına bağlıdır. Hasta bir sistemin normale avdeti için, âdeta ebediyete sığacak güçte bir faaliyet ve cehit sarfedilmektedir. Bu hasta dünyayı, bu dengesi bozuk dünyayı normaline getirmek için, içten ve dıştan, hiç durmadan tembih etmek gibi bir hadise olup durmaktadır.

Şuuraltı sıhhatiniz, bu devrede yapabileceğiniz en önemli bir iştir. Şuuraltınızın terkihi, 3 şeyden esas olarak ibarettir:

1 — Bütün geçmiş enkarnasyonlarınızın muhassalası olan öz-bilginiz.

2 — Bu beden içerisine girmeye karar verdirten zaruretlerin, zaruretlerin sonucu meydana getirdiğiniz plânın, bu plânın icapları.

3 — Fizik hayatınızı sürdürürken, fizik âlemden size intikal eden çok çeşitli tesirlerin etkisi ile meydana gelen eğrilmeler, bükülmeler, tomurcuklanmalar, oyulmalar, karınca lanmalardır. Bunlar muhakkak, ana plânınızın birer halidir.

Şimdi... öz-bilginiz ile irtibatınız, bedenli iken çok müteal bir safhada cereyan eder. Binaenaleyh, onun sizinle olan rabıtası, pek müstefit etmez. Bu yüzden, onu bir kenara bırakmak lâzımdır. Amma, dünya hayatının plânı ve plânın icapları ile, bu fizik hayatınızdan intikal eden bilumum taharrüşiyyet vasıtaları (³²) sizi ilgilendirir: a — Dışarıdan size intikal edenler nelerdir?.. b — Ve sezginizle vicdanınız size neyi emrediyor?.. İşte bu iki, bazen zıt, bazen ahenktar olan aslı bulup çıkartmanız lâzımdır. Bunun pratik tatbikatı: [Üstteki a —] Olayların size doğrudan doğruya bağlı olanları, endirekt kanaldan gelenler ve başkaları üzerinde gördüğünüz olaylar, duyularınız vasıtasıyla, bedeniniz vasıtasıyla iç âleme intikal eden hususlardır. [Üstteki b —] Ve bir de, iç âlemden dış âleme intikal eden hususlar; rüyalarınızla, sezgilerinizle, vicdanınızla, yani bilgilerinizle... Bunlar da ana plânınızın icaplarıdır.

İşte, amelî olarak bunları sezinleyebilirsiniz, bunları kontrol edebilirsiniz, manalandırıp yorumlayabilirsiniz çok sıhhatli bir insan olmaya namzetsiniz demektir. Plânınızın en iyi şekilde nasıl tatbik edilmesi gerektiğini bulduğunuz gibi, vücudunuzun en iyi şekilde nasıl hizmet görebileceğini de bulursunuz. Evet.

S: Efendim bu hususta cehit sarfeden bazı insanlar iki nokta üzerinde duruyorlar: Bir kısmı der ki; üstte belirttiğiniz gibi, beyin bölgesinin, iyi çalışması ve fizik ahengi ku-

rabilmesi için, beyinde mevcut olan tam sıhhatli kalma noktasını bulup, onu çalıştırmak lâzımdır. Bunu da devamlı olarak bu şekilde düşünmek suretiyle çalıştırmak mümkündür. Bir diğer grup ise, meditasyon yapmak suretiyle fizik ve ruhsal ahengi kurmak, böylece sıhhatli olmayı devam ettirebilmek ve bulunduğumuz şartları da yerine getirmek mümkündür derler. Bu hususta fikriniz nedir acaba efendim?

P: Söylediklerimizle, bunu izah etmiş olduk.

S: Geçen celse, 'Bedeni sevk ve idare eden ruhî ihtizazlar metafizik sahanın ihtizazları olup, onlar, metafizik kanunlara bağlıdır. Bu tesirlerin de aynı şekilde mesafeye, çıkış potansiyeline ve ihtizazî kudretlerine bağlı olarak bir yükseliş ve bir aksediş vetiresi vardır' dediniz. Biz maddî titreşimleri anlayabiliyoruz, fakat bu bahsettiğiniz, psişik (metafizik) sahanın titreşimi, mesafesi ve potansiyeli hakkında da bizim kavrayabileceğimiz tarzda bir izahat lütfeder misiniz?

P: Sizin kavrayabileceğiniz tarzda, çağrışım yapabilecek misaller vermemiz mümkün değildir. Bazı hususların teorik kalması zarureti, henüz, ince fikrî kavramları ve analizleri yapabilecek kadar bir maharete ulaşmadığınızdan, şimdiki halde söylenilmiş olan fikirleri, metafizik bir kavram olarak kabûl ediniz. Öyle düşünülürken, öyle farzedildiği zaman... gibi bir mütalaa ile hareket edebilirsiniz. Henüz, psişik olanın ne olduğu hakkında, ortaya yakın bir tasavvurunuz bile teşekkül edememiştir. Bu, insanlığın genel bir zaafıdır, bir seviyesidir. Binnetice, bu psişik varlığa ait müessiriyet alanlarının ne manaya geleceği [size] zor intikal ettirilir. Yalnız, genel olarak bir mana ve tatmine kavuşabilmeniz için sevgi üzerinde, sempati üzerinde, daha sonra telepatik tesirler üzerinde ve hatta kısmen manyetik tesirler üzerinde bir genelleme yaparsanız, şöyle böyle bir fikri elde etmiş olursunuz. Başka türlü yardım etmemize şimdiki halde imkân yoktur. Evet.

S: Cilt - 7.. Celse - 15'te, 'İnsan önce, ölümün manasını, ölüm-ötesi manayı bedenli halde iken anlamaya, öğrenmeye, zihninde buna ait şekilleri, imajları yaşatmaya, kendi avrası içerisinde buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir' dediniz. Gerçekten de genellikle bizler bu anlayış-

tan uzak olduğumuz için ve bu hususta yeterli bilgimiz olmadığından, ölüm korkusu içersindeyiz. Eğer bize ölüm-ötesi mana ve mekânı hakkında beşerî anlayışımıza hitap edecek bilgi verirsiniz, biz de bu korkuyu yener, bedenli iken, ölmesini öğreniriz. Şimdi sizden, spatyoma ait zaman ve mekânla ilgili ve bu mekânın özelliklerini belirten, bilgi istirham ediyoruz.

P: Bu sorunuzu gelecek celsenizde tekrar ediniz. Zaman müsait değildir.

Celse - 20... 17-3-1972... Cilt - 7

P: Sorulacak sualiniz var mı?

S: Geçen celseden kalma bir sualimiz var. Müsaade ederseniz onu sormak istiyoruz.

P: Sorun.

S: Cilt - 7., Celse - 15'de, 'İnsan önce, ölümün manasını, ölüm-ötesi manayı bedenli halde iken anlamaya, öğrenmeye, zihninde buna ait şekilleri, imajları yaşatmaya, kendi avrası içerisinde buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir' dediniz. Gerçekten de bizler, genellikle bu anlayıştan uzak olduğumuz için ve bu konuda yeterli bilgimiz olmadığından ölüm korkusu içersindeyiz (33). Eğer bize ölüm-ötesi mana ve mekânı hakkında beşerî anlayışımıza hitap edebilecek bilgi verirsiniz, biz de korkuyu yener, bedenli halde iken ölmesini öğrenebiliriz. Sizden, spatyoma ait zaman ve mekân ile ilgili ve bu mekânın niteliklerini belirten bilgi istiyoruz.

P: Fizik âleminizin sınırları içerisinde yaşamak ve bu âlemin şartlarına uygun vasıtalarla sahip olmak, nihayet bütün bunlara bağlı olarak muayyen bir idrâk ve şuur parlaklığı içerisinde bulunmanız, fizik-ötesi bir âlemin mevcudiyeti, hayatıyeti hakkında doğru bir bilgi [elde] etmenize mânidir. Ve bunun böyle oluşunda büyük hikmetler.. mahfuzdur.

Spatyom ismini verdiğiniz mekân nerededir? Bu mekân, fizik âlem ismini verdiğiniz fakat pek az yöresini tespit edebildiğiniz âlemin hem içinde hem de dışındadır. Yani sizler, bir yönünüzle spatyomun yüzeyi ile temasta, bir yönünüzle de fizik âlemin cismi ile temastasınız. Meselâ, su ile havanın

birbirleri içerisinde bulunma nispeti ve temas noktaları, sınırları nasıldır, diye bir soru sorulsa, verilecek cevap, 'suda havanın, havada suyun bulunduğu' tarzındadır. Yani hiç bir zaman, meselâ içiçe dizilmiş daireler nev'inden birbirlerini kapsayan bir sınırlanma sözkonusu değildir. O halde spatyom için, şu noktadan itibaren spatyomun kaba tarafları başlar, şu noktaya kadar da fizik âlemin ince tarafları sona erer diye bir ayırım yapamazsınız. Bunlar birbirlerinin içine girmiş, sınırı belli olmayan iki ayrı âlemdir. Onun da maddesi vardır, fakat fizik maddeden farklıdır. Onun da atomu vardır, fakat fizik atomdan farklıdır. Spatyom plânlarını müşahede eden bir varlık, meselâ bir insan, orada hakikî meleke ile müşahede ettiği zaman, mevcut bulunan eşyanın geçirgen vasıfta olduğunu, daha parlak, daha ışıklı durumda bulunduğunu görür.

Buradan şu anlaşılıyor ki, fizik bedene bağlı olan bir varlık, bu bedenle alâkasını azalttığı nispette ve sürede, tabii bir akış olarak, tabii bir geçiş, transfer olarak spatyom plânlarında bulunacaktır. Ve buradaki rüyet değişikliği, oranın maddî bünyesinin özellikleri ile ilgili olarak görünecektir, belirecektir. Şüphesiz fizik kâinatınız, hasselerinize hitabedebilecek derecede bir ihtizaz gücüne, bir dalga boyuna sahiptir. Ancak belirli sınırlar içerisinde bulunan bir ihtizazın varlığından haberdarsınız. Bunun biraz dışına kaymış olan ihtizaz nev'ileri ve buna bağlı olarak bu ihtizazın neşet ettiği mekânlar sizler için gitgide kesifleşen sis perdeleri arkasındaki bir manzara gibi olur. Elbette ki, en kesif sisin arkasındaki manzarayı artık var kabûl etmezsiniz.

Unutmayınız ki, beden şartlarınız ve fizik kâinatın icabatı, doğrudan doğruya spatyom plânlarının veya 'spatyom' dediğiniz fizik-üstü bir âlemin anlaşılmasına müsaade etmemektedir. Ancak, dolaylı şekilde, meselâ doğrudan doğruya kendinizin müşahede etmenizle, kendinizin bir tecrübeye geçmenizle mümkün olmaktadır. Veya, yok olmayan varlık, sonsuz hayatiyet sahibi varlık ruhun bir irtibatı sonucu sizlere vermiş olduğu bilgi ile orayı tanıyabilirsiniz. Ve muhakkak ki, sizin fert olarak yapmış olduğunuz tecrübe, geçirmiş olacağınız tecrübe böyle bir bilgiyi elde etmekte en kestirme ve en inançlı vasıta olacaktır.

Ölmek nedir? Bunun birçok tarifleri vardır. En kaba fizik tariftten, en ince spiritüel tarife kadar açıklamalar yapılmıştır. Fakat bunun en kısası, organizatör varlık yani ruhun beden üzerindeki kontrolünü tamamen kesmesi demektir. Bu, tam ölümdür. Beden, organizatör varlığın kontrolünden çıktıktan sonra, yani yönetiminden çıktıktan sonra, organlara ve hücrelere bağlı olan ruhî varlık kütlesi de bir müddet beden üzerindeki bağılıklarını muhafaza ederler ⁽³⁴⁾. Ve nihayet onlar da kendilerine ait sahanın kontrolünden büyük enerjiyi alamadıkları için ayrılırlar. Fakat bunlar, sizin aletlerinizle tespit edilecek vakalar değildir. Burada cereyan eden olaylar, ince tertipte, yüksek ihtizazlı, fizik gözün ve fizik kulağın dışına taşan bir ortamda vuku bulmaktadır. Bunu bir varlık gayet rahatlıkla müşahade edebilir; yeter ki bu varlık, fizik hasselerinin dışında, taşmış hasselere malik olarak müşahadede bulunsun. Meselâ iyi bir durugörür veyahut bedenle irtibatını muvakkaten kesmiş olarak spatyomun orta tabakalarında harekette, seyahatte bulunan biri, böyle bir vaka ya şahit olsa, ölüm ânında neler vuku bulduğunu metafizik bir gözle ibret verici bir şekilde müşahade eder.

Ölüm korkusu, fizyolojik bir değişikliğe uğramaktan ziyade, psikolojik bir değişikliğe uğramanın sonucudur. Fakat bunun alt temelinde yatan duygu içgüdüselidir. Şöyle ki, varlık kendi tealisi, tekâmülü, inkişafı için madde bilgisine sahip olmak zaruretinde bulunduğunu idrâk ederek bedenlenmiştir. Beden, onun, evrensel bilim araştırmasında ulaşabildiği en yüksek bir seviye, bir fizik seviye, daha doğrusu elde edebildiği en kıymetli bir vasıtaadır. Bilgisini bu mekân vasıtasıyla, bu üç buutlu organik yapıyla elde edecektir. Ve kendisinin derûnunda mevcut olan 'tekâmül edeceksin' ana kanunun büyük tembihleri altında bedene olan rabitasını daima kuvvetli ve muhteris tarzda tutacaktır. Vasıtayı, yüksek maksadı için sürekli olarak istismar etmek (işletmek) zarurettedir. 'Beden terkedilmez' fikri, onun için bir emr-i İlâhî'dir. Ve işte bu sebeple, sırası gelmişken [söyleyelim], müntehir (intiha eden) bir varlığın durumu, bütün İlâhî prensiplerin, kanunların istismar edilmiş (ihlâl edilmiş) olmasıdır. Demek

ki varlık her şeyden önce, kendisi için çok kıymetli olan bir vasıtanın ziyan olmasından son derece ürkmekte ve çekinmektedir.

Ölüm korkusu, ikinci vadide, bilgisizliğin neticesi olarak ortaya çıkan, çeşitli yönlerde gelişmiş veya gelişmek istidatında bulunan ihtiraslardan ileri gelir. Zihninde ve şuur alanında ruh ve ruhiyatla alâkalı olarak herhangi bir kavram teşekkül etmemiş bir kimse için, ruh ve ruhiyatın ana maddesini tarif ve tavsif etmek çok zordur. İmajları daha teşekkül etmemiş olan bir kavramın, zihinde yer tutması hemen hemen imkânsızdır. İşte böylece, önce bu kavramların o devredeki insanın şuur sahasında meydana gelmemiş, meydana çıkmamış olması varlığı tamamen dışa bağlı, ete gömülü, has-selerin bir nevi fukarası haline getirir. Ve ancak et ve has-seler kanalıyla hayatı küçücük bir çatlaktan görür. Varlığını, o koca engin varlığını, o küçücük çatlak içerisinden geçirmeye çalışır. Dolayısıyla, maddî âlemin kaba vibrasyonlarına bağlanır. Bu bağlılık, madde âleminden intikal eden imajlar vasıtasıyla devamlı tutulur. Amma, gerek liyakatinin ve gerekse cehdinin bir neticesi olarak ister fizik âlemden, ister ruhî âlemden olmuş olsun, ne tarzda gelirse gelsin, o hayatının o devredeki şuur sahasına ruh ve ruhsallık hakkında tesirler, imaj ve bilgiler vasıtasıyla gelmeye başladıktan sonra, o varlık için fizik âleme bağlı katılaşmış ve katılaşmış gibi olan kanaatlerde bir gevşeme, bir oynama, bir yer değiştirme gözükür. İnanmak isteyip de inanamayanlar, görmek isteyip de göremeyenler, bırakmak isteyip de bırakamayanlar yani kendi bilgi hayatlarının arafında yaşayanlar, belirli bir, muayyen bir yolun sonuna gelip de başka bir yolun başlangıcında bir türlü vasıta değişikliğini veya vasıtaya bağlı bir değişikliği rızalarıyla kabûl edemeyenler elbette ki bir bilinmezlik içerisinde, bir büyük tereddüt içerisinde, bir çırpınıs içerisinde kalmanın anormal psikolojisini yaşayacaklardır. Bu, psişik anlamda ölüm korkusudur.

Ölüm korkusu, gaye ittihaz edilmiş, yaratılan yalancı imajlarla reel haline getirilmiş dünyaların birer objesi olmuş ihtiraslardan vazgeçmek, uzaklaşmak olduğu anlaşıldığı için

korkulur. Hayatın bütün manasını ve yaşayışının gayesini ellerinin altında bulunan üç beş oyunun içinde zannedenler için ölüm korkusu müthiştir. Bir çocuğun en büyük realitesi oyunlarıdır. O, oyunlarının bilgisinde, oyunlarının bilgisi içerisinde vardır, manalıdır; oyun oynamayan, oyunlarında yaşamayan bir çocuk, yaşayışının manasını yitirmiş bir çocuktur. Buradan bir netice daha çıkıyor: Ölüm korkusu, hayatının manasını, varoluşunun nedenini idrâk etmemiş kimselerde zuhur eder, zuhur etmiştir.

Ölüm korkusu, önce bir bilgisizliktir. Belki bilgisizlik, kendinden evvel birçok sebepleri de sonuçlayan bir haldir. Fakat unutmayınız ki, kâinatta yalnız değilsiniz. Kâinatta mevcut varlıkların büyük bir kısmı ölümden korkmaz. Çünkü, ölümden korkmayışlarının sebebi vardır. Onlarda hayat anlayışı, canlılık ve süreklilik anlayışı ve bilgisi sizden farklıdır. Maddeye ait bilgi ve öz'e ait bilgi sizden farklıdır. Daha değişik ve daha farklı buutlarda gelişmişlerdir. Canlı, yani bedenli olmakla, bedensiz olmak arasında şüphesiz gelişmiş melekelerinden dolayı büyük bir fark yoktur. Örneğin, onlar için bir durugörü, bir telepati, bir önceden sezme gibi normal sayılabilecek melekeler, sizlerde harikâvî melekelerdir, peygamberane melekelerdir, evliyalara has melekelerdir, ermişlik dediğiniz melekelerdir. Görüyorsunuz ki, verilen bu payeler, nedretlikten doğuyor. Bu da, bu melekelerin kullanılma liyakatini ve sorumluluğunu bilgisiyle beraber şuurlu şekilde taşıyabilecek varlıkların yeryüzünde ne kadar az miktarda olduğunu ispat eder. Mukadderiniz öyledir ki, yeryüzündeki insan, yeryüzüne has bir evolüsyonun zaruretleri içerisinde, şartlandırmaları içerisinde bulunduğu müddetçe, ölüm korkusundan kurtulamayacaktır. Sizin bütün fizik geçmişlerinizi nakşolunmuş vibrasyonların içerisinde en şiddetli ve yaygını, ölüm korkusuyla meydana gelen titreşimlerdir. Fizik yapınızın nesiller boyunca binlerce seneden beri getirmiş olduğu vibrasyonel ipliklerin özellikleri içerisinde büyük yer tutan ölüm ânının, ölüş şeklinin, ölmeden evvelki boşluk duygusunun, hiçlik duygusunun kahredici ezgisi nakşolmuştur. Sizin fizik unsurlarınızın, en küçük, en ince unsurlarınızın

dokuları arasında bunlar vardır. Dünyalı bir kardeşinizin dediği gibi, 'en eski, en köklü imajlar halinde' sizde mevcuttur⁽³⁵⁾. Zaten enkarnasyonunu, dağılmış ve kararmış bir şuurla yeryüzünde devam ettiren bir varlık için, fizikî mirasın sonuçlarına katlanmak, normal bir durumdur. Şüphesiz, 'serbest şuur' halinizde yani beden kontrolünü bıraktıktan sonra, daha ince, seyyal âlemlerin kontrolü içerisinde bulunduğunuz vakit, kendiniz hakkındaki durumunuz, serbest şuur durumunuz, ölüm denen vakanın ne olduğunu iyi bilir, nasıl hareket edileceğini anlamıştır. O zaman bir mesele yok. Bütün zorluk, daralmış ve kararmış bir şuurla, ve zaten kendi dokuları içerisinde bu tip imajları taşıyan bir kütleyi kontrol altına aldığı zaman ortaya çıkıyor. Daha birçok bakımlardan sebepleri tespit edilebilecek olan ölüm korkusunun dünya varlığı için bir icap olduğunu belirtiriz. Yeryüzünde hiçbir varlık, ne kadar inkişaf ederse etsin, ölüm korkusundan kurtulamaz. Bunun sebeplerini yukarıda izah ettik.

Bilen, âkil insan, hikmet sahibi olmaya cehdeden insan ne yapar? O, sabır ve metanetle hayatı sürdürür. Ve ayrılık ânı geldiği zaman ve sadece işte o zaman tek başına, yalnız kendinin olduğunu kavrar ve yegâne gücünün meknuz ve sonradan elde etmiş olduğu bilgisinden mütevellit imanı olduğunu anlar. İşte bu iman ve metanet, bu geçitten geçmesini temin etmek için en elverişli vasıta olacaktır. Ölümden korkmayınız diyemeyiz. Ölümden korkacaksınız. Zaruretleri vardır. Hatta o bir tekâmül vetiresidir. Fakat ölüm korkusuna karşı metin ve âtiniz için kuvvetli ve imanlı olun deriz. Bunu da ancak şahsî cehdiniz, araştırmanız, tecrübeniz, görgünüz vasıtasıyla temin edebileceksiniz. Bugünlük bu kadar.

Celse - 21... 31-3-1972... Cilt - 7

P: Sorularınız varsa, sorunuz.

S: Geçen celsede tafsilen bildirdiğiniz, ölüm korkusu hakkında ilâve edecek malûmat var mıdır?

P: Ölüm korkusunun, yanlış bir yetiştirilme sonucu meydana gelmiş olduğunu bildirmiştik. Bu, beşerî zaviyeden böyledir. Hangi türlü şartlara tâbi iseniz, o şartların sonuçlarıy-

la karşılaşmak mukadderdir. Bu, bir bilgidir. İnsanın biribirini yetiştirmesi sırasında, kendilerine öğretmiş oldukları hakikatlerin muktedir olduğu kudret nispetinde bir ruhî formasyon teşekkül eder. Yani, ruhî formasyondan maksat, bedene bağlı ruhî varlığın genel şuur kitlesidir. Şuur kitlesindeki yapı elemanları, bu elemanların biribiriyle olan intisakı ve nispetleri, şuur kitlesinin fonksiyonu üzerinde çok önemli rol oynar. İşte sizin 'terbiye' dediğiniz faaliyetin maksadı, şuur kitlesini hâsıl eden elemanların en iyisinin seçilmesi demektir. Şu halde, şimdiki ve daha evvelki sözlerimize istinaden diyebiliriz ki, ölüm korkusu, şuur kitlesini meydana getiren elemanların vasfıyla çok yakından alâkalıdır. Bu vasıflar muhtelif kanallardan kendilerine gelen müessiriyetler altında gelişir, yerleşir ve daha mükemmel bir hal alır. Bunların aksi varit olduğu zaman, sadece ölüm korkusu değil, birçok korkular, birçok hatalı fonksiyonlar, zaaflar, sürçmeler, çöküntüler meydana gelebilir. Ölüm korkusunu bertaraf etmenin, üç tekâmül seviyesine göre üç hal çaresi vardır:

1 — Tekâmül seviyesi müptedi, az gelişmiş olanlarda, korku, esas saik'tir. Bu korku, içgüdüsel bir korku olduğu için, bir nevi miras yoluyla gelmiş bulunan bir korku olduğu için, önlenmesi, çare-i halli en zor olanıdır. Zira, bu iptidaî korkunun temellerinde, varlığın kendi safhasına dahil en kaba tecrübelerinin en derin izleri bulunur. Zira, korku; heyecan ve duygu olarak en iptidaî bir şuur seviyesidir. Fakat onun ulaşmış olduğu mesafe, epey derin bir mesafedir. Fakat, varlığın göstermiş olduğu tekâmül seviyeleri içerisinde, renk değiştirir. Şimdi, iptidaî varlığın, az gelişmiş varlığın korkusu ile, normal varlığın, orta derecede gelişmiş [varlığın], meselâ sizlerin korkunuz arasında fark vardır. Fakat, heyecan ve duygu bakımından her ne kadar ulvîleşmiş olursa da olsun, yüceltilmiş olursa da olsun, kök ve yapı itibarıyla beşer ırkının ilk iptidaî tecrübelerinden kalan izleri-içgüdülerini taşımaktasınız. Bir iptidaî [varlık] için ölüm korkusuna tutulmak veya tutulmamak, bir mesele değildir, çünkü o, daima korku içerisinde. Buna sebep; kendisi ve ortamı hakkında yeteri kadar, mücadelesini sürdürebilecek kadar bilgiye sahip

olamayışındandır. Demek ki, en iptidaî safhada, ölüm korkusunun bertaraf edilebilmesi için, kendisi ve muhiti hakkında korkuyu bertaraf edecek nitelikte bir bilginin teşekkülü gerekiyor.

2 — Orta seviyeli ruhî tekâmülü haiz bir varlığın ölüm korkusu, artık, kendini ve muhitini hiç bilmemekten değil[dir, fakat bu safhada;] muhitinin ve kendinin iktisap etmiş olduğu kıymet ve ihtiraslardan, değerlerden yoksun olmak, ayrılmak endişesi, mahrumiyet duygusu korkuyu nitelendirmektedir. Bu nitelendirmede önemli vazifeyi icra eden husus, varlığın her şey hakkında müdrîk ve köklü bir bilgiye sahip olamayışdır. Yani, değer vermiş olduğu sistemlerin izdüşüm olarak madde kâinatında nereye isabet ettiği[ni], hangi vasıfları intisap etmiş olduğunu bilemeyişindendir. Biriktirilmiş olan kıymetler, hangi perspektif içinde kıymettir? İktisap edilmiş olan fikirler ve bilgiler, hangi buut içerisinde realiteyi ya da hakikati ifade etmişlerdir? Bunlara kesin cevabı veremeyeceği için korkar. Ölüm yokluk mudur? Yoksa, gerçek varlığın başlangıcı mıdır? Bunu bilemediği için korkar. Hayatı yürütmek ve hayatı kazanmak, şahsî emeğin, şahsî gücün, şahsî zekânın bir mahsulü müdür?

3 — Yüksek seviyeli bir varlık için, ölüm korkusu, diğer kademelerdeki korkunun çok değişik bir safhasıdır. Her varlık bedenine olan bağıllığını haklı olarak sürdürmek ister. Bildiğiniz gibi, beden, ruhî varlığın maddî vasatlar içerisinde yapacağı tecrübeler ve geçireceği imtihanlar [için], kendisi için en iyi vasıtaadır. Bu vasıtanın sağlam, noksansız ve sıhhatte olması gerekir. Bu bakımdan, bedenın muhafazası ve bedenın mümkün olduğu kadar çok fazla istifade temin etmesine gayret gösterilir. Fakat, bir yüksek seviyeli varlığın ölüm korkusu, kendi vicdanında teşekkül etmiş olan ağırlığın zulmetinden değil, kendi şuurunda teşekkül etmiş olan hizmet ve vazife bilgisinin tamamlanıp tamamlanmamasından ileri gelir. Birincisinde ve ikincisinde, yani [irade serbestliği] sahası dörtte üç oranında kendisine verilmemişken; üçüncü safhada irade serbestliği sahası dörtte üç oranında kendisine verilmiş olan varlığın elbette ki hareket serbestisi daha

fazla ve buna mukabil mesul olarak deruhte ettiği fiillerin neticelerine katlanmak ve onları takip etmek de gene ona aittir. Bir yüksek kumandanın, harp esnasında, cephe gerisinde ve karargâhının içerisinde mahfuz bulunan odasında harbi idare etmesi ve çektiği heyecan ve hatta duyduğu korku, cephenin ön saflarında silah boşaltan varlığın duyduğu reel korkuya benzer mi? Elbet benzemez. İkincinin yani cephenin önünde olanın duyduğu korku, en reel olan cana can korkusudur. Fakat kumandanın korkusu, bütün bir ordunun ve omuzuna yüklenmiş olan bütün bir sorumluluğun hakkıyla ve tedbiriyle yerine getirilip getirilememesinin endişeleriyle dolu bir korkudur. Orada hayatın bir önemi yok, aksiyonun bir önemi vardır. Bu da korkudur (⁸⁶).

O halde, bir müddetten beri mütalaa edilmesini istediğiniz ölüm korkusunun mümkün olan derecede enine boyuna mütalaasını yapmaya çalıştık. Ölüm korkusunu yenmenin [şartları] : a — kendisi ve muhiti hakkında bilginin artmasıyla,.. b — tekâmül seviyesinin, birincideki şartın zarurî neticesi olarak, yükselmesi sonucu varlığın ruh ve beden ilişkilerindeki seyyaliyetin ortaya çıkmasıyla,.. c — ikinci şıktaki durumun zarurî bir neticesi olarak, vicdan ve şuur kitleindeki parlak müktesebatın artışı; şuurluluğun, insanca sorumluluğun su kabarcıkları gibi satha bol miktarda çıkmasıyla [ölüm korkusu] giderilebilir... Bunlar, hayatlar boyu geçirilmesi gerekli olan tecrübe ve imtihanların bir sonucu olacaktır. Tamamen fiilî, tamamen tatbikî bir bilgidir. Bu kadar.

Şimdi dinleyiniz: Bir varlık, madde kâinatına intikal ettiği zaman, Üç-Bilgi'si ile intikal eder. Üç-Bilgi'sinin ona kazandırmış olduğu yüksek hamule, veya siz buna potansiyel dersiniz, varlığın bu kaba âlem içerisindeki faaliyetinde en büyük yardımcısıdır. Sizin en büyük yardımcınız, bizzat kendiniz, kendi yüksek benliğinizdir. Kendiniz ve kendi yüksek benliğiniz, aynı şey değildir. 'Kendiniz'den maksat, şu anda zamanınızı ve mekânınızı tayin eden idrâkiniz ve şuurunuzla olan sizsiniz. Yüksek benliğiniz ise, şu andaki zaman ve mekânın dışında müteal bir zaman ve mekânın süreçlerine

tâbi olarak faaliyette bulunan bir varlıktır. O varlığın kudreti, şu andaki beyin vasıtanızla anlaşılması güç olan bir kudrettir.

Demek ki insan, iki insan'dır: a — Bedendeki siz.. b — Bedende olmayan siz.. Bir eldivenden farksız olan beden, içinde bulunan parmakların faaliyeti nispetinde canlı gözüktür. Fakat parmakların sahibi ise bedenden müstakildir. Sizin parmaklarınız, beyin vasıtası ile hareket eder. Yani beden, yüksek varlığınız vasıtasıyla kaimdir. Amma siz, yüksek varlığınızdan bihaber ve sadece eldiven olarak mevcut olduğunuzu bir icap olarak kabûl etmişsinizdir.

Şu söylediklerimizi birçok yerde, birçok kereler işittiniz ve okudunuz, amma hâlâ yüksek benliğiniz ile bedensel benliğiniz arasındaki tefriki yapamazsınız. Ve hiç bir zaman hatırıma yüksek benliğinizden istimdatta bulunmak gelmez. Ve size en büyük yardımcının, yüksek benliğiniz olduğunu da bilmezsiniz. Yani siz, sizin dostunuzsunuz. Çok sıkıntılı bir havanız var. Celseyi tatil ediyoruz. Aynı mevzua haftaya devam edeceğiz. Bu mevzu yeni bir görüşün girişi mahiyetindedir.

Celse - 22... 21-4-1972... Cilt - 7

P: Konuşun.

S: Geçen celsede bedensel benlik ile yüksek benlik arasındaki ilişkiden bahsetmiştiniz. Bu konuda daha fazla bilgi verir misiniz?

P: Yüksek benliğiniz, hakikî varlığınızdır. Yüksek benlik, çok şümüllü bir varlık olmak hasebiyle, vasıflarının ve güçlerinin ancak bir kısmı[yla] kaba maddeye tesir etmiş olarak bir insan tarzında, bir bedenli varlık tarzında tezahür edebilir. Bu, 360 derecelik bir şuur alanının ancak 25-30 derecelik dilimine tekabül eder. Böylece bütün kuvvet ve kudretiyle yüksek benliğiniz, kâinatın seyyal maddeleri içerisinde yüksek melekeleriyle beraber mevcudiyetini sürdürür. Fakat bedene bağlanmış yüksek benliğin bu kısmı, kendinden [yüksek benlikten] öyle bir şahsiyet ayırımı içinde bulunur ki, bu ayrılmış şahsiyet, asıl bağlı bulunduğu şahsiyetten bihaber kalır. O zaman sanki varlık, ikiye ayrılmış gibidir. Bir bedendeki, bir de onun dışındaki.

Yüksek benliğiniz bir kâinat varlığıdır, halbuki bedenli siz, bir dünya varlııısınız. Yüksek benliğiniz bir kâinat varlığı olmakla büyük hareket serbestiyetine sahiptir, dünya varlığı olarak siz, hareket serbestiyeti olarak mahdud bir hürriyete sahipsiniz. Yüksek benliğiniz hür düşünceye, hür vicdana ve buna paralel olarak öz-bilgiye sahip bir varlıktır, halbuki sizin yeryüzündeki durumunuz malûm.

Bir kimse, bedenli varlık, daima kendi yüksek benliğinin kontrolü altındadır; amma, bu kontrolün nasıl, hangi şartlarda ve nereden yapıldığını hiç bilemez. Mamafih, insanlığınızın bugünkü seviyesinde [insanlık], gayrişuur olarak ifade ettiğiniz özel bir halin, derin bir ruhiyatın; insanın fizikî ve psişik bütün fonksiyonlarına müessir olduğunu keşfetmiştir. Şimdiki halde bu gayrişuuri vasıtayı; yüksek benliğinizin irtibat noktası, gidiş noktası olarak kabûl edebilirsiniz.

Evrensel bir şartlandırma içinde bulunan yüksek benlik, bir nevi öz-bilgidir. Öyle bir öz-bilgi ki, kendi varlığı hakkındaki bütün sebep-netice zincirlerine vâkıf, ve aynı zamanda kâinatın bütün kanun ve icaplarına mutî. Bu iki husus, onun madde hakkındaki bilgisinin, madde üzerindeki müessiriyet kudretinin inkişafına ait bulunan melekelerinin gelişmesini temin etmek için, enkarne olmasına mâni teşkil etmez. Demek ki, yüksek benliğiniz, sadece kendisine has bazı tecrübeleri edinmek, sentezleri yapmak için bedenlenmiyor. O, bedeni teşkil eden maddesel kütleinin de tekâmülünü temin etmek için enkarne olmuştur. Böylece, maddî sistemleri yönetmenin egzersizlerini yapmaktadır; bu noktaya dikkatinizi çekeriz: Yüksek benliğin bu derecede şümûllü, derin, parlak öz-bilgiye sahip olmuş olmasına rağmen, bir beden mahpesi içerisinde birtakım talim ve terbiyeye muhtaç halde bulunmasının paradoksuna cevap bulur[sunuz].

Tekrar ediyoruz ki, varlık, yani yüksek varlığınız, beden içerisinde sadece tecrübesini yapmakla kalmıyor, belki daha ziyade maddenin tekâmülünü temin ediyor. Ve özellikle madde sistemlerinin idaresini öğreniyor. Ve işte, [o] derecede madde sistemini idare ediyor ve ona öyle bir seyyaliyet temin ediyor ki, yeryüzündeki bir varlık, meselâ insan varlığı,

bu seyyaliyetin, bu inceliğin, nezahetin belirtisi olarak; zeki-ce, şuurluca, duyguluca hareketler etmeye başlıyor. Bunlar, yüksek madde organizasyonunun gitgide salâbet kazanması, gitgide yüksek seviyeli madde toplulukları haline gelmesinden ötürüdür.

İnsan bedenini teşkil eden madde sistemi şuurlandırılıyor. Beyin, bir şuurlandırılmış sistemdir. Vücut içerisinde ruh yoktur. Vücut, yüksek ben'inizin bir yüksek şuai altında neşvünema bulmakta, gelişmekte ve şuurlanma yolunda olan bir madde sistemidir. O derecede inkişaf göstermektedir ki, bugün insan, kendinden başka herhangi bir şeyin realiteye malik olmadığını savunmaktadır. Yüksek ben'ler için bu, maddeyi yönetmek ve maddeyi inkişaf ettirmek bakımından elde edilmiş olan epey yüksek bir realitedir. Büyük bir başarı sayılabilir.

Demek oluyor ki, bir insan, önce, şuurlanma yolunda olan, kendinde yani maddede meknuz bulunan geliştirilmiş fonksiyonların bir neticesidir. Et, kemik vs.'den müteşekkil bu organik yapı, kendi çeperleri ve kendi dokuları içerisinde birçok yetenekleri muhafaza etmektedir. Bu yeteneklerin geliştirilmesi için, yüksek bir enerjiye muhtaçtır. Bu enerjiyi ona, enerjiyi bizatihi malik ve istihsal eden bir varlık verebilir. Kâinattaki hiyerarşik sisteme göre, bunu, bir ruhî varlık yapabildiği gibi, daha geri seviyelerde, sizdeki gibi bir yüksek benlik tarzında değil, bir umumî organizasyon [Grup Ruh Organizasyonu] tarzında da meydana getirmek kabildir. Meselâ, bitkilerin ve hayvanların tekâmülünde böyle organizasyonlar hâkimdir.

İnsanın bu müşekkel (edinmiş olduğu form) halini ona temin eden yüksek benliği midir, yoksa organik yapının milyarlarca seneden beri elde etmiş olduğu melekelerinin bir sonucu mudur? Evet., müşekkel hal, yani formasyonu, organik yapının milyarlarca seneden beri biriktirmiş olduğu melekelerinin bir sonucudur. Kafa gövdenin üstünde, bacaklar gövdenin altında. Kolların, gözlerin, kulakların yeri, iç organların sıralanışı; organik yapının kendi melekelerinin kâinat ahengine uygun olarak meydana getirmiş olduğu bir sistemdir. Bu noktaya da iyi dikkat ediniz.

Bu sistemden istifade edecek olan yüksek benlik, ayrıca, maddeye, kendine göre bir stil vermeye çalışmaz. Müşekkel halini elde etmiş olan organizma, organik yapı ancak melekelerini inkişaf ettirdiği sürece daha müessir bir şekilde vasıtalık etmeye amadedir. Öyleyse, yüksek benliğin öncelikle yerine getirmesi icap eden husus, organizmanın melekelelerini geliştirmektir. Bu da ancak, yüksek benliğin organizmaya ayrı bir şahsiyet kazanmışçasına bağlanmasından meydana gelen bir tecrübe bütünü ile, bir hayat ile olur. «Burnuna üflenen nefes» (37), yüksek benliğin organizmaya verdiği enerjidir. Yüksek benlik, Tanrı'nın, Kaadir-i Mutlak olan ve her yerde mevcut olan Tanrı'nın bir tohumudur. Bu tohum, tıpkı Tanrısal Enerji'ye benzeyen enerjiyi havâdir. Diriltebilir, ihya edebilir. Yeniden kurabilir, yeniden çözebilir.

Şimdi... maddî kâinatınızın her safhasında mevcut olan bütün varlıkların, fizik varlıkların bünye teşekkülâtı, kendi ortamlarının içerisinde geçirmiş oldukları milyarlarca senelik tecrübenin sonunda hâsıl olan yeteneklerin bir muhassalası, bir şekli-i umumîsidir. Ve yüksek benlik, bütün bu varlıkları inkişaf ettirmekle sorumlu ve vazifelidir. Kendinde meknuz Tanrılık Tohumu, bu Ulvî Enerji[siyle]; her mekân-da her varlık sistemini, fizikî varlık sistemini geliştirebilecek kudrettedir.

En kabasından en seyyaline kadar bütün maddî âlemlerde yüksek benlikler saçak saçak, sicim sicim mevcuttur. Ateşteki varlıktan, havadaki varlıktan, topraktaki varlıktan sudaki varlığa kadar; esirî varlıktan, en kaba, en geri, atom-altı dediğiniz varlığa kadar her yerde ödevi, madde âleminin inkişafına ve onların da şuurulanmasına çalışmaktır.

Her şuurlanan madde, buut değiştirir. Astral âleminizin kaba kaynağı, fizik âlemdir. Fizik âlemin en seyyal noktası, astral âlemin en kaba noktasıdır. Ve oradan oraya yapılacak olan transfer, yüksek benliğin en sevinç verici vazifelerinden biridir. Çünkü astral madde, canlı maddedir. Yani şuurlu maddedir. Haftaya devam edelim. Bugünlük bu kadar.

Celse - 23... 28-4-1972... Cilt - 7

P: Sorularınız var mı?

S: Efendim, konu yenidir, henüz detaylı olarak inceleyemedik. Konuyu da dağıtmamak maksadıyla, sizin devamınızı istirham ediyoruz. Esasen gelecek hafta devam edeceğimizi buyurmuştunuz.

P: Pekâlâ. Yüksek benliğin beden üzerindeki hakimiyetinin teşekkül mekanizması, yukarıdan aşağıya doğru bir nazar atfedilerek mütalaa edilirse, başlıca üç ana husus dikkate çarpar: 1 — Beden varlığını sevk ve idare eden yüksek benlik. 2 — Sevk ve idarede, kısaca süje ile obje arasındaki bütün dolgu maddeleri, yani ara vasıtalar. 3 — Objenin, yani bedenin tümüyle kendisi.

Yüksek benlik hakkındaki uzun sürelerden beri vermiş olduğumuz bilgi carî olduğundan, yeni bir malûmata muhtaç değilsiniz. Dolgu maddesi olarak, yani ara madde, bir nevi plastik madde olarak neler mütalaa edilmelidir? Bunlara ait, psişik araştırmalarda bulunmuş olan muhtelif zevatın, ayrıca yarı dinî, yarı felsefî pek çok bilgin'in, muhtelif sahaları ve safhaları izah eden öğretileri vardır. Sizin perispri, ötekilerin falan veya filan türlü beden ismini verdikleri dolgu maddeleri, yani ara vasıtalar, yüksek benlik ile beden arasındaki müessir maddeleri, tesirleri, sebep ve sonuç yansımalarını taşır. Bizim daha ziyade size ifade etmek istediğimiz husus, bugün için, ara maddenin sebep ve sonuç yansımalarını nasıl ifade ettiğidir. Sebep ve sonuç yansımaları nedir?

Daha evvelki mülâkatlarımızda ifade ettiğimiz gibi, hatırlarsanız, bir tesir menşeinden ayrıldıktan sonra gayesine ulaşır, ve bir eko, bir yansıma olarak tekrar menşesine rücu eder, demiştik. Ve böylece menşenin sahibi, burada sözkonusu olan yüksek benlik, bu yansıma sistemiyle objesi veyahut konusu [yani bedeni] hakkında en geniş ve en derin malûmatı elde etmiş ve bu sistem sayesinde de onu kendi sevk ve idaresi altına almıştır. Ruhunuz, bedeninizi sevk ve idarede, sebep ve netice yansıması sistemine göre hareket eder.

Sebep ve netice, önce, bir kâinat kanunudur; belirlidir, muayyendir yani,.. ve rastgelelikle, tesadüfle, karşılaşma ile alâkası yoktur. Şu noktayı tefrik etmeniz lâzımdır ki, bir se-

bebin hâsıl edeceği netice, bir tane değildir. Çünkü, sebebin ulaştığı gaye'den geriye dönüşü sebebin potansiyeline bağlı olmakla beraber; [bu dönüşte] bu potansiyelin gaye'den itibaren geriye akseden kısmının da [yani] gaye'nin de en azından % 50 denecek nispette dahli vardır.

Misal verelim: Kuvvetleri birbirine eşit iki kol, bir topu fırlatsa, 20 defa dahi fırlatmış olsanız, meselâ saatte 15 km. hız alacak bir hızda, kuvvette fırlatılmış olsa, bunun bir maniaya çarptıktan sonra geriye dönme hızı ne kadardır? En basit olarak, çarpan topun çarptığı yüzey ile alâkalı bir geri dönüş hızı vardır. Eğer çarpılan satıh, yüzey, gerilmiş bir bez ise top gömülür ve hemen hemen satıhtan 1 m. geriye sıçrar; çünkü, satıhta bir yaylanma hassası vardır. O satıh daha sert olabilir. Geriye dönüş mesafesi artabilir. Kısaca; etki'nin tepki halinde tekrar kendine rücuu, konunun [veya] ulaşılan gaye'nin şartlarına da bağlıdır.

Sizin yüksek benliğiniz, bedeninize mütemadiyen uyaranlar yollar. Bu uyaranlar, bir eko sistemi ile, tekrar kendi yüksek ekranında teşekkül eder. Fakat bu teşekkül eden husus, yollanılmış olan enerjinin aynı ile bir enerji tarzında değildir. Obje vasıtası ile yani beden vasıtası ile enerji, massedilmiştir. Bundan dolayı, beden yapısının mütekâmil oluşu, yüksek benliğin beden üzerindeki hakimiyetinin artışına sebep olur. Beden üzerindeki hakimiyetin artışı ise, hem yüksek varlık [yani yüksek] benlik tarafından, hem de beden tarafından çok mükemmel hassaların, tatbikatların yapılmasına medar olur.

Kaba bir bedendeki hakimiyet ile ince bir beden[deki] hakimiyet arasında çok fark vardır. Ve siz, kaba bir bedende, aynı zamanda kaba bir ruhî fonksiyon görürsünüz. Zira, o beden yüksek benliği, ancak, [bedene] göndermiş olduğu tesirlerin belki de pek az bir kısmını tezahür ettirebilmektedir. Tıpkı, topu atıp da, kendisine ulaşmadan, topun yerde kaldığını gören bir kimse gibi..

İşte, ara vasıta, burada birinci plânda, büyük bir rol oynar. Yüksek benlikten bedene kadar geçebilmek için, gittikçe kabalaşmakta olan bir seyyal denizden geçmek, gitgide ke-

sifleşen bir muhiti aşmak lâzımdır. Bu, âdeta, en kaba misaliyle, bir kabın içerisine dökülmüş muhtelif kesafetteki sıvılara benzer. En ağır olanları en dipte, en hafif olanları gitgide en yukardadır. Ağır yağlar, daha hafif yağlar, sular, zeytinyağları, sirkeler vb., vb.. Dünyevî ölçülerinize ve realitelerinize göre, bilebildiğiniz nispetlerde bir sıralama yaparsanız, nihayet en üstteki sıvının da; en üst tabakalarında meydana gelen buharlaşma vasıtasıyla, daha seyyal olarak bir hava eflüvü içerisine intikal ettiğini de farkedersiniz. Böyle bir kabın tepesinden aşağıya bırakılan bir saçma tanesi, şüphesiz, kesafetin verdiği sürtünme ve karşı koymaya paralel olarak, ince, seyyal olan maddeler arasından daha kolay, gittikçe kaba olanların arasından daha zor geçmek suretiyle nihayet kabın dibine kadar ulaşır. Ve dönüş de bunun tersi olarak vuku bulur. Bu, kendi sisteminizde rahatlıkla müşahade edebileceğiniz bir husustur.

Sebeup ve netice yansıması prensibine göre, içinde bulunduğunuz dünya şartları, ve dünyanın bağlı bulunduğu seyyal âlemler, önce sizin bu ara vasıtanızın mahiyetini tayin etmektedir. Dünya küresi ve dünya küresine bağlı olarak onunla beraber ve hatta ondan da evvel teşekkül etmiş olan, sizlerin tabirinizle astral küre de, astral âlemin oldukça kesif maddelerinden yapılmış bir astral küredir. Bu, tamamiyle, dünya maddesinin mükemmelliği ile alâkalı, onunla paralel olan bir husustur.

Demek ki, yapı itibariyle, vibrasyonel karakteri itibariyle dünyanın bugünkü şartlarından daha mükemmel şartlara sahip olan kürelerin astral modelleri de daha seyyal, daha mükemmeldir. Binaenaleyh, o muhitlerde bulunan bir varlığın bedenine olan hakimiyeti, sizinkine nazaran çok daha mükemmeldir. Çünkü, hem [bedeninin] maddesini almış olduğu kendi küresi tekâmül bakımından inkişaf etmiş bir madî topluluk, hem astral benzerinin maddesi inkişaf etmiş bir astral madde, bütün bunlara paralel olarak da madde üzerindeki hakimiyeti çok daha fazla ziyadeleşmiş bulunan bir yüksek benlik.. Halbuki yeryüzü insanına, kendi organizmasının şu andaki kanserli halinden bir türlü öteye gidemeyen bu va-

sıfları içerisinde[ki yeryüzü insanına] hem dünyanın geri kalmışlığı, hem astral eşinin geri kalmışlığı [sekte vurmakta], meselâ sizlerden herhangi birinizin yüksek benliğinin beden üzerindeki hakimiyetine, mükemmel hakimiyetine sekte vurmuş olmaktadır. Bu noktaların iyi mütalaa edilmesini istiyoruz.

Neden yeryüzünde insanlık realitesi geridir? Sebebin birincisi: Dünya maddesinin tekâmül etmemiş olmasıdır. Böyle oluşu[ndan] organik maddenin mütekâmil olmamasına, bundan [ise], insan bedeninin genel yapı olarak tekâmül etmemiş olmasına ulaşırız. Bu hal, [varlığın] yüksek benliğinden sebep-netice yankılanmasına müsait olmayan bir haldir. Dolayısıyla, dünya maddesinin gelişmemişliği, astral maddenin, astral ikizinin de gelişmemişliğine, dolayısıyla ona bağlı olarak diğer seyyal madde topluluklarının da gelişmemişliğine sebep olmaktadır. Ve yüksek benlik, bunların arasından nüfuz etmek suretiyle bedene kadar ulaşırken çok büyük kayıplar vermektedir. Ve bu yüzden, meselâ, moral sahada sizler şeriate, sizler otomatizmaya, sizler geri safhalı hayata çok daha mütemâyil ve bağlı bulunmaktasınız. Çünkü şüurluluk, yüksek benlikten gelen büyük empülsleri ifade etmektir. Bunların ifade edilmesi mümkün değildir. Zira ifade vasıtaları zayıftır.

O halde tekâmül nedir? Bu mekanizma içerisinde tekâmülü mütalaa ettiğimiz zaman, diyebiliriz ki, tekâmül; sebep-netice yankılanmasının gitgide yükselmesidir. Yani, yüksek benlikten, maddesel bir yapı olan vücuda gelecek olan her empülsün, her uyarının; aslına en uygun tarzda, en az kayba uğramış olarak gelmesi ve gene en az kayba uğramış olarak dönmesi demektir. Bu, yüksek benliğin madde içerisindeki görünümüdür. Yüksek benlik, madde içerisinde ne derecede melekelerini geliştirmiş olarak tezahür ederse, siz [o derecede] mütekâmil bir varlıksınız demektir.

Bunun için, yeryüzündeki insanın vazifesi; mümkün olduğu kadar organizmasını en iyi şartlar dahilinde kullanmak, her türlü otomatizmaya karşı bir uğraşı içerisine düşmek ve yüksek benliğinden gelen empülsü, vicdan mekanizmasıyla almaktır, almaya çalışmaktır. Şimdilik bu kadar, haftaya konumuza devam ederiz.

Medyom: Evet.. Şimdi bir araştırma yapacağım.

P: Pekâlâ, bunca yalvarmalar ve ricaların sonunda, örtülü kalan bu hacet kapısı aralandı. Fakat ne yüzle soru sormak istersiniz? Fakat ne yüzle görüşümüze başvurmak istersiniz? Sizlerin alınınızın teri ile kazanmış olduğunuz kazançlarınız var ya, işte onlar yüz defa hacet kapısı çalmaktan daha mübarektir. Denilmişti ki, denmişti ki, burası, her çalışınızda açılacak kapı değildir. Bunu niçin unutuyorsunuz? Bizim sizinle söyleyecek bir şeyimiz yoktur. Eğer istiyorsanız, kendi içinize dönünüz. Orada söyleyecek birini bulmanız kabildir.

Medyomunuzun bu kanaldan olan medyomluğu bitmiştir. Bizimle olan irtibatı baki kalmakla beraber, size şimdilik ale-nî bir bilgi verecek durumda değiliz. Niçin bu kadar ısrar ediyorsunuz? Siz, elindeki kıymetleri sandıklara saklayan kişiler gibisiniz. Fakat bizimle olan irtibatınız bitmiş olmakla beraber, başka irtibatlar kuramazsınız denilemez. Deneyiniz, deneyiniz muvaffak olursunuz, biz size tercih sebebi yaptık. Ödevimizi ikmal ettik. Artık, Sadıklar olarak bizi meşgul etmeyiniz. Daha doğrusu kendinizi yeni durumlara doğru götürecektir. pratiklere veriniz.

Geleceğinizle ilgili bilgilerin etrafınıza yayılması için lüzumlu araştırmaları yapınız. Bu hitama erişin sebebi, sizin ruhî kapasitenizle ilgili en son haddi zorlamamızdır. Sizlerle dolaylı olarak alâka halinde bulunmamız devam edecektir. Topluluğunuzun avra ötesi daha önceki organizasyonunu biz kurmuştuk. Organizasyon hâlâ devam ettiği için sizleri gayrişuur plânlarınızdan etkilemekte devam edeceğiz. Şimdi, topluluğunuzun sevk ve idaresinde rol alan arkadaşlarınız etrafında tam bir birlik kurmaya bakınız. Ümid ediyoruz ki, medyomunuz kanalından, size başka bir Plân vasıtasıyla, ihtiyaçlarınızın cevaplarını alabileceğiniz bilgi ve müşahedeler verilebilecektir. Bu bakımdan, ihtiyaçlarınızın tespitini yapmakla işe koyulunuz. Bunu yaparken de, teferruatlı bir ihtiyaç listesinden ziyade, çokluğu birliğe irca ederek, derli toplu geniş hedefler tespit ediniz. Bu hedefleri aydınlatacak olan

sorularınız olacaktır. Bu çalışmanızı, ne vakit en samimî, en makul ve en arzulu şekilde yaparsanız, umarız ki cevap verilmekte gecikilmez. Evet. Bir sualiniz var mı?

S: Muhterem Plânınız ile irtibat kurduğumuz için çok memnun ve müteşekkir olduğumuzu arzederiz. Fakat bizimle olan direkt irtibatınızın artık temelli olarak bittiğini beyan etmenize üzüldük. Ben şahsen de gayret ettiğim halde, yeni medyom arkadaşlarla celse kurmak imkânını elde edemedim. Mümkün olsaydı, bazı arkadaşlarımızın yetişmelerini temin edecektik. Bu durumda, Cemiyetimize medyom sevkî ve celse kurulması için Yukarı'nın imkân ve izin vermesinin nedenleri soru olarak aklıma geliyor.

P: [Varlığın] tekâmülünün gereği olan ruhî ihtiyaclar, tezahür bakımından çok çeşitlidir. Bunlar hemen hemen görünüş itibariyle her varlıkta belirli tezahür şeklinde ise de; Dünya okulu'nun içtimâî bünyesine ait tekâmül ihtiyacları, iki elin parmakları kadardır. Biraz eksik, biraz fazla. Sizin toplumunuz, her haldeki bazı ihtiyacların baskısı altından çıkmıştır. Şimdiki halde bir büyük terkin ve hazım devresinin tam ortasında bulunuyorsunuz. Size diğer vazife gruplarının teşviki ve imkân tanımları ile iştirak edecek olan medyomların ortaya koyacakları sonuç, tatminkâr olmaz. Lise öğrenimini bitiren bir kimseye ilkökul müfredatını anlatmanın ne faydası vardır? Bu, şu demektir: Sizler şunca zamandan beri eğitilmekte, bir öğretimin inisiyasyonu içinden geçip, size uygun olan sonuca doğru yaklaşmaktasınız. Dolayısıyla sizin bütün psişik tezahürlerin mana ve gayesi olan, bahanesi olan sonucu görmüş ve [ona] dokunmak üzere olmanız yeter bir sebeptir. Onlar için şu da var ki, hiçbir medyomluk tezahürünün olamayacağı, olmaması icap ettiği tarzında bir fikrimiz yoktur. Bir peşin kanaat yoktur. Mukarrer akibet yoktur. Arayınız, deneyiniz, çalışınız. Amalinizle ilgili netice istihsal olunmayabilir, amma bu size göre bir kıymet ifade eder. Halbuki rehberleriniz sizlere gerekli olan bilgiyi daha iyi takdir edebilecek bir irtifada bulunurlar. Bunun için, lâzım olanın tebellür etmesi, tezahür etmesi için birtakım tedbiri de elden bırakmazlar. Mamafih, biz sizinle olan direkt

temasımızı sürdürmeyeceğiz, fakat endirekt olarak hepinizle alâkalıyız? Ve yine başta da belirttiğimiz gibi, medyomunuz sizlerin takdir ve tensip ettiği yeni çalışma amaçlarını, gayelerini tatmin edecek şekilde cevaplandırabilecek bir ruhî irtibatı, bir diğer Plân'ı celbedebilir. O da her hafta muntazaman gerektiği süre miktarınca bu celp işini kendine hazırlasın. İnşallah hakkınızda hayırlı olur. Hepiniz bir ruh olarak bizdesiniz. Biz de sizdeyiz. Ayrılıklardan şikâyet etmenin cahillik olduğunu unutmayınız. Medyomunuzun birçok ifadeleri arasında biz gene varız, bunu bilirsiniz.. Bu grup olarak her hafta araştırmanızı yapınız. Ruhî Evren'in değişik fazlarında dolaşmaya çalışınız. Bakalım neler göreceksiniz. Yolumuz açık olsun...

D İ P N O T L A R

- (1) Bkz: Cilt-6... Celse-13'ün sonundaki kısım.
- (2) Bkz: Cilt-1... Celse-6.
- (3) Tufan olayları ve ayrıca yeni kıta ve karaların düzenlenmeleri yeryüzünde defaatle olagelmıştır.
- (4) Bkz: Ruhsal Mesajlar-1... Sf-44
- (5) Tevrat, İşaya, Bap-1/10-18, 1/23: «Ey Sodom hakimleri, Rabbin sözünü dinleyin; ey Gomorra kavmu, Allahınızın şeriatine kulak verin. Rab diyor: Kurbanlarınız çok olmuş, bane ne? Koçlardan yakılan takdimelere, ve besili hayvanların yağına doydum; ve boğaların, kuzuların, ve ergeçlerin kanından hoşlanmam. Önümde görünmeğe geldiğiniz zaman elinizden bunu kim istedi de, avlularıma ayak basıyorsunuz. Artık boş takdime getirmeyin; buhur bana mekrub şeydir; ay başı ve Sebt günü toplantıların çağrılmasına, fesat ile bayram toplantısına dayanamıyorum. Ay başlarımızdan ve belli bayramlarımızdan canım nefret ediyor; üzerimde yük-türler; onları taşımaktan yoruldum. Ve ellerinizi açtığınız zaman, gözlerimi sizden gizleyeceğim, birçok dualar ettiğiniz zaman da dinlemeyeceğim; elleriniz kanla dolu. Yıkanın, temizlenin; gözümün önünden işlerinizin kötülüğünü atın; kötülük etmekten vazgeçin; iyilik etmeyi öğrenin; adaleti arayın, ezilmiş olana doğruluk edin, öksüzün hakkını koru-

yun, dul kadının davasına bakın. Reislerin âsi, hırsız da ortakları; her biri rüşvet seviyor, ve hediyeler peşinde gidiyor; öksüzün hakkını vermiyorlar, ve dul kadının davası onların önüne gelmiyor.»

- (6) Dr. Bedri Ruhselman.
- (7) Ortaya çıkacağı söylenen Dünya Öğretmeni'nin, Kozmik Sentez Avatari ve diğer Yüce Varlıklar tarafından destek göreceği söylenmektedir.
- (8) Sadıklar Plânı, bu sırada şöyle bir uyarıda bulunuyor: 'Kon-santrasyonunuzu bozmayınız... Değişik şeyler düşünmeyiniz.'
- (9) Bu cümlelerdeki kâinat kelimesi, mecazi olarak kullanılmıştır.
- (10) 'Urganın iğne deliğinden geçmesi kadar zordur.'
- (11) İncil'de, Hz. İsa'nın, 'servetini terket ve beni izle' dediği.
- (12) Bkz: Ruhsal Mesajlar-2... Bölüm-1.
- (13) Satürn veya Merih gezegenlerinden biri...
- (14) Tevrat, Tekvin'deki ilk baplarda bulunan iki ayrı yaradılış olayı.
- (15) Dünya dışı beden kalıbı ve dünya beden kalıbının birleştirilerek melez bir beden kalıbı oluşturulması.
- (16) Tevrat, Tekvin: 6/4: 'Allah oğulları insan kızlarına vardıkları zaman ve bu kızlar onlara çocuk doğurdukları zaman...'
- (17) Bkz: Ruhsal Mesajlar-1... Sf. 66.
- (18) Kütleli ani ölümlerin işte en önemli nedeni budur.
- (19) Bkz: Spatyom, kitap-42... Bölüm-1/c, d, e.
- (20) Bkz: Spatyom, kitap-42... Dipnot-27.
- (21) Bilerek yapılan bir kötülük, sonucuna bilerek katlanmayı ve bunların sonucu olarak kötülüğün idrâki ile ondan uzaklaşmayı sağlar.
- (22) Peygamberlerin doğumlarında ve sonrasındaki olağanüstü olaylar.
- (23) Peygamberlerin mucizeleri.
- (24) Bkz: Dipnot-16.
- (25) Yeryüzünde bazı vazifeliler de özel güçlü bedenlere sahip olmaları gerektiği için Yukarısı tarafından özellikle hazırlanan bedenlerle yaşarlar.
- (26) Beyin bölgeleri: Brodmann'ın beyin bölgeleri: Brodmann, sinir hücrelerinin dizilişindeki lokal farklılıklara göre kortekte (beyin kabuğu) 47 bölge çizmiştir. Bu bölgelerin her biri kalınlık, yoğunluk ve hücrelerle liflerin diziliş ve sayıları bakımından birbirlerinden farklıdır. Beyin bölgeleri üç fonksiyonel kategoride sınıflanabilirler: 1— Motor bölgele-

ri. 2— Sensoryel bölgeler. 3— Asosiyasyon bölgeleri. Asosiyasyon bölgeleri çeşitli sensoryel (hissî) ve motor bölgelerle lifler vasıtasıyla iştiraklidir. Bunlar, insanlarda yüksek mental aktivitelerin sürdürülmesinde önemlidir.

- (27) Beynin halen, yüzde on'u aktif haldedir.
- (28) Bkz: Dipnot-17.
- (29) Bkz: **Kirlian Photography**, kitap-24... Böl-6/f.
- (30) «Sinir sisteminin ve beynin bu tesir akışındaki rolleri çok önemli olmakla beraber, vücudunuzun tümü için belirli bir [tesir] alış-veriş imkânı mevcuttur. Diğer bir deyişle, bütün organların, bünye içindeki bütün organların kendi şahsiyetlerine uygun özel tesir alış-verişleri de böyle bir yapı ile sağlanmaktadır. Bu alış-verişler, ancak, o şekilde koordine edilmişlerdir ki, esas koordinatör durumunda olan ve bedenin genel faaliyetlerini yürütmek üzere ana emirleri, ana koordinasyon prensiplerini taşıyan tesirler'in giriş noktası olan beyin ve sinir sisteminin beden üzerindeki kontrolü azaltmayacak ve kırmayacak şekilde koordine edilmişlerdir.» (Öncüler Plânı)
- (31) Çok uzun zamanlar boyunca.
- (32) Taharrüşiyet: Uyarılar karşısında güç ve önemlerine uygun düşmeyecek biçimde aşırı tepki yapma eğilimi.
- (33) Ölüm korkusu, genellikle, alıcı seviyedeki varlıklarda mevcuttur.
- (34) Etherik fantomlar genellikle bunlardır.
- (35) Carl Gustave Jung tarafından söylenmiştir.
- (36) Atatürk: «Sorumluluk, ölümden ağırdır.»
- (37) Tevrat, Tekvin: 2/7: «Ve Rab Allah yerin toprağından Âdem'i yaptı, ve onun burnuna hayat nefesini üfledi; ve Âdem yaşayan can oldu.»

S Ö Z L Ü K

A

Addetmek: Saymak.

Adem-i mevcudiyet: Mevcut olmama, yokluk.

Adem-i takip: Takip etmeme.

Ahit: Bir şeyi yapmak için kendi kendine söz verme, ant içme.

Akdetmek: Yapmak.

Âkil: Akıllı kimse.

Aksiyon: a - İş, eylem, hareket. b - Maddî veya manevî bir kuvvetin, bir düşüncenin ortaya çıkması; bir iradenin, bir faaliyetin açığa çıkması.

Aksiyoner: Bir aksiyonda bulunan, aksiyonu olan, aksiyon sahibi.

Aktüel: Güncel, şimdiki.

Âlemşümûl: Âlem ölçüsünde, âleme yaygın, evrensel.

Alenî: Açık, gizli olmayan, herkesin içinde yapılan.

Amal: Emeller.

Amelî: İşe, eyleme dayanan; pratik.

Ameliye: Eylem.

Amil: Etken, etmen, sebep, yapan, işleyen.

Amme: Kamu.

Araz: a - Kazalar. b - Hastalık alâmetleri.

Arşetip: İlk örnek, ana örnek.

Arz: a - Dünya. b - Gösterme, sunma.

Aslî: a - Temel, baş. b - Hususî.

Asosiasyon: Ortaklaşma, bir araya gelme; ortaklık.

Atavik: Ataya çekim ile, soya çekim ile ilgili.

Âtıl: a - Durgun, hareketsiz. b - Tembel.

Âti: Gelecek, ilerisi, yarın.

Avdet: Dönüş, geri gelme.

B

Bakiye: Kalan, geri kalan, artan, artık.

Bâni: Kurucu.

Basireti bağlanmak: Nasılsa iyi düşünemez, hakikati göremez bir duruma düşmek; sağgörüden yoksun kalmak.

Behemehal: Her halde, ne olursa olsun, ne yapıp yapıp, mutlaka.

Biat: Birinin egemenliğini tanıma, hâkimliğini kabul etme.

Bilâhare: Sonra, daha sonra, sonunda.

Binaenaleyh: Bundan dolayı, bunun üzerine.

Binnetice: Sonuç olarak, neticede.

Bizatibi: Kendiliğinden, kendinden, özünden; kendisi, kendi.

C

Cari: Geçerli, geçer olan, geçen, yürürlükte olan, olagelen.

Cebir: Zor, zorlama.

Cehit: Çaba, çabalama, çalışma.

Celp: Çekme, kendine, kendi üzerine çekme.

Cemiyet: a - Toplum, topluluk. b - Dernek.

Cevelan: Dolaşma, dolanım, gezinme.

Cüz: Bir bütünün kısımlarından, parçalarından her biri.
Cüz'i irade: Elindelik, elinde olma.

Ç

Çare-i hal: Hal çaresi, çözüm yolu.

D

Dahl: Girme, karışma, katılma; etki.
Deruhte: Üzerine alma, yüklenme.
Derûn: İç, içeri.
Dimag: a - Beyin. b - Akıl, şuur, zihin.
Disipline etmek: Disiplin altına almak, yola getirmek.
Dünyevi: Dünya ile ilgili, dünyaya ait.

E

Ef'al: Fiiller, işler, ameller.
Eko: Yankı; karşılık, cevap; yansıma.
Empûls: a - Dürtü, uyaran, itim. b - İçtepi.
Emr-i İlâhî: İlâhî emir, Allah'ın emri.
Enmuzeç: Numune, örnek; tip.
Epröv: a - Sınama, deneme. b - Tecrübe, deney. c - İmtihan.
Eşya: Nesneler, mevcut olan (maddî) şeyler.
Evsaf: Vasıflar, nitelikler.
Evvelemirde: İlkönce, her şeyden önce, işin başlangıcında.

F

Fevk: (Maddi veya manevi bakımdan) üst, yukarı.
Fiiliyat: Yapılan işler, gerçekleştirilen işler; gerçekten işlenilen işler, edimler.
Fikdan: Eksiklik; bulunmama; yokluk.
Fikr-i nakıs: Kusurlu fikir, noksan fikir.
Fonksiyon: a - Vazife; işlev, rol. b - İşleyiş, işleme, çalışma.
Form: a - Şekil, biçim; kılık. b - Vücut biçimi.
Formasyon: Teşekkül; oluşum.

G

Galebe çalmak: Yenmek, üstün gelmek.
Gayrı: Artık, bundan böyle, itibaren.
Gayri: Başka, diğer.
Gayr-i maddî: Maddî olmayan.
Girizgâh: Girişlik, giriş yeri.
Gümrah: Bol, verimli, gür.

H

Hacet kapısı: Hacet dilemek, dilek ve isteklerde bulunmak için durularak dua edilen yer, kapı.

Hadim: Hizmet eden, yarayan.

Halet: Hal, suret, durum, nitelik, keyfiyet.

Ham hayal: Boş hayal, gerçekleşme olanağı olmayan.

Hami: Himaye eden, koruyucu, gözetici, sahip çıkan.

Hamil: a - Taşıyan, yüklü. b - Sahip.

Harekât: Davranışlar, hareketler.

Harikavi: Olanakların üstünde nitelikleriyle insanda hayranlık uyandırıcı şeylere değgin, harika gibi, harika nevinden; mucizevi.

Hasebiyle: Dolayısıyla, -den ötürü.

Hâsıl: Olmuş, ortaya çıkmış, meydana gelmiş.

Haslet: a - Huy, tabiat, mizaç. b - Güzel huy.

Hassa: Özellik, özgüllük.

Hasse: Duyu.

Hattı hareket: Davranış, davranış yolu, tutulan yol.

Havi: İhtiva eden, içinde bulunduran, kapsayan.

Havsala: Zihninin bir şeyi anlama ve kavrama yetisi.

Havsalası almamak: Akli almamak, akli kabûl edememek.

Hayattar: Dirimli, yaşayan; bitki ve hayvan gibi doğup yaşayan ve üreyip ölen (varlık).

Hemahenk: Uygun, denk.

Hıfz: Saklama.

Hitam: Son, bitim.

Hulâsa: Özet, bir şeyin özü.

Huruç: Çıkma.

Hükema: Hakimler, alimler, bilginler, hikmet sahipleri.

I

İztırâr: Mecburiyet, çaresizlik.

İ

İbda: Yaratma, örneksiz olarak bir şey meydana getirme, icat.

İcabat: İcaplar.

İcabet etmek: Uymak, bir şeye uygun olarak davranmak, icap eden yapmak.

İçtinap: Sakınma, kaçınma, uzaklaşma.

İdame: Devam ettirme, sürdürme.

İhata: a - Anlayış, kavrayış. b - Sarma, çevirme, kuşatma.

İhtizaz: Titreşim, titreşme.

İka: Yapma, etme, yaptırma, oldurma.
İkmal: a - Bütünleme, tamamlama. b - Bitirme.
İktisap: Edinme, kazanma.
İktiza: Gerekme, lazım gelme.
İlânihaye: Nihayete, sonuna kadar, ilelebet.
İltisak: Bitişme, kavuşma, birleşme.
İmal-i fikir: Düşünmek, fikir yormak, fikir yürütmek.
İmtizaç: Bağdaşma, uyuşma.
İnhilâl: a - Erime, b - Dağılma, çözülüp açılma. c - Ayrışma.
İnhiraf: a - Sapma, başka tarafa meyletme. b - Değişme, bozulma.
İnikâs: a - Yansıma, b - Yankılanma.
İnkıyat: Boyun eğme, uyma.
İntaç: a - Doğurma, b - Sonuçlandırma.
İntisak: Sıra ile düzgün dizilme, düzgün olma, yerli yerine konulma.
İntisap: Bağlanma, kapılanma, girme, mensup olma.
İntişar: Neşrolma, yayılma, dağılma.
İrca: İndirgeme; çevirme, çevrilme.
İrşad: Doğru yolu gösterme, uyarma.
İrtikâp: Kötü bir iş işleme, kötülük etme.
İsm-i müsemma: İsmi belirlenmiş.
İstimâl: Kullanma.
İstimdat: İmdat isteme, yardıma çağırma, yardım isteme.
İstismar: a - İşletme, yararlanma. b - Sömürme.
İştigal: Meşgul olma, uğraşma.
İttihaz: a - Edinme, edinilme, olma. b - İtibar etme, sayma, tutma.

K

Kaim: Ayakta duran, varolan.
Kâinatşümûl: Kâinat ölçüsünde, kâinata yaygın, evrensel.
Kalbetmek: Dönüşmek, dönüştürmek.
Kesafet: Yoğunluk, kabalık, kalınlık.
Kesif: Yoğun, kaba, kalın.
Kesret: Çokluk.
Kombinasyon: Tertip; terkip.
Kompleks: Bütün, bütünlük, bir bütünü oluşturan parçaların tümü.
Konstrüksiyon: Yapı.
Kudret-i hususiye: Hususi kudret.
Küllî, külliye: Tümü kapsayan, umumî; bütün.
Külliyen: Tamamiyle, toptan.

L

Lafzî: Söylenişe ait, söz olarak, sözde kalan.

M

Mahsûs: Duyularla duyulan, duyulur, hissedilir.

Manzume: Sistem, dizge; sıra, dizi, takım.

Massetmek: Emmek, soğurmak.

Matuf: Yönelik, yöneltilmiş, birine isnadolunmuş.

Meczetmek: Bir araya getirmek, karıştırmak; içine almak.

Medar olmak: Yardımı, yararlığı dokunmak.

Mekanizma: a - İşleyiş, çalıış. b - İlâhî Yöneticiler.

Meknuz: Saklı, gömülü.

Mertebe-i âli: Yüce mertebe.

Mesaha: Yüzölçümü.

Meşur: Şuurlanmış.

Mihanikî: Otomatik olarak, mekanik; düşünülüp ölçülerek değil de sırf alışkanlığın verdiği kolaylıkla yapılan (iş).

Moral: a - Ahlâk; ahlâkî. b - Maneviyat, manevî.

Mucip: İcabeden, lazım gelen, gerektiren.

Muğlak: Çapraşık, anlaşılması güç, anlaşılmaz.

Muhal: Mümkün olmayan, olmayacak; olması, gerçekleşmesi imkânsız.

Muharref: Tahrif edilmiş, değiştirilmiş, üzerinde kalem oynatılmış.

Muhassala: a - Elde edilen sonuç. b - Bileşke.

Muhteris: Hırslı, tutkulu, çok istekli.

Mukadder: Kaçınılmaz, kaderde olan, takdir olunmuş; kader.

Mukadderat: Kader, kaçınılmaz olanlar.

Mukadderen: Kaçınılmaz olarak, mukadder olarak.

Mukarrer: Kararlaştırılmış.

Murad-ı İlâhî: İlâhî Murat.

Murakabe: Denetleme, kontrol.

Muvacchesinde: Karşısında.

Muvasala: Vasil olma, varma, ulaşma, erişme.

Müdrîk: İdrâk eden, idrâk etmiş, idrâklı.

Müdrîke: a - İdrâk melekesi. b - Algılama melekesi.

Müessir: a - Tesir eden. b - Tesirli, etkili.

Müessiriyet: Tesir edicilik, müessirlik.

Müktesebat: Edinilen, kazanılan şeyler, edinilen bilgiler.

Münakale: Taşıma; ulaştırma; aktarma.

Münakis: Bir yere çarpıp geri dönmüş, tersine dönmüş, çevrilmiş, akseden.

Müncezip: Çekilen, bir cazibeye çekilen, cezbolucu.
Mündemiç: İçinde bulunan, içinde yerleşik olan; içkin.
Münezzeh: Arı, temiz, uzak, tenzih edilmiş.
Münkati: İnkıta eden, kesilen, fasılalı, kesikli, süreksiz.
Müntehir: İntihar eden.
Müptedi: (Bir şey öğrenmeye) yeni başlayan; ilkel olan.
Müstefit: İstifade eden, faydalanan, faydalanmış.
Müşekkel: Şekil verilmiş, şekle konulmuş.
Müşevveş: Karışık, karmakarışık; teşevvüş içerisinde olan varlık.
Müteal: a - Yüksek, yüce. b - Deneyüstü, tecrübe ile elde edilen bilginin sınırlarını aşan, aşkın.
Müteessir: Tesir edilen, etkilenmiş olan.
Mütefekkir: Düşünen, tefekkür eden, düşünür.
Mütehammil: Tahammül eden, dayanıklı.
Mütekabil: Karşılıklı.
Mütekâsif: Yoğunlaşmış, kalınlaşmış, kabalaşmış, sıklaşmış.
Müterafık: Beraber bulunan, refakat eden; bir arada.
Mütereddit: Tereddüt eden, karar veremeyen, kararsız.
Mütevali: Birbiri ardınca giden, artarda gelen.
Müteveccih: Yönelmiş, dönük.

N

Nakıs: a - Noksan, eksik. b - Kusurlu, kusurlu olan.
Nakise: Noksanlık, eksiklik; kusur.
Nakise-i kudret: Kudret noksanlığı.
Nasbetmek: Atamak.
Nazar atfetmek: Göz atmak, bakış atmak, bakmak.
Nedret: Azlık, seyreklik, az bulunma.
Neşet: a - Çıkma, kaynak olma. b - Meydana gelme.
Neşvünema: Gelişme, yetişme, yetişip büyüme.
Nezahet: a - Temizlik, paklık. b - İncelik.
Nokta-i nazarından: Bakımından, açısından, bakış açısından.

O

Obje: a - Nesne; eşya. b - Konu; gaye, amaç.
Osilasyon: Sahnım.

P

Paradoks: (Kökleşmiş kanaatlere) aykırı düşünce; tuhafılık.
Peydâ etmek: Ortaya çıkarmak, edinmek.
Planet: Gezegen.
Prototip: İlk örnek, ilk tip.

R

Rabb-ül Âlemin: Âlemlerin Rabbi.

Rabıta: a - İki şeyi birbirine bağlayan şey, bağ; bağlılık. b - Mü-nasebet.

Ram: Boyun eğen, kendini başkasının buyruğuna bırakan.

Reel: Gerçek

Rejenerasyon: Yenilenme, yeniden oluşma.

Rikkat: Hassasiyet, incelik.

Rücu: Dönme, geri dönme.

Rüçhaniyet: Üstün olmaklık, üstünlük.

Rüyet: Görme, bakma, görüş.

S

Sâdır: Çıkan, meydana çıkan.

Safahat: Safhalar.

Saik: GÜdü, sevkeden.

Salâbet: Peklik, sağlamlık, dayanma; manevî kuvvet.

Sâlik: Bir yola giren, bir yolda giden; bir tarıkata, bir dine girmiş olan.

Sempatizasyon: Sevme, yakınlık duyma, yakınlaşma, cezbetme, cezbolma.

Serbesti: Serbestlik, serbestiyet.

Seyyal: Akıcı, akışkan, ince, süptil; sabit olmayan.

Seyyale: Akıcı, akışkan şey; görünmeyen ince, süptil, akışkan haldeki madde.

Seyyalevi: Seyyale halindeki maddeye ait.

Seyyalıyet: Akıcılık, akışkanlık, süptillik, seyyallık.

Seyyare: Gezegen.

Sifer: a - Küre. b - Alan.

Siklus: Devre, belirli dünya evrim süreci.

Sirayet: Geçme, yayılma, dağılma.

Skala: Dizi, seri.

Spontane: Kendiliğinden; soru sorulmadan kendiliğinden verilen ruhsal tebliğ.

Suiistimal: Kötüye kullanma.

Suret: a - Biçim, görünüş, imaj. b - Kopya, benzer, resim. c - Tarz, yol.

Suret-i katiyede: Katî surette, katiyen, kesinlikle.

Sübut: Sabit olma; gerçekleşme, meydana çıkma, kesin ve aydın olarak belirme.

Süptil: Akıcı, akışkan, ince.

Süptilite: Akışkanlık, incelik, süptillik.

Ş

Şayan: Değer, yaraşır.

Şek: Şüphe, zan, tereddüt.

Şekli umumî: Umumi şekil, biçim.

Şerare: Kivılcım.

Şeriat: Belirli emir ve yasaklar ihtiva eden din kuralları.

Şümüllendirmek: Etkisini, çevresini, kapsamını genişletmek, yaymak.

Şümüllü: Etkisi, çevresi geniş, kapsamlı.

T

Tafsilen: Uzun uzadıya, ayrıntılarıyla.

Tahakkuk: Gerçekleşme, gerçekleştirilme.

Tahavvül: Değişme, dönme, dönüşme.

Taht: Alt.

Taht-ı himayesinde: Himayesi altında.

Taht-ı müsaadesinde: Müsaadesi altında.

Tahvil: Değiştirme, dönüştürme.

Talık: Geciktirme, erteleme, belli bir zamana bırakma.

Taltif: Ödüllendirme.

Tasarruf: (Bir şeyi) istediği gibi kullanma yetkisi, kullanım.

Tashih: (Yanlış) doğrultma, düzeltme; iyiletme.

Tavsif: Vasıflandırma, nitelendirme, niteliklerini söyleme.

Tazammun: Kapsama, içine alma.

Teali: Yükselme, yücelme.

Tebcil: Ululama.

Tebdil: Değiştirme, değiştirilme.

Tebellür: Belirme, billurlaşma.

Tebşir: Müjdeleme.

Tecelli: Belirme, görünme.

Tecrit: Soyma, soyulma; herşeyden ayırma, ayrılma; soyutlama.

Tedahül: Birbirinin içine girme, girişim.

Tedriç: Derece derece, basamak basamak ilerleme; azar azar hareket.

Tedris: Öğretim, öğretme, ders verme.

Tedrisat: Öğretim, tedrisler.

Teessür: Üzülme, üzüntü.

Teessüs: Kurulma.

Tefrik: Ayırt etme, seçme, ayırma.

Tehevür: Öfkelenme.

Tekâsüf: Yoğunlaşma.

Teksir: Çoğaltma, çoğaltılma.

Telmih: Açık söylememe, imalı bahsetme.

Temadi: Sürme, sürüp gitme, uzama.

Temayül: Eğilim.

Temrin: Alıştırma, idman, egzersiz.

Tenakuz: Anlam aykırılığı, çelişme, çelişki.

Tensip: Münasip görme, uygun bulma, yaraştırma.

Terekküp: Bileşme, oluşma.

Terkip: a - Bileştirme, sentez, b - Bileşim.

Teşevvüş: Karışma, karışıklık, bulanıklık; varlığın bir realiteden diğerine geçerken içine düştüğü şaşkınlık, şuur bulanıklığı, intibaksızlık, kargaşa hali.

Tevali: Arası kesilmeksizin birbiri ardınca devam etme, sürüp gitme.

Tevcih: Yöneltilme, çevirme.

Tevil: Bilinen ve gerçek anlamından başka bir anlamla yorumlama; başka, ayrı bir mana vermeye kalkışma.

Tevlit: Doğurma, sebep olma.

Tevziat: Dağıtma, dağıtım.

Tezahür: Meydana çıkma, belirme, görünme, gözükme; belirti.

Tezahürat: Belirmeler, görünmeler, tezahürler; belirtiler.

Trinite: Üçlem, üçleme.

U

Ubudiyet: Bağlılık, manevi bağlılık.

Ulûhiyet: Allahlık sıfatı, Allahlık.

Ü

Ünsiyet: Ahbaplık, arkadaşlık; alışkanlık.

V

Vadi: Yol, tarz; konu.

Varit olmak: Hatıra, akla gelmek, sözkonusu olmak.

Veçhe: Yüz, çehre.

Velev: İster, isterse, olsa da.

Vesait: Vasıtalar.

Vetire: Süreç.

Vibrasyon: Titreşim.

Vüsat: Genişlik, bolluk.

Z

Zabt-ü rabt: Düzen, disiplin.

Zaviye: Açı.

Zebun: Aciz, zayıf, güçsüz.

Zevat: Kişiler, şahıslar, kimseler.

Zulmet: Karanlık.